

92. møde

Fredag den 9. maj 2003 kl. 9.00

Dagsorden

1) Første behandling af lovforslag nr. L 219:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteoven. (Lavere skat på arbejdsindkomst).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).

(Fremsat 23/4 2003).

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 106:

Forslag til folketingsbeslutning om lavere skat på arbejde.

Af Jacob Buksti (S) m.fl.

(Fremsat 11/3 2003).

3) Første behandling af lovforslag nr. L 220:

Forslag til lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (Nedsættelse af registreringsafgiften ved ekstraordinære prisstigninger på personbiler).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).

(Fremsat 23/4 2003).

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 116:

Forslag til folketingsbeslutning om en maksimal klassekvotient på 24 på ungdomsuddannelserne.

Af Pernille Rosenkrantz-Theil (EL) og Line Barfod (EL).

(Fremsat 18/3 2003).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 207:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter. (Fastsættelse af en indkomstgrænse for anvendelse af ordningen og ændring af lånenes forrentning).

Af Morten Homann (SF) m.fl.

(Fremsat 1/4 2003).

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 81:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til fødselsforberedelse, ret til at have en jordemoder til stede under fødslen samt ret til en efterfødsels-samtale.

Af Line Barfod (EL) og Pernille Rosenkrantz-Theil (EL).

(Fremsat 31/1 2003).

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 129:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af de tværfaglige rehabiliteringstilbud til traumatiserede og torturramte flygtninge.

Af Naser Khader (RV) m.fl.

(Fremsat 1/4 2003).

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 142:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en smiley-ordning på danske sygehuse.

Af Birthe Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsat 8/4 2003).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Første behandling af lovforslag nr. L 219:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteoven. (Lavere skat på arbejdsindkomst).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).

(Fremsat 23/4 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (V):

Einstein sagde engang, som den kloge mand han var, at det sværeste at forstå i hele verden er indkomstskatten. Ja, selve udregningen kan for mange være svær at forstå, men som skatteyder i Danmark er det tilmed også svært at forstå, hvorfor skatten skal være så høj.

Men endelig kan de skatteplagede danskere se frem til en ny kurs i dansk skattepolitik. På dagsordenen er nemlig et lovforslag om de første reelle og ægte skattelettelser i 30 år. Jeg er stolt over på Venstres vegne at udtrykke støtte

til de historiske skattelettelser. Det kommer nu til at koste mindre at arbejde, og skatteyderne får mere ud af deres egen indsats.

For en gangs skyld gives danskerne mere frihed og ikke mindre frihed. Økonomisk frihed til selv at definere, hvad den enkelte værdsætter og prioriterer. En ny kurs, hvor vi i højere grad tror på den enkelte. En kurs, hvor danskerne får mere selvbestemmelse over egne penge. En kurs, hvor vi har nået grænsen for, hvor meget staten skal have af det, vi tjener.

Der er tale om reelle skattelettelser på hele 9,6 mia. kr. Ikke de sædvanlige såkaldte skattereformer, hvor der gives med den ene hånd og tages med den anden. Reformen, hvor skatteyderne altid har tabt, og statskassen vundet. Det er slut nu. Med skattestoppet som udgangspunkt for skattelettelser så vinder skatteyderne altid. Nu gennemfører vi reelle skattelettelser, hvor der bliver mere tilbage til de mennesker, der arbejder.

Der er to dele i lovforslaget. En del, der sikrer, at det bedre kan betale sig at arbejde og yde en ekstra indsats, og en anden del, der sikrer, at det bedre kan betale sig at gå fra ledighed og i arbejde. I alt lettelser, som vil få en positiv effekt på den samlede beskæftigelse.

Venstre vil ikke love mere, end vi kan holde, og vi vil holde, hvad vi lover. Vi lovede danskerne skattestop, og det har de fået. Ingen nye skatter og afgifter i nu 529 dage. Vi lovede at arbejde for skattelettelser, og de kommer nu. Vi holder, hvad vi lover, og det er nyt i dansk skattepolitik, hvor der ellers ikke har manglet løfter om både det ene og det andet de sidste 30 år, men hvor resultaterne altså er et totalt udeblevet.

Derfor vil vi i Venstre også gerne bedømmes på vores handlinger. Bedømmes på, at 900.000 færre fremover skal betale mellemskat. Bedømmes på, at det bedre kan betale sig at yde en ekstra indsats både uddannelses- og arbejdsmæssigt. Bedømmes på den skatterabat, vi giver til alle folk i arbejde. Et fradrag, som gives til høj som lav. Fradrag betyder, at der nu er endnu større incitament til at komme ind på arbejdsmarkedet. Der er simpelt hen større gevinst ved at gå fra offentlig, passiv forsørgelse til selv at tjene sine egne penge.

Vi har alle hørt om eller kender mennesker, for hvem det ganske enkelt ikke har kunnet betale sig at arbejde, når skat, transport og børnepasning er betalt. Det er og har altid været uacceptabelt. Det skal altid kunne betale sig at arbejde, og med lovforslaget bliver man nu i højere

grad belønnet for at være en del af arbejdsmarkedet. Men det er ikke kun for skatteydernes skyld. Det er en nødvendighed, for at vi har råd til selv samme skattelettelser, mere velfærd og mindre gæld.

Aldrig er skat blevet diskuteret så meget, og aldrig har der været så mange bud fra partierne, som vi har set det sidste års tid. Også senere i dag skal vi diskutere et udspil. Men fælles for dem alle er, at de minder om den skattepolitiske virkelighed, vi har set de sidste 30 år. Mange fugle på taget, men ingen i hånden, hverken fugl eller penge.

Men lad mig da bare sige, at én ting er, hvad man siger, når man er i opposition, og det er fint nok, men langt vigtigere er, hvad man reelt gør, når man har muligheden for at ændre noget. Derfor skal vi politikere da også i langt højere grad bedømmes på, hvad vi gør, end hvad vi siger. I dag gør vi nemlig noget aktivt. Vi behandler et lovforslag om de første reelle skattelettelser i 30 år. Et skridt mod mere økonomisk frihed til den enkelte, og derfor er det med den største fornøjelse, at Venstre kan stemme for lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Ja, hvis man ikke vidste bedre, kunne man blive fuldstændig rørt, når man hører hr. Peter Christensens ordførertale her. Det må jeg sige, der er virkelig gang i sagerne. Men det, hr. Peter Christensen mangler at fortælle, er, hvor pengene kommer fra. Hr. Peter Christensen taler om reelle skattelettelser, de første ægte skattelettelser. Vil hr. Peter Christensen så komme herop og dokumentere den stigning, der er sket i brugerbetaling? Og om den lettelse på 125 kr., som kassedamen får, kan betale det, hendes buskort er blevet dyrere?

Kl. 9.05

Når nu man holder alle disse ord – i hvert fald Venstre, jeg skal senere komme tilbage til, om det med at holde løfter også gælder De Konservative – så må hr. Peter Christensen forklare mig noget. Statsministeren siger her i Folketingets spørgetid den 29. maj 2002:

»... det er ikke sådan, at man beslutter, om der er et økonomisk råderum til stede. Det skal virkelig være til stede ... Regeringen giver ikke ufinansierede skattelettelser. Det er ikke en gavebod.«

Vil hr. Peter Christensen komme herop og forklare mig, hvordan og hvorledes det råderum er.

Om det er de der fugle i hånden eller fugle på taget. Hvad er de 10,6 mia. kr.? Hvad er forudsætningen, og hvad vil hr. Peter Christensen gøre, når forudsætningerne ikke holder?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Ja, hr. Peter Christensens tale var lige til at blive rørt over, og det er jo selvfølgelig altid rart. Nogle gange slår virkeligheden bare lidt hårdere, og det viser sig i den anden ende.

Virkeligheden er jo, at ikke alene må de lavtlønnede som f.eks. kassedamen nøjes med meget, meget minimale skattelettelser og så samtidig betale dyrere busbilletter, højere priser i daginstitutioner osv. Nej, folk på overførselsindkomster de bliver helt snydt. De får ikke en krone ud af det her, men skal være med til at betale regningen i form af højere udgifter til sådan noget som f.eks. kollektiv trafik.

Så hvad er i regeringens øjne grunden til, at landets pensionister, landets arbejdsløse, landets studerende skal snydes for skattelettelser?

Så tillod hr. Peter Christensen sig at referere til Einstein, som jo ganske rigtigt har sagt, at det sværeste at forstå er indkomstskatten. Jeg vil sige, at Einstein ikke får det lettere med den her reform. Hvis man synes indkomstskatten er svær at forstå, så bliver det da først helt umuligt, når man ud over alle de vanskeligheder, man har i forvejen, også skal til at forholde sig til, at der nu skal beregnes et beskæftigelsesfradrag.

Så hvordan vil hr. Peter Christensen forsvare over for skatteyderne, at de nu skal være endnu mere rundt på gulvet, og det skal være endnu mere umuligt for dem at beregne deres skat?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Venstres ordfører siger, at Venstre og regeringen holder, hvad de lover. Men det ved vi jo ikke endnu, for vil hr. Peter Christensen ikke medgive, at vi først ved, om den her reform er finansieret, når regeringen har været i stand til at få øget arbejdsudbuddet med 85.000? Før ved vi ikke, om Venstre og regeringen holder, hvad de lover. Er det ikke tilfældet?

Formanden:

Inden vi går videre med korte bemærkninger, får hr. Peter Christensen ordet for at svare.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg vil starte med at svare på det sidste spørgsmål, at råderummet, der nu udmøntes i form af de her skattelettelser, er til stede under visse forudsætninger. De forudsætninger er akkurat de samme forudsætninger, som den tidligere SR-regering havde for det her råderum. Når man snakker om det her råderum, så kan man selvfølgelig bruge det på to ting. Man kan bruge det på flere offentlige udgifter, eller man kan udmønte det i skattelettelser. Vi har valgt det sidste.

For at forudsætningerne holder, er der nogle ting, vi skal leve op til. Det er, at der i alt skal skaffes 85.000 flere i beskæftigelse. Der er hentet en pæn del af det, men der mangler nogle ting. Det betyder selvfølgelig også, at vi politisk forpligter os til at føre en fornuftig finanspolitik, hvor vi netop lever op til de forudsætninger, der blev lavet i 2010-redegørelsen.

Det var også lidt et svar til hr. Jacob Buksti om finansieringen, for selvfølgelig er de finansierede. Jeg er overbevist om, at den socialdemokratiske skatteordfører ikke et sekund ville have været nervøs ved at bruge det samme råderum på flere offentlige udgifter, men nu er hr. Jacob Buksti nervøs, fordi det bruges på skattelettelser. Det er så den politiske forskel på Venstre og Socialdemokratiet. Men finansieret det er skattelettelserne.

Til hr. Morten Homann: Beskæftigelsesfradraget målrettes beskæftigede, og det er, fordi vi har et politisk ønske om, at det bedre skal kunne betale sig at arbejde. Derfor er det klart, at det er de mennesker, der er på arbejdsmarkedet, der får glæde af et beskæftigelsesfradrag. Det er der sådan set ingen hokusfokus ved.

Kl. 9.10

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Hr. Peter Christensen påstår igen og igen, at tingene er finansieret, og det er da glædeligt, men jeg har nu opfattelsen af, at de er finansieret af fremtidsdrømme, for pengene er jo ikke i kassen.

Det er rigtigt, at der er nogle forudsætninger, men når halvdelen af skattelettelserne er finansieret ved begrænsning af de offentlige udgifter i forhold til 2010-planen, så er det jo kun noget, fremtiden kan vise. Vi kender jo ikke stigningerne på bl.a. de sociale udgifter. Er hr. Peter Christensen ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er sådan set ret fantastisk, at det kun tager halvandet år for Venstres folketingsgruppe at blive næsten totalt hjernevasket.

Når man kan stå heroppe og sige fra Folketingets talerstol, at med den her skattelettelse kan det betale sig at arbejde, så vil jeg bare sige, at kassedamen oppe i Hørsholm, og det må hr. Peter Christensen være enig i, altså er meget, meget klogere end hr. Peter Christensen. Hun var fuldstændig klar over, at denne her skattelettelse betød, at hun fik 6 kr. ekstra om dagen. Det er altså det, der gør, at det skulle kunne betale sig at arbejde i hr. Peter Christensens øjne. Det er rimelig fantastisk.

Hvem skal så betale regningen? For det er jo rigtigt, at pengene skal være et eller andet sted. Det ved kommunerne ganske præcist. De siger, og det er også det, der fremgår, at det er kommunerne, der skal betale regningen. Det vil sige, det bliver de ældre, de syge, og det bliver børnene, der i kraft af færre kommunale ydelser kommer til at betale, og ingen af dem får skattelettelser. Det er jo virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Stadig væk kan man være helt imponeret over, at hr. Peter Christensen mener, at de 10,6 mia. kr. er sådan nogle forholdsvis håndfaste nogle. De står simpelt hen i en kiste ovre i hjørnet, og dem kan man så gå over og tage af. Dansk Folkeparti har jo allerede taget 1 mia. kr.

Men jeg vil gerne spørge hr. Peter Christensen, om hr. Peter Christensen så er uenig med professor Niels Thygesen, som jo ikke kan beskyldes for at være specielt socialdemokratisk, som på Venstres erhvervspolitiske udvalgs skattekonference den 14. marts ifølge Ritzau siger:

»VK-regeringens skatteudspil vil bringe dansk økonomi ind på en »farlig kurs«, fordi regeringen i en tid med faldende beskæftigelse vil lette indkomstskatten uden at pege på præcis hvilke offentlige udgifter, der skal skæres væk.«

Videre siger han: »Hvor er de mekanismer i udspillet, som skal sikre det lavere offentlige forbrug, og er det foreneligt med den nuværende regerings løfter om, at der stort set ikke skal spares på noget som helst?«

Er hr. Peter Christensen uenig med Niels Thygesens vurdering af det her? Hvordan kommer de 10,6 mia. kr.? Hvad er forudsætningen? Og er hr. Peter Christensen ikke enig i, at hvis forud-

sætningerne ikke holder, så viser beregninger fra Finansministeriet, at der skal spares op imod 2 mia. kr. om året fra nu af og frem til 2010 for at finansiere det, man nu er i gang med?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Vi kredser en hel del om finansieringen af de foreslåede skattelettelser, og jeg medgiver spørgerne, at det jo er en væsentlig ting, når man giver skattelettelser, at de er finansierede og at de kan finansieres.

Men de lettelser, vi foreslår, er finansierede. Det handler nemlig om, at i den 2010-fremskrivning, som den tidligere regering lavede, var der nogle forudsætninger om, at hvis man kunne holde væksten inden for nogle rammer, så ville der være et beløb, som ikke var udmøntet, som altså ikke var brugt.

Som jeg sagde tidligere, kan man jo gøre to ting med det beløb. Man kan bruge dem på offentlige udgifter, hvad der sikkert ville være faldet den tidligere regering ganske naturligt, eller man kan gøre, som den nye regering har valgt, at give dem tilbage til folk, give dem som skattelettelser.

Men forudsætningerne er de samme. Der er et år, hvor vi tager en vækst på 0,5 pct. frem for de 0,7 pct., og det er den måde, de 9,6 mia. kr. til skattelettelserne fremkommer på.

Jeg er da fuldstændig enig i, at hvis man ikke når de målsætninger om beskæftigelse, ja, så har man jo ikke overholdt forudsætningerne for 2010-redegørelsen, men det er der sådan set ikke noget nyt i. Det ville også have været gældende for den tidligere regering, så jeg forstår ikke helt, hvad uenigheden består i, for målsætningen er bare helt klar. Jeg er sikker på, at vi vil kunne levere de 85.000 flere i beskæftigelse, og det har vi bestemt os for, at vi vil nå. Jeg har i øvrigt også nogle bud på, hvordan man kan nå dertil.

Kl. 9.15

Så var hr. Jens Peter Vernersen oppe og tale om hjernevask. Ja, jeg burde egentlig næsten ikke bruge tid på at kommentere det, men jeg kan alligevel ikke lade være med at sige, at jeg tror, at det for de her mennesker, som skal til at regne på den skattelettelse, vi giver, står lysende klart, at der er en forskel på at få en skattelettelse, uanset hvor stor eller lille den er, og det alternative, som hr. Jens Peter Vernersen kan diske op med her fra talerstolen, nemlig at vi plukker dem.

Forskellen på at få en skattelettelse eller få en skattestigning kan alle regne ud, så jeg er ikke nervøs for de menneskers dom.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hr. Peter Christensen skal have tak for svaret på det ene af mine to spørgsmål fra sidst. Det var klart. Det var, at man havde et politisk ønske om, at folk på overførselsindkomster, pensionister, arbejdsløse og studerende skulle være med til at betale i form af højere udgifter til daginstitutioner og offentlig transport osv., men ikke skulle få gavn af de her skattelettelser. Det var et klart svar.

Det andet svar må jeg lede længe efter, og det forstår jeg godt, for der findes ikke noget rimeligt svar på, hvorfor skatteyderne, som i forvejen har et kompliceret skattesystem at slås med, nu skal til at have en endnu mere indviklet konstruktion i form af beskæftigelsesfradrag, som gør det fuldstændig umuligt at holde styr på sin egen skat.

Jeg vil godt spørge hr. Peter Christensen, når han nu alligevel skal op og svare på spørgsmålet om, hvordan man gør skattesystemet mere enkelt: Kan vi ikke være enige om, at der i hvert fald under alle omstændigheder, uanset hvor gode planer, hr. Peter Christensen har, ikke findes nogen garanti for, at der fås 85.000 mennesker i arbejde, især ikke i en tid, hvor beskæftigelsen er faldende?

Hvis nu ikke det lykkes at få de mennesker i arbejde, så kan vi vel også være enige om, at råderummet så ikke er til stede. Hvad skal der så ske i sådan en situation? Hvor skal de penge komme fra? Vil regeringen så lave skattestigninger, rulle sine skattelettelser tilbage? Er det nedskæringer i de sociale udgifter, eller hvordan vil man tackle den situation? Har man en plan B for, hvad der skal ske, hvis nu de luftige planer ikke holder?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg synes, det er en særegen form for definition af, hvornår noget er finansieret, som vi får her fra Venstre. Det svarer lidt til, at jeg, når jeg engang i eftermiddag når hjem til min hustru, så siger til hende: Nu skal du bare høre her, jeg har fået en rigtig god idé. Vi køber den nyeste Ferrari, og den er fuldt finansieret, når vi køber den. Nå, siger hun så, hvordan gør vi det? Jo, nu skal

du bare høre. Jeg har en rigtig god plan. Jeg skal bare tjene nogle flere penge fremover. Nå ja, så er den jo fuldt finansieret.

Det er sådan set det, regeringen siger. Vores plan er fuldt finansieret, hvis vi er i stand til at spare nogle flere penge, hvis vi er i stand til at få nogle flere i arbejde. Vi har endnu ingen planer for, hvordan det skal lade sig gøre, men vi synes, at det er en rigtig god idé, og så er den finansieret. Det er altså simpelt hen bare totalt uansvarligt, og det må Venstre da erkende. Det er ikke en måde at føre økonomisk politik på.

Mon ikke det er derfor, der er så mange økonomer, som har været ude og sige, at det her er en dybt betænkelig måde at føre økonomisk politik på? Mon ikke det er derfor, at det er relevant at sammenligne regeringens måde at føre økonomisk politik med den måde, man førte økonomisk politik på på det dagblad, der hed Dagen? Man gik ud og brugte en frygtelig masse penge og sagde: Det her hænger sammen, hvis vi er i stand til at finde nogle til at købe avisen.

Men var de det?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det er jo ikke sådan, at hr. Peter Christensen vælger at svare på det helt centrale spørgsmål, om hr. Peter Christensen virkelig tror, at det for kassedamen og andre i den løngruppe – og det er faktisk rigtig mange mennesker – har nogen som helst virkning i forhold til at gå i arbejde. Om 6 kr. om dagen flytter? 6 kr. om dagen? Det er det, som er skattelettelsen, og som hr. Peter Christensen står heroppe og er så utrolig glad for.

Så til spørgsmålet om finansiering. Nu er det jo sådan, at regeringen selv har sagt til Folketinget, hvad der er råd til i Finansredøgørelsen fra november 2002. Og der skriver man helt præcist, at under forudsætning af, at der kommer 85.000 flere i arbejde, så er der plads til en skattelettelser, ganske beskeden, på cirka en tredjedel af det, der er leveret – under forudsætning af, at der kommer 85.000 flere i arbejde. Kommer der 30.000 flere i arbejde, så er det 0.

Kl. 9.20

I dag kan man se i pressen, at USA-krisen rammer danske job – 44.000 danskere ud i ledighed. Det vil jo sige, at det går i den stik modsatte retning. Det er jo også, som om hr. Peter Christensen overhovedet ikke forholder sig til den virkelighed, der eksisterer uden for det her hus.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Til SF: Diskussionen omkring beskæftigelsesfradraget bliver gjort til en stor afsløring: Hvis man ikke er en del af arbejdsmarkedet, så får man ikke del i beskæftigelsesfradraget.

Uden at det sådan bliver den store afsløring, så vil jeg da gerne være med til at bekræfte, at det jo er situationen.

Vi har ønsket at målrette det fradrag til mennesker, der er på arbejdsmarkedet, sådan at det i højere grad kan betale sig at yde en indsats. Der er alt for mange mennesker, for hvem gevinsten ved at stå op om morgenen og tage på arbejde er for lille; der er over 200.000 danskere, som tjener under 500 kr. mere om måneden ved at stå op hver eneste dag. Det synes jeg er for lidt, og der er det her et skridt i den rigtige retning.

Så ville jeg da sige, at det der med, at det så kun er folk på arbejdsmarkedet, der får glæde af skattelettelserne, jo er isoleret set, for det her er jo også en diskussion om lønnen eller ægget, at der er nogle initiativer, der skal sættes i værk, for at vi lever op til 2010-målsætningen. Men det er jo også for velfærdens skyld. For alle de mennesker, der modtager støtte fra det offentlige, er det jo nødvendigt, at vi netop også gør de her skattelettelser og mange andre ting, for at vi kan bevare den velfærd. Så jeg synes sådan set, at tingene hænger smukt sammen, og at man derfor ikke kan sige, at de her skattelettelser ikke er for alle, for det er de faktisk.

Hr. Anders Samuelsen funderer lidt over, om han kan få råd til at købe en Ferrari. Nu er hr. Anders Samuelsen medlem af Folketinget og især valgt for De Radikale, så jeg ville være meget varsom med ud fra den forudsætning at købe en Ferrari.

Ellers vil jeg sige om skattestoppet, at det jo også blev kritiseret af visse økonomer, fordi der ikke var en tro på, at vi kunne leve op til vores egne løfter om at overholde skattestoppet. Den kritik er jo forstummet, fordi det er blevet synligt, at vi holder, hvad vi lover, og at vi mener, hvad vi siger. Det gjaldt også skattestoppet.

Vi har holdt skattestoppet, og derfor er forudsætningen for at kunne have en lav vækst og dermed hele forudsætningen for de her skattelettelser fuldt til stede. Og jeg er sikker på, at nogle af de økonomer, der har været betænkelige, fordi de kunne deres historie, ikke er så betænkelige længere, for de kan se, at der simpelt hen føres en anden økonomisk politik i det her

land nu, en politik, hvor man faktisk kan styre udgifterne og indtægterne.

Formanden:

Hr. Jacob Buksti for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg tror, hr. Peter Christensen måske ikke helt har forstået, hvad det økonomiske råderum i »Danmark 2010« egentlig er for noget. I hvert fald er det ikke rimeligt, at hr. Peter Christensen står heroppe og påstår, at den tidligere regering nok ville have brugt det til øgede offentlige udgifter.

Det afgørende er jo, at 2010-råderummet er defineret til at skulle tage højde for demografiske forskydninger, eventuelle beslutninger om velfærdsforbedringer og udefrakommende tilpasninger til EU-regler, f.eks. registreringsafgift, sprit og smøger osv.

Men det helt afgørende er jo, og det er også det, som andre ordførere påpeger, at regeringen starter med at bruge hele råderummet. Det er brugt. Det er ikke 10,5 mia., det er ikke 10,7 mia., nej, det er 10,6 mia., det må man jo have regnet ud meget, meget grundigt, og så starter man med at bruge det, før man ved, om det er der. Det er jo det, der er hele pointen, og det betyder, at en hvilken som helst afvigelse i forhold til forudsætningerne for råderummet, en hvilken som helst forøgelse af de offentlige udgifter ud over det, der er forudsætningen, i hvert eneste tilfælde frem til 2010 kun kan gennemføres mod, at der anvises kompenserende besparelser, og Finansministeriet har jo sagt, at holder forudsætningerne ikke, så koster det her 2 mia. kr. om året hvert eneste år fra nu af og frem til 2010.

Formanden:

Tak. Var der en markering fra hr. Morten Hermann? Nej.

Så er det hr. Anders Samuelsen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 9.25

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Endnu en gang altså tak for, at der er fuld erkendelse, fuld erkendelse, fra Venstres ordfører af, at det her ikke er finansieret, at det *måske* er finansieret. Det må være konklusionen ud fra det, der er blevet sagt nu, at det *måske* er finansieret. Det vil vise sig, hvis man er i stand til at skaffe

alle de her folk i arbejde, hvis man er i stand til at overholde den yderligere stramning af 2010 osv.

Derfor må jeg vel også konkludere, at Venstres ordfører højst sandsynligt i bund og grund er enig med lederen i Berlingske Tidende fra den 28. februar, hvor man skriver:

»Regeringen omtaler meget pompøst sit skatteudspil som en skattereform. Det er falsk varetegnelse. Med maksimal velvilje kan der tales om en mikroreform [...] Det er beskæmmende, at en borgerlig regering med et solidt flertal bag sig ikke er i stand til at præstere en mere ambitiøs indsats på skatteområdet [...]«

Jeg går ud fra, at man er fuldstændig enig i det. Og jeg går også ud fra, at man i bund og grund er enig med en udmærket direktør ved navn hr. Asger Aamund, som i Børsen den 28. februar 2003 har sagt:

»Der er mere tale om optik end realiteter. Det batter ikke noget. Der er brug for en gennemgribende skattereform, som skal bringe personskatten helt ned på et maksimalt niveau omkring 40-45 pct.«

I parentes bemærket lige nøjagtig, hvad Det Radikale Venstres skatteudspil gør.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil såmænd blot have bekræftet forskellige småting. Når hr. Peter Christensen for det første siger, at det her er de første ægte skattelettelser, så er det ikke helt korrekt, for de første ægte skattelettelser, der kom, kom på initiativ af regeringen og gik på at lette skatten på aktieoptioner, et forslag, som koster statskassen 120 mio. kr., og som primært kommer de rigeste til gavn. Vi ved jo alle sammen, at de eneste, der har råd til at få udbetalt deres løn i aktier, selvfølgelig er dem, der ikke behøver overveje, om de har penge nok til at betale huslejen.

Så vil jeg også gerne bare have bekræftet nogle småting ved tallene bag denne her skattereform, nemlig at kassedamen, som der er blevet talt så meget om, får 1.500 kr. ud af det her forslag, mens direktøren får 5.145 kr.

Så skal jeg også have bekræftet, at statsministeren under valgkampen sagde, at hvis der kom eventuelle skattelettelser, så skulle de primært komme de laveste indkomster til gavn.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg kan simpelt hen ikke lade være med til Socialdemokratiet at påpege, at der egentlig ikke overhovedet burde være nogen diskussion om rammerne for den her økonomiske politik, for de er fælles, de er ens. Det er 2010-redegørelsen. Den har vi haft en fælles forståelse om her i Folketinget, og derfor undrer det mig, at man har så lidt tillid til de forudsætninger, man selv har været med til at stille op.

Men det er i øvrigt nok kernen i det, vi diskuterer i dag, at vi tror på vores egen politik, at vi tør give os selv målsætninger, og at vi vil leve op til dem. Og at man i socialdemokratisk henseende ikke rigtig tror på, at det overhovedet kan lade sig gøre, forstår jeg så i øvrigt også godt, fordi det, vi jo ofte så tidligere, var, at man sagde: Vi skal have en vækst på 1 pct. – og så blev den 2,3 pct. – vi skal sætte en ramme op, men vi kan ikke leve op til den.

Dér er jeg nødt til at sige helt klart, at i Venstre sætter vi rammer op, og vi lever op til dem, og derfor er der ingen grund til at være betænkelig. Skattelettelserne er fuldt finansieret.

Det Radikale Venstre går op og siger, at man kunne have gjort meget, meget mere. Jeg vil sige, at kombinationsmulighederne på skatteområdet for, hvad man kan lette, er uendelige. Man kunne have kombineret det på mange, mange andre måder.

Men det, der er helt centralt ved det, De Radikale foreslår, er jo, at der også er en stor grad af flytten rundt på penge, at der er nogle, der skal betale, at der er et skattestop, der skal ophæves. Og selv om der kan være enkelte sympatiske træk i det, De Radikale foreslår, så må jeg jo bare indrømme, at der jo er ingen i virkelighedens verden – og den befinder os i – der vil ane, hvad resultatet vil blive af en regering med radikal deltagelse, for vi har set det før: en SR-regering. Hvad var resultatet af skattepolitikken? Ja, den var absolut det diametralt modsatte af, hvad vi foreslår i dag.

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil roser andre dele af regeringens skattepolitik og tak for det, men det her er de første reelle skattelettelser på indkomst. Dér skulle jeg måske have været mere præcis.

Jeg ville egentlig også gerne deltage i en debat om alle de andre gode ting, vi har lavet på skatteområdet ...

Formanden:

Det venter.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

... men det må vente, og det er nok heller ikke inde under punktet i dag.

Kl. 9.30

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg ved ikke, om det er forbigået hr. Peter Christensens opmærksomhed, at den skattepolitik, som den socialdemokratisk ledede regering førte i 9 år, holdt hjulene i gang. Den sikrede, at der var 200.000 flere i beskæftigelse. Jeg synes, at man må tale mod bedre vidende, eller også er man upåvirket af virkeligheden, når man siger de ting, der bliver sagt her fra talerstolen.

Jeg vil godt sige: Det helt afgørende er jo, hvad der kommer ud af det her. Og der bliver ikke svaret på det. Alle ved, at der ingenting kommer ud af det. Man kan sige, at det så er det, som er Venstres perspektiv for politik; noget som er fuldstændig uden betydning.

Lad mig så sige, at den viden har hr. Peter Christensen jo også, i og med at udvalget har fået en lang række avisudklip, der stort set alle med meget få undtagelser sønderlemmende kritiserer det her og siger, at det er værdiløst, at det ingenting flytter, og at det ingenting er værd i forhold til udviklingen i samfundet. Det er det, vi skal stemme om om nogle ganske få dage.

Formanden:

Hr. Morten Homann for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg forstår godt, at hr. Peter Christensen synes, at det er nemmest at forsvare det her med bind for øjnene og ved at undgå at svare på de spørgsmål, der bliver stillet.

Nu vil jeg så prøve tredje gang og håbe, at hr. Peter Christensen svarer: Hvordan hænger det her sammen? Man starter med at citere Einstein og kritiserer, at man har et skattesystem, som ganske, ganske rigtigt er meget kompliceret, men så vil man komplicere det yderligere ved

at indføre en helt ny konstruktion i skattesystemet, som vil gøre det endnu vanskeligere for skatteyderne at finde ud af, hvad man egentlig skal betale i skat. Det vil jeg meget gerne have et svar på.

Så vil jeg godt have et svar på et andet spørgsmål, som jeg stillede, men som hr. Peter Christensen meget belejligt overhørte. Lad os nu bare et øjeblik lege, at hvis alle forudsætninger i 2010-planen var overholdt, så var der råd til de skattelettelser, som regeringen foreslår, lad os lege det. Så vil jeg godt stille næste spørgsmål: Hvis nu der sker et eller andet, der pludselig ud-bryder en ny oliekrise, at de offentlige sociale udgifter stiger mere, end regeringen har regnet med, at man har problemer med at få folk i beskæftigelse, og forudsætningerne på andre måder bryder; hvad skal der så ske i den situation? Skal der ske det, at regeringen hæver skatten, eller skal der ske det, at man skærer ned i overførselsindkomster, skærer ned på uddannelser, skærer ned på den kollektive trafik?

Hvor skal pengene komme fra, hvis ikke glansbilledet holder?

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Sagt til hr. Peter Christensen: Det er jo netop finansieringen, der er et af de store problemer ved det her. Når man på forhånd har brugt det råderum, der tilsyneladende kunne være i forbindelse med 2010-planen, kan hr. Peter Christensen så ikke bekræfte, at det jo ikke er nok med, at man bruger det råderum, der tilsyneladende er, men at man også skal begrænse de offentlige udgifter, så der kan være endnu mere plads? Det er altså ikke nok med, at man bruger det, der er, man bruger også det, man forventer at kunne få ved at begrænse de offentlige udgifter.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Hr. Jens Peter Vernersen mener, at skattelettelser ingen mening har, de betyder ingenting, 9,6 mia. kr. vil ingen opdage, det er fuldstændig ligegyldigt. Jeg er selvfølgelig uenig. Jeg synes bare, at hr. Jens Peter Vernersen skal forklare en typisk LO-familie, der, når de her lettelser er fuldt indfaset, får knap 900 kr. mere om måneden, at det er ligegyldigt. Jeg er ganske overbevist om, at de vil være aldeles uenige med hr. Jens Peter Vernersen, men det er selvfølgelig en diskussion, han selv må rede sig ud af.

Så kan jeg da alligevel ikke lade være med at spekulere over, om det, hr. Jens Peter Vernerens mente, var, at jo mere man satte skatten op, jo flere kom i beskæftigelse, eller hvordan det var, han så på de svundne tider, som han længes tilbage til.

Kl. 9.35

Jeg længes ikke tilbage til dem, for jeg er glad for, at de nye tider byder på skattelettelser og ikke på skattestigninger, endda set under ét. Det er jo det, der er så historisk i dag, nemlig at der ikke er andre skatter, der sættes op, hverken i kommunerne eller i amterne eller i staten. Det er reelle og ægte skattelettelser.

Så har SF det sædvanlige sortsyn. Hvad nu, hvis? Ja, hvad nu, hvis? Der sker jo ikke meget i Danmark, hvis man ikke også tør have en positiv livsopfattelse og tør tro på, at man kan leve op til de forudsætninger, man stiller op; at man kan holde det, man lover. Men det gør vi.

Så kan jeg ikke lade være med også at knytte en bemærkning til, at Nationalbankens direktør så sent som i går har frarådet, at der var behov for opstramninger. Sagt på en anden måde: Danmark har en sund og god økonomi.

Og hvordan ser det ud i 2010? Man kan vælge at tro på, at himlen falder ned, eller at solen skinner. Jeg er sikker på, at solen vil skinne.

Jeg vender tilbage til hr. Mogens Nørgård Pedersen næste gang.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg tror godt, at hr. Peter Christensen ved, at jeg ikke roste, at regeringen har givet 120 mio. kr. til de rigeste i Danmark. Jeg konstaterede det blot.

Jeg manglede så at få en bekræftelse på, at den her skattereform betyder, at kassedamen kun får 1.500 kr., mens direktøren får 5.145 kr., altså at direktøren får mere end tre gange så meget ud af den her skattereform som kassedamen.

Så skal jeg vende lidt tilbage til det her omkring incitamentet til at arbejde mere, for den her skattereform giver jo lige nøjagtig nul kroner til pensionisten.

Jeg skal spørge hr. Peter Christensen, om hr. Peter Christensen mener, at fru Hansen på 80 år, der sidder i rullestol og er på pension, får et incitament til at arbejde mere, og i så fald: Hvordan skal det kunne lade sig gøre med den her skattereform?

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg vil godt hæfte mig ved, at Venstres ordfører siger, at det her er finansieret. Og jeg vil bare tilføje, at i så fald er det jo brugerfinansieret.

Er det, som Venstres ordfører hentyder til, den finansiering, der kan ligge i, at betaling for daginstitutionsplasser i gennemsnit er steget med 5 pct., at aftenskolerne har oplevet en fordobling af betalingen, at vi i den kollektive trafik har haft en stigning på mellem 13 og 17 pct.? Er det det, Venstre mener med, at det her er finansieret?

For så er det jo bare at tage det fra dem, der i forvejen betaler, og i nogle tilfælde kan man være i tvivl om, hvorvidt skattelettelsen overhovedet vil dække de øgede udgifter.

Det andet, jeg skal spørge om, er lidt i forlængelse af fru Pernille Rosenkrantz-Theils bemærkning: Hvad får pensionisten ud af det her?

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Det har været interessant at høre hr. Peter Christensens forklaringer her i dag. Efter at der nu er blevet kradsat lidt i lakken, kom hr. Peter Christensen for et øjeblik siden til at sige det, som jo er tilfældet, nemlig at man ikke aner, om man har det økonomiske råderum i 2010 eller ej.

Man siger, at det kan være, at solen skinner, og det kan være, at det regner, men lad os nu være lidt optimistiske.

Problemet er, at man bruger nogle penge, man ikke aner, om man har, og det er på et tidspunkt, hvor den internationale udvikling og den danske udvikling tyder på, at det kan blive svært at få dem.

Så sent som i dagens avis, Politiken, kan vi se, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er bekymret for, at vi på grund af udviklingen i USA står til at miste 44.000 arbejdspladser herhjemme. Men man siger: Vi håber, at solen skinner, og vi håber, at det går godt.

Jeg vil spørge hr. Peter Christensen: Hvis ikke det går godt, hvad er så konsekvensen? Så er konsekvensen store offentlige besparelser og skattestigninger.

Det er simpelt hen usammenhængende, det er utroværdigt.

Kl. 9.40

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg fik i sidste omgang ikke svaret på hr. Mogens Nørgård Pedersens spørgsmål om, hvorvidt jeg ville bekræfte, at vi med de her lettelser bruger en stor del af det råderum, der var defineret i 2010-redegørelsen. Jeg kan sådan set kun bekræfte, at en pæn stor del af råderummet bruges til de her skattelettelser, de 9,6 mia. kr.

Jeg er fuldstændig enig, når der bruges en hel del ressourcer på at fortælle, at lettelserne målrettes folk på arbejdsmarkedet. Det har nemlig været vigtigt for regeringen – for Venstre – at vi fik målrettet lettelserne til folk ude på arbejdsmarkedet, sådan at der kunne blive en større forskel på at være på arbejdsmarkedet og være udenfor.

Jeg har før her fra talerstolen fortalt, at der er alt for mange, som har for lidt ud af at stå op om morgenen, og det har vi faktisk forsøgt at gøre noget ved med de her lettelser ved at målrette dem.

Så har Socialdemokratiets finansordfører jo sådan en statisk opfattelse af økonomi, det bemærkede jeg også under debatten i går, sådan at 2010-målsætningen, som Socialdemokratiet i øvrigt selv har været med til at lave, den kan man ikke leve op til. Det er jeg helt uenig i, og i øvrigt stiller det jo det spørgsmål, om Socialdemokratiet ikke selv tror på målsætningen længere, og det kunne da være interessant at få et svar på senere.

Men vi skal halvere den offentlige gæld. Det er jeg sikker på vi kan, og det går i øvrigt godt i den henseende. At vi kan få øget beskæftigelsen med i alt 85.000, hvor vi i øvrigt har nået en del, og at vi kan holde realvæksten inden for de rammer, vi har sat, som står i lovforslaget, det er jeg overbevist om.

Så bliver der henvist til Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, og det er måske netop det, der er kernen i den socialdemokratiske finansordførers virkelighedsopfattelse, nemlig at der bliver læst for meget af, hvad der er skrevet af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og for lidt af, hvad der står i landets andre aviser. For hvis man tager nogle af dagens andre aviser, så fraråder økonomer, som ikke er ansat af fagbevægelsen, på det kraftigste, at man laver et indgreb. Jeg ved ikke, hvem vi skal lytte mest til. Jo, det ved jeg godt. Men jeg kan høre, at Socialdemokratiet ...

Formanden:

Nu skal vi lytte til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, som får en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det synes jeg var en fantastisk henstilling fra formandens side.

Jeg kan konstatere, at hr. Peter Christensen ikke ønsker at bekræfte, at den her skattereform betyder, at kassedamen får 1.500 kr. og direktøren får 5.145 kr., altså at direktøren får tre gange så meget.

Hr. Peter Christensen siger heroppefra, at der jo ikke er lagt skjul på, at lettelserne er målrettet folk på arbejdsmarkedet. Mig bekendt er altså både kassedamen og direktøren på arbejdsmarkedet. Og hvad angår pensionisterne bliver der ikke rigtig svaret andet, end at skattelettelserne er rettet mod dem, der er på arbejdsmarkedet.

Så vil jeg gerne spørge igen om pensionisterne. Der er blevet sagt så mange gange heroppefra: Det skal kunne betale sig at arbejde. Men er det ikke rigtigt, at en pensionist ikke er i en situation, hvor vedkommende kan gå på arbejdsmarkedet og dermed få en højere indtjening end i dag?

Det vil altså sige, at det gab, man ønsker at skabe mellem den arbejdsløse og den på arbejdsmarkedet, kommer til at ramme pensionisten ualmindelig hårdt, fordi forskellen på pensionistens indkomst og den indkomst, der i øvrigt er i samfundet, bliver større med det her forslag.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg bliver en lille bitte smule fascineret over Venstre, der står åbent og ærligt og siger, at det her er et spørgsmål om at målrette og lave forskel på folk, skabe forskelle.

Det er jo ærlig snak. Det er jo det fuldstændige modsatte af, hvad Socialdemokraterne altid har stået for, så det er jo ærlig snak. Men vi får ikke noget svar på, hvad pensionisterne skal bruge det her til. Hvad skal de bruge det til?

Kl. 9.45

Venstres ordfører ved jo udmærket, at i vores skatteforslag ligger der en forøgelse af pensions-tillægget, som gør, at 90 pct. af vores pensionister rent faktisk får en forhøjet pension. Det kan de bruge til noget. Jeg har bare svært ved at se, hvad de kan bruge regeringens lovforslag til, men vil selvfølgelig gerne vide, hvad det er.

Næh, pensionisterne kan få lov til at betale, kan de; de kan få lov til at betale den stigende billetpris på offentlig trafik; de får ikke en øre ud af det.

Det er sandheden, er det ikke?

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Når man hører hr. Peter Christensen, som mener, at jeg har en statisk opfattelse af økonomi, så minder det mig om mine meget unge dage, da jeg læste »Anders And«, for der var en Fætter Højben, som regnede med, at det hele nok gik – og han var også heldig, så det gik for ham. Men indtil nu har regeringen haft en Fætter Højben-attitude, men har mere været ramt af Anders And-syndromet, nemlig at det går den forkerte vej. Man får ikke det, man forventede, men man får et slag i hovedet.

Det er sådan, at beskæftigelsen er gået den helt forkerte vej i den tid, vi har haft regeringen, den helt forkerte vej, og regeringen siger, at det vil man ikke gøre noget aktivt for at imødegå. Så sent som inden for den sidste måned er arbejdsløsheden steget med over 3.000 personer, og nu viser tal fra USA, at vi kan forvente, at den kommer til at ramme Danmark med fuld kraft.

Man er da nødt til at forholde sig til, at det vil gøre det meget, meget vanskeligt at skaffe de 85.000 personer i arbejde, som er en forudsætning for, at regeringens regnestykke bare til dels kan hænge sammen. Hvis det ikke lykkes, så er man ude i kæmpe problemer.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Enhedslisten har den fantastiske virkelighedsopfattelse, som går på, at hvis man giver noget til nogle, så er der andre, der har mistet noget, altså at pensionisten bliver fattigere ved, at de, der er på arbejdsmarkedet, får mere. Jeg har tit prøvet på at forstå synspunktet, men det er og bliver mig umuligt. Jeg tror, at uanset hvor længe jeg diskuterede med fru Pernille Rosenkrantz-Theil, så er det en verdensopfattelse, som må og vil fortsætte med at tilhøre de få, heldigvis.

Fru Sandy Brinck synes, det er utrolig ærligt, at jeg indrømmer, at vi målretter skattelettelser til alle de mennesker, der er på arbejdsmarkedet, høj som lav. Ja, men det er i hvert fald det vi gør. Og jeg kan godt forstå, at der sådan lidt er en undren over, hvordan det egentlig kan være, når man har været vant til at målrette skattestignin-

ger, for – det indrømmer jeg – Socialdemokratiet har været eminent til at målrette afgifter og nye skatter til at ramme helt specifikke og nogle gange både store og små målgrupper. Vi målretter skattelettelser. Der er en fundamental forskel. Jeg indrømmer det gerne igen.

Og så ender vi med at få den her finanspolitiske diskussion oveni, som også kørte i går, hvor hr. Nicolai Wammen som efterhånden den eneste i det her land bliver ved med at bede om, at vi får nogle økonomiske opstramninger. Hr. Nicolai Wammen vil gå imod det, som nationalbankdirektøren helt klart har sagt: Der er ikke behov.

Så blev der spurgt: Hvordan når vi målet med de 85.000 personer i beskæftigelse? Jeg indrømmer blankt, at det jo er en udfordring. Jeg tror på, at vi kan leve op til den udfordring. Der er en udfordring i f.eks. at få indvandrere til at have den samme erhvervsfrekvens, som danske har, men jeg tror, vi kan nå langt, hvis vi vil gøre en indsats.

Jeg kunne nævne en lang række andre områder, som vil være med til at ...

Formanden:

Vi venter med det!

Så er det fru Sandy Brinck for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det er bare, fordi vi diskuterer ud fra fuldstændig vidt forskellige forudsætninger. Venstre regner med, at man kan hive penge ud af den varme luft, og så går det nok, og så kan de ikke forstå, når Enhedslistens ordfører, fru Pernille Rosenkrantz-Theil, og jeg siger, at når nogle skal have, så er der ligesom andre, der skal betale for det.

Nu spørger jeg for tredje gang: Er det ikke korrekt, at pensionisten får nul kroner, mens pensionisten får lov til at betale plus 13 pct. for sin busbillet? Det er kun Venstre og måske De Konservative, men i hvert fald Venstre, der tror på, at man kan hive de her penge og den her finansiering ud af den blå luft.

Kl. 9.50

Selvfølger bliver det betalt. Der er nogle, der skal betale det, og i det her tilfælde har jeg bare peget på en helt målrettet konsekvens, nemlig at pensionisterne ingenting får. Til gengæld får de lov til at betale lidt mere for f.eks. deres busbillet.

Formanden:

Hr. Nicolai Wammen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Nicolai Wammen (S):

Hr. Peter Christensen siger, at han håber, at det er en udfordring, at man vil arbejde i retning af at skaffe 85.000 flere i arbejde. Vi er alle sammen enige om, at det håber vi, og at det vil vi arbejde for.

Problemet for hr. Peter Christensen er, at han har brugt de penge, der kunne komme ud af, at 85.000 kom i arbejde, før han aner, om de gør det, i en situation, hvor regeringen i den tid, den har siddet, har oplevet, at beskæftigelsen ikke er steget, men at den er faldet, og at arbejdsløsheden stiger.

Arbejdsløshedskøerne bliver længere og længere, og alligevel bruger Venstre frejdigt løs af nogle penge, som man ikke aner om man har. Det er simpelt hen dybt useriøst, og det er dybt betænkeligt.

Så vil jeg bare sige, at det såmænd ikke kun er Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, der er bekymret, for også tidligere overvismand Claus Vastrup er i dag i Politiken ude at sige, at der er grund til bekymring. Der er grund til, at vi tænker over, hvordan vi kan tage fat på de ting, som regeringen indtil nu overhovedet ikke har villet tage fat på.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Jeg er glad for, at vi har udsigt til at kunne få skattelettelser i det her land. Det er historisk, og jeg vil gentage det igen. Det er også historisk, at der vil være et flertal for dem.

Men det er en nødvendighed, at vi får skattelettelser, for vi skal have skabt nogle forudsætninger for, vi også kan få mere vækst i samfundet, som er hele forudsætningen den anden vej rundt for, at vi kan beholde den velfærd, vi kender.

Der er kommet flere ældre, og de skal have den samme gode behandling, som de får i dag. Der skal også være plads til mere endda. Det er indeholdt i den 2010-målsætning, som vi nu bruger så meget tid på at diskutere, altså de økonomiske forudsætninger for skattelettelserne, selv om det egentlig er på den samme fælles forståelse, at de udmøntes.

Det får mig til at indse, at det her jo slet ikke er en snak om, hvorvidt der er råd til de her

skattelettelser, men simpelt hen et slør fra Socialdemokratiets side, der skal lægges ud over, at man ikke ønsker den form for ægte og reelle skattelettelser. Det, vi skal diskutere senere i dag, er en stor gryde, hvor der er hældt 100 mia. kr. i, men hvor ingen kan gennemskue, om man er købt eller solgt, for sandheden er, at staten skal have flere penge; væksten i de offentlige udgifter har man ikke i sinde at begrænse.

Vi har i sinde at leve op til den målsætning, som jeg troede havde en fælles forudsætning, og derfor vil der selvfølgelig være plads til en reel vækst i den offentlige sektor. Der vil være plads til, at vi kan tage os af det, at der bliver flere ældre, det man kalder det demografiske træk, og der vil være råd til skattelettelserne.

Det sker alt sammen, fordi vi kan leve op til den målsætning, vi har sat for os selv.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

En stor del af debatten har selvfølgelig gået på, hvordan de her penge skal findes, og næppe nogen kan være i tvivl om, at kommunerne kommer til at bidrage voldsomt i den her sammenhæng.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre Venstres ordførers reaktion på en udtalelse fra formanden for KL, der siger, at regeringen må se at få øjnene op for den klare sammenhæng mellem økonomi og kravene til service: Man kan ikke love bedre service og samtidig stille så skrappe krav til vore budgetter, at det i praksis bliver umuligt for os at overholde lovens minimumskrav til folkeskole og den sociale service. Regeringen må melde klart ud.

Det synes jeg da var et ganske klart budskab fra KL, og jeg er da meget spændt på at høre, i hvilket omfang regeringen og ikke mindst Venstre som storebror i regeringen vil tilgodese kommunerne, for her bliver det helt klart sagt, at tingene ikke hænger sammen.

KL 9.55

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Nu er proceduren sådan, at jeg skal svare på spørgsmålene og egentligt ikke selv må stille nogen. Men spørgsmålet lyder nærmest, som om Socialdemokratiet er på vej væk fra 2010-målsætningen. Der er en erkendelse af, at de rammer for vækst kan ingen leve op til, og derfor falder hele forudsætningen for 2010-planen. Det er jeg uenig i. Jeg forstår godt, at Socialdemokra-

tiet har den indgangsvinkel for også at stille spørgsmålet, for de aftaler, man lavede f.eks. med kommunerne, lå jo langt over det, som var fornuftigt finanspolitisk. Når man skulle sigte efter en vækst på 1 pct., blev den 2,3 pct., og det var det, man var vant til.

Vi kan holde de rammer, vi sætter, og derfor vil der også være råd til skattelettelserne. Kommuner og amter og stat er selvfølgelig en fælles del af den realvækst, og kommunerne er det jo i særdeleshed, for det er jo der, vi bruger mange af vores skattekroner. Det er der, den varme service gives til borgerne. Så selvfølgelig er kommunerne en del af hele den her finanspolitiske diskussion. Det undrer mig egentlig, at jeg også skal bekræfte det. Det er en naturlig del. Det er ude i kommunerne, man bruger penge på hjemmehjælp og på skolerne. Det er derude, den borgnære service foregår.

Den ramme, kommunerne, staten og amterne nu får, er sådan set den ramme, som har været en del af den socialdemokratiske målsætning fra 2005 til 2010. Men Socialdemokratiet tror ikke selv på, at det er realistisk, og det skuffer mig egentlig, for jeg er overbevist om, at hvis man er parat til at føre en ansvarlig politik, så er 2010-planen både realiserbar og fornuftig. Der er plads til vækst i de offentlige udgifter. Der er plads til, at vi tager os af de mange flere ældre. Og oven i dét er der søreme også plads til skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Der er en ting, jeg godt vil bede hr. Peter Christensen, Venstres ordfører, forklare mig, som jeg har tænkt meget over og hørt gentaget også i flere omgange her under debatten i dag, nemlig bemærkningen om, at det her er de første reelle skattelettelser siden 1974. Vil hr. Peter Christensen forklare mig, hvorfor man anser noget for skattelettelser, når det er finansieret over, at billetpriserne for folk, der kører kollektivt, stiger? Når skattelettelser er finansieret ved, at man skal betale mere for at have sine børn i daginstitutioner? Når skattelettelser er finansieret ved, at der bliver beskæringer, der medfører lukning af sygehuse? Og når skattelettelser er finansieret ved, at der bliver færre penge til vores folkeskoler og vores ældre? Altså at det er reelle skattelettelser. Hvorimod det ikke er reelle skattelettelser, hvis man finansierer skattelettelserne ved at sige, at vi vil have en oliebeskatning i Danmark, der svarer til den oliebeskatning, man har

i Norge og i England, fordi vi vil have vores andel af samfundsressourcerne.

Vil hr. Peter Christensen ikke godt forklare mig, hvorfor de ikke er reelle, hvis man tager fra de rige for at jævne ud og lave fordelingspolitik, men hvis man tager fra de fattige for at give skattelettelser, så er de reelle efter Venstres opfattelse.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det er med allerstørste fornøjelse, at jeg vil forklare, hvad forskellen er på Venstres skattelettelser og den skattepolitik, som Socialdemokratiet har ført i det her land i mange, mange år. Det er med største fornøjelse.

Kl. 10.00

Jeg kalder det lovforslag, vi behandler her, for det første forslag om reelle skattelettelser, fordi det vedtages inden for skattestoppets ramme. Der er blevet vedtaget skattelettelser inden for de sidste 30 år, det er jeg vel vidende om. Men det er ikke, fordi borgerne har haft den store glæde af dem, for de er jo i høj grad blevet opvejet af stigninger i kommunerne og amterne, og jeg tror, de fleste danskere er lidt ligeglade med, om pengene tages af kommune, amt eller stat. Det, der er interessant for den enkelte – sådan har jeg det i hvert fald – er, hvad jeg kan bruge, når jeg har fri.

Derfor er det de første ægte, reelle skattelettelser i dette land, for der er ikke nogen andre skatter og afgifter, der bliver sat op. Det sikrer skattestoppet, og derfor kan jeg garantere, at det er de første ægte, reelle skattelettelser i 30 år her i landet.

Hr. Ole Stavad blander en masse ting sammen i gryden og stiller til sidst spørgsmålet: Hvorfor er det, Socialdemokratiet foreslår, ikke reelle skattelettelser? Det er det jo ikke, fordi man ophæver skattestoppet, og så går man ellers i gang med at finde besparelser til finansiering af de foreslåede skattelettelser. Der er altså ikke tale om reelle skattelettelser, der er tale om, at man flytter penge fra den ene lomme til den anden. Boligejerne skal f.eks. holde for ikke kun én, men to gange, og det kommer vi nærmere ind på senere i eftermiddag.

At finansieringen skulle være noget, man kan suge op fra undergrunden, og at der derfor ikke er nogen, der skal blive fornærmede, er simpelt hen ikke en rigtig tilkendegivelse af, hvad det er, Socialdemokratiet har i sinde. Det er at smadre private pensionsopspareres muligheder, og det

er at ødelægge mulighederne for især unge familier, der har købt egen bolig eller ejerlejlighed, både ved at udhule deres rentefradrag og ved at give dem en ordentlig en med ejendomsverdi-beskatningen. Lad være med at gøre det til et spørgsmål om, at det er kun er noget, der suges op fra undergrunden. Det er folk af kød og blod, der kommer til at betale for det socialdemokratiske eksperiment ...

Formanden:

Nu er tiden gået!

Peter Christensen (V):

... og jeg garanterer for, at der er stor forskel på reelle og ikkereelle skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg er ked af, at jeg i den grad ophidser hr. Peter Christensen med mit helt principielle spørgsmål, som bunder i, at jeg ikke kan forstå, hvorfor der efter Venstres opfattelse er den forskel, at hvis man tager pengene fra de fattige og bruger dem til skattelettelser, er det reelle skattelettelser, men hvis man tager dem fra de rige og bruger dem til skattelettelser, er de ikke reelle.

Skulle vi ikke lige prøve at holde os på banen? Jeg ved godt, at hr. Peter Christensen gerne vil snakke om noget andet, men lad os nu prøve alligevel

Vi tager et helt enkelt eksempel: Hvis det er sådan, at man henter 1 mia. kr., fordi kommunerne tvinges til at forhøje taksterne for børnepassning, og bruger dem til skattelettelser, er det ifølge Venstres udsagn reelle skattelettelser.

Hvis man derimod laver en ekstra ligningsindsats, fordi de multinationale selskaber ikke betaler skat i dag, som vi jo har set nogle gebrækkelige eksempler på, men de fremover kommer til at betale skat på lige fod med vi andre, og man får 1 mia. kr. ind og bruger dem til skattelettelser, er de ikke reelle efter Venstres opfattelse. Kan vi ikke få et svar fra hr. Peter Christensen? Hvorfor er der den principielle forskel?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Hr. Ole Stavad har fuldstændig ret. Jeg kan ånde lettet op, for der er udsigt til, at det er de ægte, reelle skattelettelser, der bliver vedtaget, og ikke det socialdemokratiske forslag. Derfor er der ikke nogen grund til den bekymring, man nær-

mest kunne spore i min tale før, det medgiver jeg.

Den principielle forskel på de to forslag: Lad mig starte et andet sted. Nu skal der ikke længe-re en snabel ned i undergrunden og hente noget op, som ligger dernede, nu er det alle de multinationale selskaber, man kan rende ud og snuppe pengene fra. Uden at vi skal have en lang diskussion om transfer pricing, har det altid været mig en gåde, når vi diskuterer det spørgsmål, hvorfor den tidligere regering ikke hentede pengene, hvis det er så enkelt.

Jeg kan medgive, og det har jeg sagt før fra denne talerstol, at hvis der på nogen måde kan gøres en ekstra indsats her, er vi i Venstre meget interesserede i at være med til at sikre, at alle betaler den skat, de skal betale. Men når de emner drages ind i debatten, er det jo kun for at sløre det faktum, at i det socialdemokratiske skatteudspil gemmer der sig andet end kold olie og fjerne selskaber, men mennesker af kød og blod, som også skal plukkes.

Kl. 10.05

Vi kender det jo alt for godt. Der kom næsten 100 nye skatter og afgifter under den tidligere regering, og de ramte altså folk, når de skulle købe el, når de skulle købe varme, og når de skulle købe forskellige livsfornødenheder. Vi kender det alt for godt, det er et slør, og derfor er der en principiel forskel – det var det, jeg skulle svare på. Der er den principielle forskel, at vi giver folk skattelettelser, uden at andre skal betale. Vi flytter ikke penge fra den ene lomme til den anden; nej, vi tager et beløb, som man enten kan øge de offentlige udgifter med eller give som skattelettelser, og vi har valgt det sidste. Vi har valgt at give pengene tilbage til borgerne, så de kan få en højere grad af frihed til, hvad de vil bruge pengene til. Der er en klar principiel forskel.

Formanden:

Hr. Ole Stavad for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg kan ikke forstå, hvorfor det går hr. Peter Christensen så meget på, at jeg spørger for at få klarhed over, hvornår det er reelle skattelettelser, men jeg vil godt takke for, at der faktisk kom et svar til allersidst.

Hr. Peter Christensen siger, at hvis det er sådan, at vi finansierer ved at beskære udgifterne i kommunerne og amterne, altså tager penge fra

sygehusene, fra vore ældre og fra vores folkeskole, lægger større brugerbetaling på børnepasning og forhøjer billetpriserne i den kollektive trafik – hvis man samler de penge og giver dem ud som skattelettelser, er de reelle.

Så kunne jeg høre på det ophidsede svar fra hr. Peter Christensen, at hvis det er sådan, at man henter pengene hos olieselskaber, multinationale selskaber og andre med høje indkomster, som betaler mindre skat, end det har været til sigtet, og bruger dem til skattelettelser, er det ikke reelle skattelettelser.

Jeg siger rigtig mange tak til hr. Peter Christensen, fordi vi nu har en mere klar definition af, hvad Venstre mener er reelt. Jeg vil bare sige, at vi har en anden opfattelse i Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Det er en historisk dag. Det er ægte, reelle skattelettelser for 9,6 mia. kr., der vil blive vedtaget, og de er fuldt finansierede, men vi skal alligevel høre, at vi beskærer de offentlige udgifter.

Der er tale om vækst. Det har der været i alle årene, og det vil der også være resten af tiden, også ud over 2010. Men nu diskuterer vi altså, hvad der vil ske inden for den tidsramme, og frem til 2010 vil der være en vækst hvert eneste år. Vi har gang på gang måttet høre det samme skræmmebillede fra Socialdemokraterne, men jeg kan nøgternt konstatere, at i 2002 er der blevet ansat 6.600 flere inden for det offentlige. Men alligevel har vi skullet høre, at det var en nedskæring. For mig er det en gåde.

Hr. Ole Stavad konstaterer selvtilfreds, at der er forskel på Venstre og Socialdemokratiet. Jeg vil lige så tilfreds konstatere, at det har hr. Ole Stavad ret i, og når vi efter førstebehandlingen af dette forslag når frem til at skulle behandle det socialdemokratiske forslag, vil den forskel blive aldeles synlig. Vi vil se forskellen mellem ægte skattelettelser – altså at man giver lettelser på flere områder uden at tage pengene andre steder, lade andre skatter og afgifter stige eller indføre nye afgifter – og et oplæg, hvor man blander 100 mia. kr. i én stor tønde, så ingen kan gennemskue, hvad det egentlig er, de selv skal betale.

Kørselsfradraget bliver udhulet, og udgifterne til privatboliger stiger. Økonomien smuldrer, utrygheden skal genskabes i de grupper. Jeg er sikker på, at der ikke vil være én dansker, der er i tvivl om, hvad der er forskellen mellem Ven-

stres skattepolitik og Socialdemokratiets skattepolitik.

Kl. 10.10

Formanden:

Så fortsætter vi i ordførerrækken med hr. Jacob Buksti.

Jacob Buksti (S):

Socialt skævt, økonomisk uansvarligt og perspektivløst – sådan må man karakterisere indholdet af regeringens længe ventede skatteudspil.

At forslaget øger ulighederne i det danske samfund behøver ikke nogen længere forklaring. Det kunne man formentlig få regeringen selv til at indrømme, hvis man var stædig nok. Det handler ikke bare om mikrolettelser til den ellers så politisk omsværmede kassedame og hendes ligestillede. Det handler også om, at lettelserne ikke omfatter den million danskere, der er på overførselsindkomster, altså pensionister, efterlønsmodtagere, arbejdsløse m.v. Det sidste er godt nok en af regeringens udtalte pointer med forslaget: at den større økonomiske ulighed skal øge deres lyst til at komme ud på arbejdsmarkedet. Men at kalde det socialt afbalanceret er nok en overdrivelse.

At forslaget er økonomisk uforsvarligt, har regeringen gjort sig større umage for at sløre. Det hedder sig, at de godt 10 mia. kr., som lettelserne koster, finansieres af det økonomiske råderum frem til 2010, og det lyder umiddelbart tilforladeligt. Men som de fleste ved, er der ikke noget, der kommer af ingenting, bortset fra lommeuld, og det er heller ikke tilfældet i denne sag. Godt to tredjedele af de 10 mia. kr. skaffes ved en markant stramning af de i forvejen lave stigningstakter i den offentlige sektor – eller sagt på en anden måde: Regeringen forsøger at skjule, at en betydelig del af de forudsete udgifter til serviceforbedringer på plejehjem, sygehuse, skoler, børneinstitutioner osv. skal inddrages til skattelettelser.

Den anden del af historien er dog meget værre, fordi forudsætningen for, at råderummet, dvs. alle de 10 mia. kr., overhovedet er til stede, er yderst spinkel. Forudsætningen er, at det rent faktisk lykkes regeringen at få de yderligere 85.000, der skal neutralisere virkningen af fremtidens ældrebyrde, i arbejde. Men hvordan det skal ske, indeholder udspillet intet konkret svar på, så i modsætning til, hvad både statsministeren og finansministeren har sagt tidligere, er

skattelettelseerne ikke finansieret krone for krone. De er overhovedet ikke finansieret.

Hvad jeg her har sagt, er ikke noget, som jeg eller andre socialdemokrater har fundet på. Nej, det er alt sammen citeret fra lederen i Ugebrevet Mandag Morgen den 3. marts 2003 under overskriften »Politik, når det er værst«.

Forløbet af forhandlingerne om regeringens skattepakke må samtidig siges at være noget nær en parodi. Man starter man med at opgøre det økonomiske råderum til 10,6 mia. kr. i 2010, men vel at mærke under forudsætning af, at der frem til 2010 skaffes en merbeskæftigelse på 85.000 personer, og at der sikres en rekordlav årlig vækst i de offentlige udgifter på 0,5 pct. Dernæst laver regeringen en aftale med Dansk Folkeparti, hvor man tager 1 mia. kr. af de 10,6 mia. kr. og bruger dem til offentlige udgifter. Endnu før man er startet, svækker man altså det i forvejen tvivlsomme beskæftigelsesfremmende element i de små skattelettelse og øger de offentlige udgifter i forhold til det forudsatte lave vækstsmål, og oven i det hele nedjusterer man skønnet for væksten i den danske økonomi, bl.a. på grund af stigende arbejdsløshed.

Det er ren voodoo. Det hænger simpelt hen ikke sammen, og det eneste sikre resultat er, at der må gennemføres massive offentlige besparelser i velfærdsydelse, eller at der må afdrages mindre på den offentlige gæld, så regningen sendes videre til kommende generationer.

Indtil nu vil regeringens skattepolitik ifølge Finansministeriets beregninger forringe de offentlige indtægter med ca. 25 mia. kr. i 2010. Det er minimalstaten, der bygges, det er værdierne, som udhules, men regningen skal jo betales et sted. Det er rent fup. Regeringens udspil til skattelettelse kan kun gennemføres med massive beskæringer i velfærdsydelse. Plottet er, at skattelettelse og skattestop er jo populært, og når de nødvendige nedskæringer i de offentlige aktiviteter skal gennemføres efterfølgende, er de bare et udtryk for den nødvendige politiske prioritering, også ude i kommuner og amter.

Som vi skal se under behandlingen af B 106, har Socialdemokraterne vist, hvordan markante skattelettelse for især lav- og mellemindkomstgrupperne kan realiseres samtidig med velfærdsforbedringer. Befolkningen har således nu et klart valg: Hvad foretrækker man? Minimalstaten eller en fortsat udvikling af velfærdssamfundet? Det burde ikke være svært.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Hr. Jacob Buksti kom ind på, at bortset fra lommeuld er der ikke noget, der kommer af ingenting, og det er jo også tilfældet for væksten. Væksten i det danske samfund kommer kun, hvis der er nogle, der arbejder; det håber jeg vi kan blive enige om. Men er det ikke rigtigt, at der er vækst i det danske samfund?

Kl. 10.15

Jeg prøver stadig at finde ud af, og det håber jeg hr. Jacob Buksti kan svare på, om Socialdemokratiet stadig har tiltro til rammerne i 2010-planen, som Socialdemokratiet selv lavede, for det fremgår jo af den, at der vil være vækst.

Jeg vil bede hr. Jacob Buksti bekræfte, for at der ikke skal være nogen tvivl, at det er sådan, at der er vækst i det danske samfund hvert eneste år, og at der skabes mere og mere år efter år, fordi vi bliver mere effektive og mere produktive. Det er den vækst, som de, der bidrager til den, nu også får del i. De, der knokler på arbejdsmarkedet hver dag, får en lille del af den. De får ikke hele den vækst, de selv skaber, men væksten skabes ikke af ingenting, væksten skabes af lysten til at arbejde, og det er den vækst, som de mennesker, der arbejder, nu får en større del af.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Man kunne tydeligt høre, at rønnebærrerne er sure, og at Socialdemokratiet er frustreret over, at denne regering leverer gode skattelettelse til arbejdere og gode skattelettelse til lavindkomstgrupper, uden at de finansieres ved at hæve skatter og afgifter, sådan som den tidligere regering gjorde. Det var meget tydeligt at høre hr. Jacob Bukstis frustration.

Men i slutningen af indlægget var der nogle ord om minimalstat og beskæringer af velfærd. Jeg vil bare høre, om den socialdemokratiske skatteordfører er uenig med den socialdemokratiske finansordfører, der anerkendte under forespørgselsdebatterne i går, at med den plan, der ligger for finansieringen af skattelettelse, vil der komme vækst i de offentlige udgifter, også når man fraregner de demografiske forskydninger i årene fremover. Er den socialdemokratiske skatteordfører uenig med den socialdemokratiske finansordfører i, at der vil være plads til vækst i de offentlige udgifter i de kommende år?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Man kunne høre en irritation over, at skattestop-pet er populært, og man kunne næsten mærke irritationen over, at de kommende skattelettelser også kunne gå hen og blive populære, men jeg vil gerne spørge hr. Jacob Buksti: Hvorfor vil Socialdemokratiet ikke være med til at give den typiske LO-familie op til 1.000 kr. mere hver eneste måned, når skattelettelserne er fuldt indfaset? Op til 1.000 kr. om måneden – hvorfor vil Socialdemokratiet ikke være med til det?

Er det, fordi man er uenig i, at der skal være en stimulering af væksten, altså at det bedre skal kunne betale sig at arbejde? Eller er det, fordi man er på vej væk fra hele 2010-målsætningen? Hvis det er den socialdemokratiske holdning, kan jeg godt forstå, at man ikke mener, vi kan leve op til den, men så kunne jeg også godt tænke mig at få svar på: Hvad er det så for en økonomisk politik, Socialdemokratiet vil føre fremover?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg synes, jeg vil starte med at gentage statsministerens udtalelser i spørgetiden den 29. maj 2002, hvor statsministeren sagde:

»... det er ikke sådan, at man beslutter, om der er et økonomisk råderum til stede. Det skal virkelig være til stede, og for at gentage, hvad jeg tidligere har sagt: Regeringen giver ikke ufinansierede skattelettelser. Det er ikke en gavebod.«

Socialdemokratiet har sådan set aldrig nogen sinde anfægtet retningslinjerne i »Danmark 2010«, men forskellen er, at regeringen starter med at bruge det hele. De 10,6 mia. kr. må jo være regnet ret nøjagtigt ud, men i SR-planen var definitionen af råderummet, at det skulle være til dækning af det demografiske træk, eventuelle kvalitetsforbedringer i velfærd og udefra kommende påvirkninger, f.eks. EU-harmonisering af registreringsafgifter og afgifter på sprit og smøger osv.

Forskellen er, at her starter regeringen med at bruge det. Det er dét, det hele handler om, og derfor bringer regeringen sig i den situation, at det er helt afgørende for, hvordan planen virker, om man er i stand til at realisere hele dens forudsætning. Det er det eneste, vi sætter spørgsmålstegn ved, det er dét, det handler om, men det er ikke det samme, som at vi er uenige i forudsætningerne. Det afgørende er, om de kan realiseres.

Kl. 10.20

Jeg er fuldstændig enig med den konservative ordfører i, at vi skal have vækst. Men det kommer der kun, hvis folk arbejder, og det er også derfor, Socialdemokratiet har fremsat et forslag, som giver en mere massiv lettelse for folk i arbejde. Så kan man diskutere, hvordan og hvorledes man synes, det skal finansieres, men Finansministeriet har vist meget klart – og det er vi meget glade for – at der er en klar og mere massiv lettelse for folk i arbejde i Socialdemokratiets forslag end i regeringens, også for disse gode arbejdere, som jeg kan forstå ligger hr. Kristian Jensen meget på sinde.

Jeg er fuldstændig enig med den socialdemokratiske finanspolitiske ordfører i, at der sker en vækst; det ved jeg godt. Men hvis man ser på de beregninger, de tal og de oplysninger, vi har fået fra Finansministeriet under forløbet, fremgår det også, at 0,4 pct. vil gå til demografiske ændringer, og derfor er pointen, at der forudsættes kompenserende indgreb for at sikre, at der ikke kun er 0,1 pct. til den vækst, som Venstre og De Konservative så gerne vil henholde sig til.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg vil godt starte med at sige hr. Jacob Buksti tak for, at vi nu har fået slået helt fast, at Socialdemokratiet tror på de forudsætninger, der ligger i 2010-planen, og som er de forudsætninger, regeringens skattepolitik baserer sig på. Dermed har vi også fået slået fast, at der er en vækst i det danske samfund hvert år, og så diskuterer vi i hvert fald ud fra de samme forudsætninger.

Men er det ikke sådan, at selv om vi tager en lille del af denne vækst og lader dem, der har skabt væksten, beholde nogle flere af de penge, de er med til at skabe til samfundet, er der stadig plads til vækst i det offentlige, også til trods for udviklingen i befolkningssammensætningen? Og er det ikke også sådan, at vi f.eks. har præsteret at skabe en vækst på 6 pct. på det sociale område i kommuner og amter?

Hvorfor er hr. Jacob Buksti så bekymret for at lade nogle mennesker beholde en lidt større del af det, de selv har været med til at skabe for samfundet? Jeg har altså svært ved at forstå det.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

En gavebod har det bestemt ikke været, for ønskerne har været store, og de er ikke blevet indfriet alle sammen. Der er stadig ting på ønske-

sedlen, som ikke er blevet indfriet, men det ændrer ikke ved, at det er nogle gedigne, gode skattelettelser, der kommer.

Men det, der får mig herop, er, at under mit ordførerindlæg sagde jeg, at forskellen mellem Venstres og Socialdemokratiets skattepolitik er, at hvor Socialdemokratiet vil reservere råderummet til øgede offentlige udgifter, vil vi bruge det til skattelettelser. Det blev modsagt, der var kun hån tilovers for det budskab. men alligevel hører jeg hr. Jacob Buksti gennemgå det samme råderum og sige, at det skal gå til det øgede demografiske træk og til velfærdsforbedringer, men ikke til skattelettelser, og så havde jeg jo ret. Kan jeg ikke få bekræftet, at jeg havde ret: Socialdemokratiet vil ikke bruge penge, der måtte være tilovers, til skattelettelser, de skal bruges til flere offentlige udgifter?

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Jacob Buksti, fordi hr. Jacob Buksti nu har hjulpet med at få afklaret den forvirring, der længe har været i Socialdemokratiet.

Socialdemokratiet er rejst rundt og har sagt, at de tror på det, de selv siger om, at med den skatteplan, der blev lagt frem, vil der ske nedskæringer i den offentlige sektor i fremtiden. Men nu har hr. Jacob Buksti klogeligt bekræftet det, hr. Nicolai Wammen sagde i går, og som er en helt ny politik for Socialdemokratiet, nemlig at anerkende, at selv når man fraregner de penge, der skal bruges til at modsvare en ændret befolkningssammensætning, vil der være vækst i den offentlige sektor i fremtiden, og der vil være plads til at forbedre standarderne år for år for år. Jeg synes, det er glædeligt, at det nu er gået op for i hvert fald mindst to medlemmer af den socialdemokratiske folketingsgruppe, og jeg vil udskrive talerne fra både i går og i dag og tage dem med mig rundt, så jeg kan forklare andre socialdemokrater, at de har taget fejl.

Kl. 10.25

Jeg vil bare bede hr. Jacob Buksti bekræfte, at det er sådan, at der er større råderum til serviceforbedringer, end der bruges til at betale for det demografiske træk fra nu af og frem til 2010; at der bruges 7,6 mia. kr. til serviceløft, men kun 6,4 mia. kr. til at modsvare det demografiske træk.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Der er åbenbart ingen grænser for de demagogiske højdepunkter, men hr. Peter Christensen tager altså prisen.

Når hr. Peter Christensen står heroppe og siger, at Socialdemokratiet vil bruge råderummet til øgede offentlige udgifter, ved hr. Peter Christensen jo godt, at det ikke passer. Hr. Peter Christensen kan bare gå hjem og læse »Danmark 2010«, som alle taler om, men som jeg ikke rigtig tror at ret mange egentlig har læst, og se, hvordan råderummet egentlig er defineret. Der er de og de elementer i det, der er også nævnt mulige skattelettelser, og Socialdemokratiet har jo også arbejdet med skattelettelser. Vi kommer selv med forslag om det.

Men det helt afgørende er, at Socialdemokratiets politik ikke er, at vi starter med at bruge det hele. Det er jo det, der er hele pointen, og det er derfor, regeringen bringer sig i en situation, hvor den er sårbar. Det skriver man jo også selv i de svar, vi har fået, og i udmeldingerne til Europa-Kommissionen om opfyldelsen af det danske konvergensprogram skriver man sågar direkte, at hvis det er sådan, at det økonomiske råderum ikke realiseres, er der hverken plads til lavere skat på arbejdsindkomst eller større offentligt forbrug pr. bruger inden for en finanspolitisk holdbar ramme.

Man siger også fra Finansministeriet, at hvis det er sådan, at det ikke lykkes, vil det betyde en årlig negativ realvækst i det offentlige forbrug på 0,1 pct. fra 2004 til 2010. Omsat til menneskepenge er det ca. 2 mia. kr. hvert eneste år i negativ realvækst, og derfor er det ren voodoo.

Som hr. Peter Christensen også sagde i forbindelse med sit ordførerindlæg, er det en ren trossag, om de 10,6 mia. kr. faktisk er 10,6 mia. kr. Det er det, alle sætter spørgsmålstegn ved. Det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt vi skal arbejde efter målsætningerne; nej, det afgørende er, at regeringen starter med at bruge dem. Det svarer til, at man sætter sig ind i bilen og skal køre 500 km, men kun har benzin til de 50 km, og tror, at der et eller andet sted på vejen er en åben benzinstation. Men hvis der nu ikke er det, tror jeg, hr. Peter Christensen vil indrømme, at så går man i stå.

Formanden:

Hr. Peter Christensen for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

Nu har vi haft debatten i halvanden time, og jeg synes, at der ligesom står et klart billede.

Der er ingen kritik af den måde, skattelettelserne udmøntes på, og der er ingen kritik af beløbsstørrelsen. Det eneste, uenigheden består i, er, at vi skulle have ventet lidt, og derfor er mit spørgsmål: Betyder det, at hvis vi havde ventet nogle år med at give helt den samme lettelse for helt det samme beløb, altså give den typiske LO-familie op til 1.000 kr. mere om måneden, kunne Socialdemokratiet have støttet forslaget?

Formanden:

Fru Charlotte Dyremose for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Nu var hr. Jacob Buksti meget optaget af det retoriske hos hr. Peter Christensen, og derfor fik han ikke svaret helt på mit spørgsmål.

Jeg kan egentlig godt forstå den bekymring, der er for, om vi nu også kan overholde målsætningerne, for det lykkedes jo ikke rigtig for den tidligere regering. Men kan hr. Jacob Buksti ikke bekræfte, at det er lykkedes for den nuværende regering at overholde målsætningerne, og at der derfor måske ikke er så stor grund til bekymring, og at vi samtidig med at overholde målsætningerne rent faktisk har sikret, at der bliver gjort en øget indsats på f.eks. det sociale område, hvor der er en vækst på 6 pct. i år? Det er altså et forholdsvis stort tal.

Kl. 10.30

Det lykkedes altså at sikre de socialt udsatte grupper, og det lykkedes at skabe en skatteletelse. Det lykkedes at give nogle af de penge, der skabes i vækst, tilbage til dem, der skaber væksten, altså dem, der arbejder. Så der er faktisk ikke så stor grund til bekymring, da regeringen har bevist, at den kan overholde sine økonomiske målsætninger.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Hr. Peter Christensen mener, at vi ikke har grund til kritik af skattelettelsernes størrelse og deres udmøntning; når bare vi venter lidt, så kan det være, at vi godt vil være med til det.

Jeg må altså sige til hr. Peter Christensen, at vi opfatter det her som en ren parodi, vi opfatter det som en gøren grin med folk, at man står her-

oppe og taler om 125 kr. om måneden til kassedamen, vel at mærke over 4 år. Det vil vi da aldrig nogen sinde være med til. Vi har lagt det her frem, fordi vi mener, at der skal tages helt anderledes grundigt fat, at det ikke bare er beløbsstørrelser, men at det også er strukturen i vores skattesystem, det handler om.

Derfor handler det ikke om bare at vente lidt, nej, det her handler om, at regeringen starter med med bind for øjnene osv. at sige: Det går nok. Og man skylder os svar på: Hvad gør man så, når det ikke går? Så skal regningen jo betales, og Finansministeriet har skrevet ganske tydeligt, at det vil ikke komme til at ske ved skatteforhøjelser, fordi man jo har skattestop, det vil heller ikke komme til at ske ved, at man skærer ned på målsætningen om at afdrage den offentlige gæld, og det vil sige, at det *kun* kan gøres ved offentlige besparelser.

Jeg har overhovedet ingen problemer med fru Charlotte Dyremoses ræsonnement. Der er plads til vækst, det er der da, det har vi jo hele tiden sagt. Problemet er bare, om den er stor nok og kan indeholde den demografiske forskydning, der er. Der står direkte i Finansministeriets svar til os, at det forudsætter en række kompenserende indgreb osv. hen ad vejen, men der er 0,1 pct. til det, og 0,1 pct. er meget, meget, meget lidt.

De 125 kr., kassedamen får, synes vi er meget generøst; problemet er bare, at det ikke engang kan dække stigningen for hendes buskort, og hvis hun vil gå på aftenskole, eller hvis hun er så uheldig at have børn i daginstitution, så vil det ikke kunne klare den stigning.

Derfor er det fup og svindel, når man står her og siger, at det er finansieret. Ja, folk kommer selv til at betale det.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Nu synes jeg, vi skal holde fast i det, vi er enige om. Vi er enige om, at inden for den finansiering, der er af skattnedsættelserne her, er der samtidig plads til vækst i den offentlige sektor.

Derfor vil jeg godt vende tilbage til hr. Peter Christensens spørgsmål, for jeg synes i og for sig, at det næsten var et uforskammet svar, hr. Peter Christensen fik. At mene, at det at give en LO-familie 1.000 kr. mere om måneden, skulle være at gøre grin med folk! 1.000 kr. mere om måneden til forbrug efter skat er immer væk ret meget i de husholdninger rundtomkring, som ikke har så mange penge at gøre godt med. Det er en typisk LO-arbejder, der vil have 1.000 kr.

mere til sig selv, hvis begge de voksne i en familie er LO-arbejdere. Det er lige præcis den målgruppe, der hele vejen igennem får mest ud af de skattelettelser, regeringen nu giver.

Derfor vil jeg gerne spørge Socialdemokratiet: Hvorfor har man noget imod, at LO-arbejdere er dem, der skal have mest ud af den skattelettelse, der gives nu?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg fristes til at sige, at det jo nærmest er sådan en gang pjat, at jeg næsten må gå ud fra, at hr. Kristian Jensen selv kan høre, at det ikke er rimeligt. At Socialdemokratiet skulle være modstander af, at man vil give en stor skattelettelse til LO-arbejdere!

Jeg går ud fra, at hr. Kristian Jensen har læst det forslag, som vi skal behandle efter det her, og så tror jeg, at uanset hvordan og hvorledes hr. Kristian Jensen står på det ene eller det andet ben, må hr. Kristian Jensen konstatere, at dér er lettelsen større.

Det, der bare er problemet, er, at hr. Kristian Jensen og jeg er uenige om, hvordan lettelserne skal finansieres, og at Venstre og regeringen påstår, at man kan gribe en finansiering ud af lufte, uden at det koster noget.

Kl. 10.35

Det der med 1.000 kr. efter skat, jamen det kan da godt være, det vil jeg slet ikke forholde mig til, men hvis det er sådan, at daginstitutionstaksterne samtidig stiger med 6 pct., man indfører brugerbetaling på AMU-centre, på arbejdsmarkedsuddannelserne, man indfører ekstra betaling på folkeoplysning, på folkeuniversiteter, på VUC, og man forøger billetpriserne i den kollektive trafik drastisk, så er det da dér, de kommer til at betale for det.

Det er sådan, ...

Første næstformand (Svend Auken):

Ja ...

Jacob Buksti (S):

... og det viser undersøgelser fra Finansministeriet, at de, der betaler mest, er dem, der er i bunden.

Første næstformand (Svend Auken):

... så er det hr. Mikkel Dencker som ordfører.

Mikkel Dencker (DF):

Det foreliggende lovforslag er udmøntningen af Dansk Folkepartis og regeringens aftale om skattelettelser på arbejdsindkomst. Det er en historisk aftale, for det er første gang i nyere tid, at der gennemføres nettoskattelettelser, som ikke samtidig modsvares af kompenserende stigninger i andre skatter og afgifter.

Ganske vist er det ikke første gang i nyere tid, at man oplever lempelser i beskatningen af arbejde, men til gengæld må danskerne denne gang ikke affinde sig med, at der i stedet indføres nye skatter såsom grønne afgifter eller sker forringelser i fradragsmulighederne.

Med skatteaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti blev det for alvor bevist, at med den sammensætning, Folketinget har fået efter valget i november 2001, er der skabt vilje til at få gjort op med årtiers stigende skatter. Straks efter regeringens tiltræden gik man sammen med Dansk Folkeparti i gang med at indføre skattestoppet. Det næste store skridt er så, at der nu er indgået en aftale om reelle skattelettelser.

Konkret går skatteaftalen ud på, at der indføres et beskæftigelsesfradrag på 2,5 pct. af den del af arbejdsindkomsten, der ligger under mellemkattegrænsen. Samtidig hæves grænsen for, hvornår man skal betale mellemskat, ekstraordinært med 12.000 kr. hvert år de næste 4 år, dvs. i alt 48.000 kr.

Det bevirker, at alle beskæftigede får en skattelettelse, og at antallet af personer, der betaler mellemskat, bliver reduceret med ikke færre end 750.000. Det svarer til 40 pct. af alle mellemskatteyderne. Samtidig skabes der et øget incitament til både at gøre en ekstra indsats i sit arbejde og få ledige til at påtage sig et lavtlønnet job.

I forhold til regeringens oprindelige udspil til skatteaftalen, hvor der var kalkuleret med skattelettelser for 10,6 mia. kr., er der taget 1 mia. kr. ud, så skattelettelserne i alt løber op i 9,6 mia. kr. Til gengæld har Dansk Folkeparti fået indført i aftalen, at der afsættes 1 mia. kr. til bl.a. folkepensionister med lav indkomst og andre initiativer inden for social- og sundhedsområdet. Udmøntningen af disse penge aftales på et senere tidspunkt mellem aftaleparterne.

Jeg må også betegne det som Dansk Folkepartis fortjeneste, at skattelettelserne har fået den sociale profil, som de nu har fået. Efter regeringens tiltræden gik diskussionen jo på, om det var mellem- eller topskatten, der skulle lettes. Nu er det så endt med, at det er en kombination af beskæftigelsesfradrag og mellemskat, som er

målrettet den nederste del af indkomstskatten, og jeg vil godt tilegne Dansk Folkeparti æren for en stor del af den ændring.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg går ud fra, at hr. Mikkel Dencker er enig i det udsagn, der har været sagt her fra Folketingets talerstol af Venstres politiske ordfører, hr. Jens Rohde, hvor hr. Jens Rohde sagde: Det, nogle får, betales af dem, der ikke får.

Det er vel også det, der er tilfældet med de her skattelettelser, hvor man bruger disse 10 mia. kr. til lettelser, som ikke er finansieret, ud over at vi nu ved, at kommunerne får mindre at gøre godt med. Det fremgår jo helt klart, at det med den omlægning, der laves, er kommunerne, der kommer til at betale, og det vil sige, at det bliver de ældre, børnene, de syge, sundheds-væsenet osv., og det er et langt større beløb end den ene milliard kroner, Dansk Folkeparti har fået sat fra.

Jeg går ud fra, at hr. Mikkel Dencker ved, at det her er en skævvridning, hvor de lavestlønnede kommer til at betale, hvor folkepensionisterne og førtidspensionisterne kommer til at betale, og det dækkes overhovedet ikke ind. Det er virkeligheden. Det er det, Dansk Folkeparti helt åbenbart har skibet sig ind i.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Ja, for det er jo rigtigt, at når regningen for det her skal betales, så er der nogle, som ikke får skattelettelsen – det må hr. Mikkel Dencker kunne bekræfte – og det er folk på overførselsindkomster, pensionister, studerende, arbejdsløse osv., som skal være med til at betale de regninger, der nu følger med.

Det giver mig anledning til at spørge hr. Mikkel Dencker om det samme, som jeg spurgte hr. Peter Christensen om uden tilnærmelsesvis at få et svar – men det er jeg helt sikker på jeg får fra Dansk Folkeparti – nemlig: Hvad er plan B? Altså selv hvis vi nu siger, at der er finansiering til de her skattelettelser, hvad er så Dansk Folkepartis svar, hvis det viser sig, at det ikke lykkes at få skaffet de her omkring 85.000 nye job? Er det så, at skatten skal stige igen, eller er det, at der skal ske yderligere sociale nedskæringer? Det synes jeg kunne være interessant at få at vide.

Hvis man sådan kigger på presseomtalen af forløbet, så var Dansk Folkepartis og, så vidt jeg husker, også hr. Mikkel Denckers første reaktion, da regeringen spillede ud, at det var da udmærket, men at der skulle gives noget mere i bunden. Jeg vil så spørge hr. Mikkel Dencker, for nu kan jeg forstå, at man også har lavet en aftale om stigningen af bilpriserne: Er det Dansk Folkepartis måde at sige, at nu giver man noget mere i bunden, at bilerne ikke skal stige så meget? Resultatet af den aftale, der er indgået, er jo, at der bliver givet mere i midten, men der bliver ikke givet mere i bunden, og det vil jeg godt bede hr. Mikkel Dencker bekræfte.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil meget gerne have Dansk Folkepartis ordfører til at bekræfte, at en del af aftalen mellem Dansk Folkeparti og regeringen er, at der forudsættes en moderat vækst i det offentlige forbrug på 0,7 pct. i 2004 og på 0,5 pct. årlig for perioden 2005-2010.

Dansk Folkeparti har altså med den her aftale sammen med regeringen bundet sig til en ekstremt lav vækst i det offentlige forbrug på 0,5 pct. Er Dansk Folkeparti sig det bevidst, og er Dansk Folkeparti sig det bevidst i det lys, at hvis forudsætningen ikke holder, så har Dansk Folkeparti også med aftalen bundet sig til sammen med regeringen fra næste år og frem til 2010 hvert eneste år at finde 2 mia. kr. i besparelser for at betale det, der nu kommer ud? Tror hr. Mikkel Dencker, at det kan gøres, uden at det går ud over dem, som hr. Mikkel Dencker tror han har tilgodeset?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

For at begynde med hr. Vernersen: Jamen jeg kan så sige, at jeg ikke er enig med hr. Jens Rohde i, at det, som nogle får, betales af dem, som ikke får. I det her tilfælde tror jeg, hr. Vernersen henviser til, at modtagere af overførselsindkomster ikke får nogen skattelettelse i denne omgang, og det er helt rigtigt, det gør de ikke – det er så også et svar til hr. Homann – men de kommer ikke til at betale for det, for de holdes fuldstændig skadefri. Der bliver ikke skåret i overførselsindkomsterne, og de skal ikke betale mere i skat af deres overførselsindkomster.

Hr. Vernersen kom også ind på, at det er kommunerne, der skal betale for det. Jamen et klart element i den her aftale mellem regeringen og

Dansk Folkeparti er, at kommunerne bliver fuldt ud kompenseret for det provenutab, de måtte få, i og med at der indføres et beskæftigelsesfradrag. Så det kan jeg slet ikke følge hr. Vernerens i. Det må være et bluffnummer fra hr. Vernerens partifæller ude i kommunerne. Hver gang man skal lave en besparelse, kommer man og siger, at det er regeringens skyld, men jeg tror, det er manglende evner hos hr. Vernerens partifæller rundt omkring.

Hr. Homann spørger til, om der findes en plan B. Jeg kan jo kun svare, at jeg er enig med hr. Peter Christensen; i Dansk Folkeparti er vi optimister, vi går ikke rundt og frygter alle de ting, der *kan* ske. Det er jo også farligt at gå på gaden. Nogle gange må man gøre noget, og så må man have en forventning om, at det går godt, og det tror vi på at det her gør. Men hvis det ikke går godt, og det er jo svært at sige, så må vi jo finde en løsning på det, og det er Dansk Folkeparti som ansvarligt parti parat til at hjælpe regeringen med.

Hr. Buksti kom ind på, at væksten i det offentlige skal holdes stramt. Jamen det er en forudsætning for aftalen, at fra 2005 må der ikke ske stigninger ud over 0,5 pct. i det offentlige forbrug, og det er Dansk Folkeparti helt indstillet på at overholde.

Kl. 10.45

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan godt forstå, at Dansk Folkeparti går tilbage i meningsmålingerne, for det bliver jo mere og mere tydeligt, at de grupper, som havde forventet at få noget ud af, at Dansk Folkeparti fik større indflydelse, ikke får noget som helst.

Den skattereform, Dansk Folkeparti her har været med til at godkende, er af fuldstændig samme skuffe. Venstre og regeringen som sådan melder ud, at det skal kunne betale sig at arbejde, og derfor går man ind og bruger 10 mia. kr. på at lette skatten på arbejde.

Jeg vil gerne spørge hr. Mikkel Dencker, som jeg tidligere spurgte Venstre: Helt præcis hvordan skal fru Hansen, der er 80 år og sidder i rullestol og er blevet pensioneret for mange år siden, kunne komme til at arbejde mere og dermed øge sin indkomst? Det er der jo ingen mulighed for.

Dernæst vil jeg gerne have hr. Mikkel Dencker til at forholde sig til, at det for pensionisterne bl.a. er blevet dyrere at gå på aftenskole, og at det er blevet væsentlig dyrere at bruge den of-

fentlige transport, at den offentlige transport stiger med 13 pct.

Og så vil jeg gerne bede hr. Mikkel Dencker bekræfte ...

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, det må vente til næste gang.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det må jeg så vente til næste gang med.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Ja, for det er jo fuldstændig rigtigt, det, fru Pernille Rosenkrantz-Theil siger, og desværre forkert, det, hr. Mikkel Dencker siger, nemlig at det godt kan være, at pensionister osv. ikke får noget, men de kommer altså heller ikke til at betale noget.

Der har været nedskæringer i det offentlige, der har været markante stigninger i prisen på den kollektive trafik, på aftenskolerne, på daginstitutioner osv., så folk uden for arbejdsmarkedet kommer også til at være med til at betale regningen, og jeg må minde hr. Mikkel Dencker om, at en del af måden, det her bliver finansieret på – selv *hvis* glansbillederne holder – jo er ved, at man skærer ned i væksten i de offentlige udgifter, og at det dermed bliver sværere at dække de sociale udgifter, som f.eks. pensionisterne har gavn af.

Jeg fik bekræftet, at man ikke havde nogen plan B. Man satser altså bare på, at solen bliver ved med at skinne, og at alt går efter planen. Men så bliver resultatet jo, at hvis der sker noget som helst, hvis den her jubeloptimisme ikke holder, jamen så må vi skære virkelig dybt endnu en gang i de sociale udgifter, så må pensionisten ned i overførselsindkomst, så må uddannelserne forringes. Og ...

Første næstformand (Svend Auken):

Ja. Så er det hr. Jens Peter Vernerens. 1 minut er kort tid; det indrømmer jeg.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerens (S):

Jeg synes, det er ærgerligt, at hr. Mikkel Dencker går rundt i den vildfarelse, som han giver udtryk for heroppe fra talerstolen.

Når kommunerne næste år får en udvikling på 0,5 i stedet for 0,7 pct., så er det altså en opstramning, der betyder, at kommunerne får mindre til rådighed; de får 3 mia. kr. mindre til rå-

dighed. Det skal betales i kommunernes budgetter, og det bliver pensionisterne og børnene, der kommer til at betale. Den opstramning, der sker i de kommunale budgetter, bliver ikke modregnet på bloktilskuddet. Det troede jeg faktisk hr. Mikkel Dencker vidste. Hvis ikke hr. Mikkel Dencker ved det, så er det jo et meget godt eksempel på, at man ikke ved, hvad man har forhandlet om i Dansk Folkeparti.

Der er ikke nogen som helst tvivl om, at det er de lavestlønnede, det er pensionisterne, det er førtidspensionisterne, der kommer til at betale den her regning, og det har hr. Mikkel Denckers parti bidraget til.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Først til fru Rosenkrantz-Theil: Det er ganske rigtigt, at fru Hansen på 80 år, medmindre hun selvfølgelig har et job, hvilket de færreste på 80 år har, ikke får glæde af skattelettelserne, men nu er det jo sådan, som jeg også sagde i mit ordførerindlæg, at Dansk Folkeparti har fået afsat 1 mia. kr. til forbedringer inden for social- og sundhedsområdet og til forbedringer for pensionister med lav indkomst, og der skulle fru Hansen meget gerne få en del af de penge til at få forbedret sin levestandard for.

Til den lange svada, hr. Homann lagde ud med, kan jeg kun konstatere, vi ikke er enige, og Dansk Folkeparti deler ikke SF's meget pessimistiske livssyn, altså den her tro på, at alt, hvad der kan gå galt, vil gå galt. Sådan ser vi ikke på verden, og det er jo så en af forskellene på vores partier.

Kl. 10.50

Hr. Vernersen mener, at jeg er inde i en vildfarelse, og han mener åbenbart også, at så snart en kommune er nødt til at spare eller ikke kan udvide forbruget med lige så meget, som den plejer hvert år, så skal man spare på børnene og på de ældre. Det er åbenbart sådan, man tænker i Socialdemokratiet, og det er åbenbart også sådan, man gør i hr. Vernersens partis kommuner rundt omkring. Det er sådan, man sparer.

Jeg kan da sige, at i den kommune, jeg selv bor i, er det daginstitutionerne, der har fået et hak opad – selv om jeg med mit kendskab til økonomien i kommunen sagtens kunne have fundet noget, der var bedre – og det er også indkøbsordningen for pensionister, som ryger en tur. Og det er hr. Vernersens parti, der gør det, på grund af at de ikke kan finde ud af at prioritere.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Se, her fik vi virkelig sandheden. Hvad er det for noget, hr. Mikkel Dencker står og siger her? Han står og siger, at det er hr. Jens Peter Vernersens parti, der er de skyldige. Men samtidig står hr. Mikkel Dencker og siger klart heroppefra, at forudsætningen for hele aftalen med regeringen – og den bakker Dansk Folkeparti op – er, at der bliver en ekstrem lav vækst i det offentlige forbrug på 0,5 pct., en historisk lav vækst, uden at hr. Mikkel Dencker gør sig nogen som helst forestilling om, hvad konsekvenserne af det er for kommunernes mulighed for at levere den service, som hr. Mikkel Dencker siger at han går ind for. Det hænger jo simpelt hen ikke sammen.

Det fremgår også klart af de svar, vi har fået fra Finansministeriet under det her besynderlige forhandlingsforløb, at med hensyn til forudsætningerne for »Danmark 2010« sammenholdt med aftalen mellem Dansk Folkeparti og regeringen er der i forhold til det oprindelige skøn i SR-regeringens plan sammenlignet med aftalen med Dansk Folkeparti tale om, at der er mellem 7.000 og 15.000 færre offentligt ansatte i aftalen med regeringen.

Det er også sådan, at af den ekstremt lave vækst, vi her har med at gøre, går over halvdele alene til demografiske forskydninger, altså det, at der bliver flere børn og flere ældre. Og endelig fremgår det, at når målene ikke realiseres, så har Dansk Folkeparti tilsluttet sig, at man vil være med til at finde 2 mia. kr. i besparelser hvert eneste år.

Tag dog ansvaret, og lad være med at lægge det ud til kommunerne.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvis vi endelig skal tale om, hvad der foregår ude i kommunerne, så kan jeg ikke lade være med at sige, at Dansk Folkeparti jo i halvdelen af de kommuner, hvor Dansk Folkeparti er repræsenteret, har stemt for nedskæringer for de ældre. Men nok om det. Jeg er glad for, at hr. Mikkel Dencker heroppefra indrømmer og erkender, at pensionisten ikke får noget ud af det her skatteforslag.

Så vil jeg blot høre hr. Mikkel Dencker, om hr. Mikkel Dencker også vil erkende, at mens kassedamen får 1.500 kr. ud af det her, så får direktøren 5.145 kr. ud af det, altså at direktøren får tre gange så meget som kassedamen ud af den her skattereform, som Dansk Folkeparti er med til.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hvis jeg nu var pensionist, ville jeg blive meget, meget nervøs, hvis jeg havde hørt hr. Mikkel Denckers sidste indlæg, for det viser jo bare, at man ikke har noget som helst svar, man satses bare fuldt og helt på, at der ikke er noget, der kan gå galt. Man tager bind for øjnene, skyklapperne på og høreværnet, og så kører man derudad med 130 km/t, og der er ikke noget, der kan gå galt.

Det eneste svar, der er tilbage, er, at hvis nu de tendenser, som vi ser lige nu, hvor beskæftigelsen falder og arbejdsløsheden stiger, bliver ved, så er der kun én gruppe til at betale for det her, og det er de folk, der er afhængige af offentlige udgifter, og det er pensionisterne, det er de arbejdsløse, og det er de studerende, som Dansk Folkeparti sender regningen videre til.

Men hr. Mikkel Dencker fik ikke svaret på mit første spørgsmål, nemlig: Hvad blev der af Dansk Folkepartis krav om, at der skulle flere lettelser til kassedamen? Lad mig citere hr. Kristian Thulesen Dahl i Jyllands-Posten fra den 28. februar: »Kasseassistenten skal have mere«, siger hr. Kristian Thulesen Dahl ligeud.

Tilsvarende kan man se andre citater fra samme periode, hvor Dansk Folkeparti kræver, at der bliver givet mere på jobfradraget i bunden til kassedamen. Kassedamen har ikke fået mere. Hvad skal hun ...

Første næstformand (Svend Auken):

Ja ...

Morten Homann (SF):

... stille op med Dansk Folkepartis medvirken?

Første næstformand (Svend Auken):

... så er det hr. Mikkel Dencker for at svare, og efter ham er det hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg synes, det er en sund øvelse for kommunerne, at man må begrænse udvidelsen af forbruget. Det kunne lære mange kommuner virkelig at prioritere deres udgifter, lade være med at hælde penge i det ene kulturprojekt efter det andet og i stedet samle udgifterne om de kerneydelser, som borgerne virkelig har krav på, nemlig en ordentlig alderdom, en ordentlig børneoplysning og en ordentlig skolegang til børnene.

Men det er der alt for mange kommuner der ikke kan finde ud af, og derfor er det sundt, at man ikke må bruge lige så meget, som man plejer.

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil omkring Enhedslistens kommuneundersøgelse, denne her dilettantiske rapport om, hvad Dansk Folkeparti stemmer ude omkring i kommunerne: Jeg kan jo kun sige, hvad jeg selv ved for mit eget vedkommende. Jeg har den fornøjelse at være medlem af byrådet i Hvidovre Kommune, og i Enhedslistens undersøgelse står der, at Dansk Folkeparti har indgået et budgetforlig med Socialdemokratiet, Venstre og Konservative. Det passer slet ikke. Der er ikke noget budgetforlig. Jeg kan så også sige, at Enhedslistens partifælle fru Pernille Falcon, som også sidder i byrådet i Hvidovre Kommune, stemte imod en lang række af Dansk Folkepartis forslag til forbedringer på ældreområdet. Så det passer altså ikke, når Enhedslisten siger, at man stemmer for enhver forbedring og imod enhver forringelse. Det har simpelt hen ikke hold i virkeligheden.

Til hr. Homann: Hvad angår vores krav om forbedringer til regeringens oprindelige udspil, kan jeg jo så sige, at vi altså prioriterede det højere at få afsat den her milliard kroner til sociale forbedringer end at få afsat flere penge til beskæftigelsesfradraget.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Nu er det jo sådan, at hr. Mikkel Dencker har det samme materiale som vi andre i Skatteudvalget, og det, man den 28. februar gav udtryk for: »DF forlanger fingeraftryk« i forhold til de lavestlønnede, er altså bare noget, man har sprunget over; der var altså nogle, der blev snydt dér.

Hr. Mikkel Dencker havde så nogle synspunkter med hensyn til, hvordan det var i de socialdemokratiske kommuner. Det, jeg gav udtryk for, var konsekvensen, at kommunerne skulle spare disse 3,5 mia. kr. Det er ikke en socialdemokratisk borgmester, der siger det, det er formanden for Kommunernes Landsforening, hr. Ejgil W. Rasmussen; der siger, at den ændring fra 0,7 til 0,5 pct. – det er jo ikke ret meget; hr. Mikkel Dencker, herregud, 0,2 pct.; det betyder jo ikke nogen ting – betyder 3,5 mia. kr. ude i kommunerne i 2004, 3,5 mia. kr., de skal begrænse sig med. Og skal man lave sådan nogle begrænsninger, så ved alle, at kerneydelserne er det, der fylder mest, og derfor bliver det kerne-

ydelserne, det kommet til at dreje sig om. Og det er det, Dansk Folkeparti bidrager til.

Det her ligner måske ældrechecken en gang mere, hvor alle troede, de skulle have noget, og hvor langt de fleste blev snydt.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det er skægt, at hver gang men nævner det der med, hvordan Dansk Folkeparti opfører sig ude i kommunerne, så kommer de herop og prøver at hive nogle småting op af hatten.

Men hvorfor er det, at Dansk Folkeparti endnu ikke har turdet mødes med os? Hvorfor er det, at Dansk Folkeparti endnu ikke har sagt ja til den invitation om et møde? Hvorfor er det, at Dansk Folkeparti ikke på skrift har kunnet tilbagevise en eneste af de påstande, Enhedslisten er kommet med? Og dermed står der altså stadig væk, at Dansk Folkeparti har været med til at skære ned i 50 pct. af de kommuner, hvor Dansk Folkeparti er repræsenteret, over for de ældre. Så vi glæder os stadig væk til, at Dansk Folkeparti tør komme ud af hulen og mødes med Enhedslisten om den rapport, vi har lavet.

Jeg mangler så at få én erkendelse fra hr. Mikkel Dencker heroppefra. Jeg fik den første erkendelse, nemlig at Dansk Folkeparti har indgået en aftale, hvor pensionisterne ikke får noget ud af det. Så langt, så godt. Det næste var så, om hr. Mikkel Dencker også vil erkende, at kassedamen får 1.500 kr., mens direktøren får 5.145 kr., altså at direktøren får tre gange så meget som kassedamen, og det har Dansk Folkeparti skrevet under på.

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne have Dansk Folkepartis ordfører til at bekræfte, at Dansk Folkeparti altså med sin tilslutning til denne her aftale, som også hr. Mikkel Dencker har sagt, støtter den meget lave offentlige vækst, som er forudsætningen for hele den pakke, man har indgået, og at det allerede betyder, at den lavere vækst ude i kommunerne fra 2004 til 2005 skal bidrage med 4 mia. kr. til underholdning – 4 mia. kr. i mindre vækst. Der kommer Dansk Folkeparti så og siger, at man har fået 1 mia. kr., men altså efter man har fjernet 4 mia. kr. Det er sagen.

Så er spørgsmålet til hr. Mikkel Dencker: Tror hr. Mikkel Dencker, at det kan lade sig gøre ude i kommunerne, uanset at hr. Mikkel Dencker

mener, at de skal sætte tæring efter næring og alt det der, uden at det går ud over de ældre, børnene, de syge, de svage? Tror hr. Mikkel Dencker virkelig på det? 4 mia. kr. den ene vej og 1 mia. kr. den anden vej.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Til hr. Verner sen: Jeg synes, vi kører lidt i ring. Jeg kan jo ikke andet end sige, at jeg stadig mener, at kommunerne må lære at prioritere deres udgifter, og at det virkelig er sundt.

Til fru Rosenkrantz-Theil omkring Dansk Folkepartis forhold til den her såkaldte undersøgelse, som Enhedslisten har ladet foretage: Nu har jeg godt nok ikke haft med den at gøre, men jeg forstår godt, at der ikke har været noget ønske om at bruge ret meget tid på at kommentere det her såkaldte værk. Og så kan jeg godt bekræfte, at når man har et skattesystem, hvor man betaler en procentdel af sin indkomst, så er det rigtigt, at man så får en større lettelse, jo mere man tjener. Det er helt rigtigt.

Til hr. Buksti kan jeg sige ja til, at kommunerne må lære at prioritere, og at det er sundt. Jeg tror faktisk også, det kan lade sig gøre. Jeg ved, at man kan gennemføre besparelser, uden at det skal gå ud over de allersvageste grupper i det her samfund. Der er så nogle byrødder rundt omkring, der må oppe sig lidt, men det kan altså godt lade sig gøre, det er jeg ret sikker på.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Mikkel Dencker taler om, at kommunerne skal prioritere, som om det bare sådan er noget, man skal sidde og øve sig i at gøre. Men at prioritere betyder jo, at man tager noget fra nogle og giver til noget andet, når økonomien er så stram.

Det, som Enhedslisten har påvist i sin undersøgelse, er, at de, som Dansk Folkeparti lader betale for prioriteringen, er de ældre. Hr. Mikkel Dencker prøver så at gøre sig lystig over, at vi skulle have skrevet, at Hvidovre havde skåret ned over for de ældre.

Men hvis man vil kritisere en undersøgelse, så skal man jo gøre sig umage med at undersøge, hvad der står i undersøgelsen. Hvidovre Kommune er ikke talt med som et sted, hvor Dansk Folkeparti har skåret ned over for de ældre.

Dansk Folkeparti har tidligere prøvet at komme med 10 kommuner, hvor man sagde, at der var fejl i undersøgelsen. Der havde man også taget

en kommune med, som ikke er omtalt som en af de kommuner, hvor Dansk Folkeparti har skåret ned.

Dansk Folkeparti har endnu ikke været i stand til at komme med et eneste eksempel på, at der skulle være fejl i undersøgelsen, og man tør ikke stille op offentligt for at forsvare, at man lader de ældre betale magtens pris ude i kommunerne.

Så det der med at prioritere går altså ud over nogle. Dansk Folkeparti burde hellere leve op til sine valgløfter og sørge for, at der kommer nogle penge til dem, der virkelig har behov for det.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Jeg vil gerne spørge hr. Mikkel Dencker i forlængelse af det tidligere spørgsmål med hensyn til prioriteringen ude i kommunerne: Kan hr. Mikkel Dencker ikke bare nævne ét område, hvor der kan prioriteres anderledes ude i kommunerne?

Der er sagt noget om kulturprojekter, men hvis hr. Mikkel Dencker mener, at der kan spares på kulturprojekter, så vil jeg da opfordre ham til at tage en tur rundt i det virkelige liv ude i kommunerne, for der er ikke kulturprojekter at spare på. Derfor vil jeg gerne opfordre hr. Mikkel Dencker til at komme med et par forslag mere til besparelser.

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Mikkel Dencker, om han ikke kan bekræfte, at der er mange kommuner, der kommer i klemme i forhold til serviceringen, bl.a. i forbindelse med den der ordning, Det frie fald, regeringens ordning for hjemmehjælpen.

Der var det faktisk sådan, at det har resulteret i meget store udgifter i kommunerne, og det har betydet, at man de steder, hvor man skulle gennemføre det, så røg ind i loftet for serviceringen. Jeg vil bare høre, om hr. Mikkel Dencker ikke kan bekræfte, at det er korrekt, for det har givet en masse unødigt bureaukrati, som har kostet dyrt.

Kl. 11.05

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Til fru Line Barfod kan jeg jo så sige, at så må den såkaldte rapport, som Enhedslisten har ladet udarbejde, jo være meget fejlbehæftet, for jeg

har læst den igennem, og der optrådte Hvidovre Kommune i som et sted, hvor vi åbenbart har gjort os uheldigt bemærket.

Til hr. Mogens Nørgård Pedersen: Jeg er fuldt ud overbevist om, at der bliver brugt alt for mange penge på det kulturelle område ude i kommunerne. Når der skal spares på det sociale område, så kunne man jo kigge på det kulturelle først. Det er i hvert det jeg anbefaler, at man gør. Det er der bare ikke ret mange steder, man gør ude i det virkelige liv.

Til fru Pernille Falcon om det såkaldte frie fald eller det frie valg så er det muligt, at det koster nogle penge rundt omkring. Det er jeg godt bekendt med. Men igen må man lære at prioritere. Og det er et prioriterings spørgsmål, hvad man vil bruge pengene på ude omkring.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Til hr. Mikkel Dencker: Hvis man vil kritisere en undersøgelse, så bliver man nødt til at se på, hvad det er, der er undersøgt. Der er undersøgt to ting: Hvor har Dansk Folkeparti stemt for nedskæringer generelt på det sociale område, og hvor har Dansk Folkeparti stemt på nedskæringer for de ældre?

Hvidovre Kommune er med i undersøgelsen som en kommune, hvor der er skåret ned på det sociale område, fordi Dansk Folkeparti foreslog, at der skulle skæres over for børnene. Derimod er Hvidovre ikke talt med som et sted, hvor Dansk Folkeparti foreslog nedskæringer eller stemte for nedskæringer for de ældre.

Dansk Folkeparti har stadig ikke kunnet påvise en eneste fejl i den undersøgelse. Og jeg vil stadig håbe, at Dansk Folkeparti tager sig sammen og tør komme ud og forklare vælgerne, hvorfor de skal betale prisen for, at Dansk Folkeparti er kommet til magten. Hvorfor mener Dansk Folkeparti, at der skal skæres over for de ældre og på det sociale område? Og vil Dansk Folkeparti også ved de kommende kommuneforhandlinger mene, at der skal skæres, og at de ældre skal betale prisen for, at Dansk Folkeparti er kommet til magten, eller vil man være med til at sikre, at der kommer penge nok ude i kommunerne til, at man kan sikre en ordentlig service, også for de ældre?

(Kort bemærkning).

Pernille Falcon (EL):

Der, hvor det bliver svært, er nu, hvor hr. Mikkel Dencker jo har erklæret sig som tilhørende rin-

dalistfløjen i Dansk Folkeparti. Det er jo en ærlig sag at sige, man gerne vil skære ned på det kulturelle område, men jeg tror, at resten af Dansk Folkeparti, flertallet, som ikke tilhører rindalistfløjen, måske ville betænke sig, hvis samtlige kulturelle initiativer totalt blev barberet væk.

Det er i hvert fald Enhedslistens opfattelse, at vi ikke bare skal tilbagebombe kulturen fuldstændig. Men det er da rigtigt, at det er et problem, at der ikke er tilstrækkelige ressourcer i kommunerne, og det er noget af det, vi bl.a. i går i debatten forsøgte at pege på, nemlig at hvis man skal have en tilstrækkelig udvikling, der sikrer både ældre, børn og kulturen, ja, så skal der flere ressourcer ud til kommunerne.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan kun sige til fru Barfod, at det er faktisk forkert, hvad fru Barfod siger. Ærlig talt, hvis fru Barfod vil diskutere kommunalpolitik i Hvidovre Kommune, så synes jeg, hun skal overlade det til fru Falcon, som måske har mere indsigt i det. Og mere er der ikke at sige om det.

Fru Falcon har da ret i, at det koster noget en gang imellem. Men jeg er så ikke enig med fru Falcon i, at der skal være nogle penge til det kulturelle område. Jeg mener, at det kulturelle område er et luksusområde, hvorpå man kan bruge overskydende midler, når man har dækket alle de basale behov.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Først den bemærkning til hr. Mikkel Dencker, at en region, der ikke har nogen kulturelle tilbud, har heller ingen erhvervsmæssig udvikling og dermed ingen beskæftigelse, og derfor vil den i hvert fald gå meget kraftigt imod den målsætning, der skal opfyldes, hvis man overhovedet skal have midler til de her skattelettelser.

Kl. 11.10

Men det, jeg godt vil spørge hr. Dencker om, er, om han er opmærksom på det, der sker bl.a. ude i vores amter i øjeblikket. Såvel i Nordjyllands Amt som i Århus Amt ligger der nu oftest tilgængeligt meget præcise oversigter hos amtsrådsmedlemmerne til behandling af konsekvenserne af den politik, som Dansk Folkeparti har tilsluttet sig her, som vil betyde sygehushlukninger, som vil betyde gymnasielukninger, som vil betyde, at man får en dramatisk beskæring, også på de områder, som Dansk Folkeparti påstår, at de gerne vil beskytte.

Dansk Folkeparti har eksempelvis liggende et beslutningsforslag, der vil lave et forbud mod, at amter må nedlægge sygehuse. Når Dansk Folkeparti sammen med regeringen tager økonomien fra amterne, er hr. Mikkel Dencker så ikke enig i, at når man samtidig kombinerer det med et skattestop og fjerner mulighederne for at tilføje yderligere indtægter, så sætter man amterne i en spændetrøje, hvorved man ikke under nogen forhold kan leve op til de pæne festtaler, som man holder i Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Det er bare for at hjælpe hr. Mikkel Dencker lidt på gled, for jeg har en opfattelse af, at hr. Mikkel Dencker har det sådan, at kultur er sådan noget flot og forkromet noget, som kan undværes.

Men meget af det kulturarbejde, som gøres ude i kommunerne, er jo det folkeoplysende arbejde. Det er igangsættende, og der er puljerne jo skåret ned, fordi bloktilskuddene er blevet mindre.

Så det er jo let nok at sige, at der skal prioriteres, men er det virkelig alt det, som er grundlaget for den demokratiske proces og den demokratiske opdragelsesskole, som hr. Mikkel Dencker vil spare på?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Stort set fra det øjeblik, Dansk Folkeparti fik noget at skulle have sagt i dansk politik, altså fra folketingsvalget i 2001 og frem til nu, har vi kun oplevet én ting, og det er, at arbejdsløsheden er steget. Det er den gevinst, vælgerne har haft af, at Dansk Folkeparti er kommet til magten. Indtil den dato faldt arbejdsløsheden så at sige konstant fra dag til dag, men siden da er den steget.

Nu har Dansk Folkeparti så indvilget i at lave en skattereform med regeringen, som stort set ikke har nogen effekt på arbejdsudbud, på beskæftigelse. En minimal effekt. Takket været Dansk Folkeparti fik man et i forvejen dårligt bud på en skattereform skruet over i retning af at blive endnu dårligere, altså til at have en endnu mindre effekt.

Tror Dansk Folkepartis ordfører egentlig, at Dansk Folkepartis vælgere er begejstrede for den indsats, der er blevet leveret indtil nu?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg vil lægge ud med at besvare hr. Stavads indlæg. Jeg må jo så gøre hr. Stavads opmærksom

på, at det, der lægges op til med denne her aftale, bl.a. også er at begrænse væksten i amter og kommuner. Det er altså ikke det samme som at lukke sygehuse og lukke gymnasier, det er det ikke.

Hr. Mogens Nørgård Pedersen kommer ind på, at kulturelle projekter også er opdragelse i den demokratiske proces.

Jeg mener, at opdragelse i den demokratiske proces er noget, der bl.a. foregår i folkeskolen, i foreningslivet osv., og det mener jeg ikke er dyre kulturelle projekter. Det er slet ikke sådan nogle steder, der skal skæres overhovedet.

Til hr. Samuelsen: Her bliver så bragt et helt nyt element ind i debatten, nemlig at der er en sammenhæng mellem, at Dansk Folkeparti nu har 22 mandater, og så at arbejdsløsheden stiger ude i landet. Jeg synes godt nok, det er fantastisk, hvis hr. Samuelsen kan påvise en sammenhæng herimellem.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg forstår godt, hvis der er nogle, der er forvirrede, ikke kun hvad angår hr. Dencker, men også hvad angår de to regeringspartiers ordførere. Nu mangler vi fru Charlotte Dyrmosé. De Konservative har måske en tendens til at være mere ærlige end andre, så derfor kan vi håbe på, at det bliver en lidt anden debat.

Kl. 11.15

Det, der gør denne her debat så svær, er jo, at man ikke vil forholde sig til virkeligheden. Når hr. Mikkel Dencker siger, at der jo bliver flere penge, og at der derfor ikke er nogen, der skal lukke sygehuse eller gymnasier eller noget andet på grundlag af det, man her har aftalt med regeringen, så lukker hr. Mikkel Dencker øjnene for, at der eksempelvis bliver opfundet ny medicin, og det gør der jo glædeligvis, så man kan behandle sygdomme, som man ikke tidligere har kunnet. Det er ofte dyr medicin, og hvis vi skal holde os til det, hr. Mikkel Dencker siger, så betyder det, at vi så skal nægte danske patienter at få den nyeste medicin, som koster noget mere.

Derfor ligger der et meget stærkt krav til de økonomiske rammer, hvis vi skal leve op til det, som befolkningen venter, og det, som Dansk Folkeparti siger i sine festtaler. De rammer beskæres nu så kraftigt, at vores amter, vores sygehuse og vores uddannelse osv., ikke kan leve op til kravene.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Det er jo ikke mig, der skal påvise, at der er en sammenhæng mellem, at Dansk Folkeparti er kommet til magten, og at arbejdsløsheden er steget. Det er jo konstaterbart, det er fakta, sådan er virkeligheden. Det havde vi en lang debat om i går, og virkeligheden ser bare sådan ud. Ledigheden er steget, beskæftigelsen er faldet, og Dansk Folkeparti går samtidig rundt og er begejstret over, at de er kommet til magten.

Men hvad bruger de så magten til? Jo, bl.a. til at støtte det, som regeringen kalder en skattereform, som er til debat i dag. Og hvad kan vi konstatere dér? At den reform ikke engang er finansieret, og hvis den endelig skal finansieres af noget, så er Dansk Folkepartis bedste forslag tilsyneladende at skære ned på kulturområdet.

Er man ikke klar over i Dansk Folkeparti, at langt, langt, langt de største udgifter, man har i amterne og kommunerne, er til sundhedsområdet, til socialområdet, til undervisningsområdet, og de tre områder har man indtil nu hørt, at der tilsyneladende ikke skal skæres på. Jamen så hænger det jo ikke sammen. Det er jo bare en forhåbning om, at måske osv., så hænger det sammen.

Dansk Folkepartis politik er at støtte dette gode og så håbe på, at resten det løser sig.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg må sige til hr. Stavad, at jeg synes, vi kører lidt i ring. Jeg synes, vi gentager os selv med hensyn til, at fordi der lægges en øvre grænse for, hvor stor væksten må være, så skal man til at spare, og så kan der ikke være råd til ny medicin, og så må vi lukke gymnasier, vi må lukke sygehuse rundt omkring. Jeg har svaret på det en gang før.

Til hr. Samuelsen, som grebet ud af luften konstaterer, at det er Dansk Folkepartis skyld, at arbejdsløsheden stiger: Der har altså også været flere solskinstimer, siden Dansk Folkeparti kom til magten, det er også vores skyld. Der har også været mindre nedbør. Men det er også vores skyld, at det gik så dårligt ved Melodi Grand Prix sidste år, det har Malene Mortensen da i hvert fald sagt, og fru Pia Kjærsgaard har påtaget sig skylden for det.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg må minde om, at vi diskuterer lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. Og

nu går hr. Anders Samuelsen på talerstolen uden at have fået ordet, men nu får han det.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Ja, det var på forventet efterbevilling, det er stort set ligesom med skatteloven. Det er meget symptomatisk for debatten i dag.

Se, jeg har aldrig prøvet at lægge ansvaret for et stigende antal solskinstimer over på Dansk Folkeparti, for jeg er helt overbevist om, at Dansk Folkeparti ingen indflydelse har på det. Men Dansk Folkeparti har mulighed for at have indflydelse på antallet af ledige i Danmark, for det er nemlig noget, som vi er med til at regulere herinde, det er noget, vi kan påvirke herindefra.

Vi kan ikke påvirke Det Internationale Melodi Grand Prix, det har jeg heller aldrig påstået, vi kan ikke påvirke regnvejrstimer eller solskinstimer, men vi kan påvirke skattepolitikken. Det er det, vi gør i dag, og via skattepolitikken kan vi påvirke beskæftigelsen. Det er det, vi gør i dag. Men Dansk Folkeparti yder intet bidrag, de trækker i den forkerte retning. Det første forslag fra regeringen, som var halvskidt, er blevet endnu ringere, efter at Dansk Folkeparti er kommet til.

Vil Dansk Folkeparti ikke godt vedkende sig, at beskæftigelseseffekten, når vi kigger på den i forhold til det oprindelige fra regeringen, blev ringere, efter at Dansk Folkeparti kom ind over?

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Ole Stavad, og så er det hr. Mikkel Dencker. Og efter hr. Mikkel Dencker håber jeg, at det er fru Charlotte Dyremose.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er jo efter min opfattelse alvorlige sager, vi diskuterer her. Derfor synes jeg, det er meget beskæmmende, hvad enten det er regeringspartierne eller Dansk Folkeparti, der udgør det parlamentariske grundlag også på det her punkt, at man overhovedet ikke ønsker at gå ind i en diskussion om konsekvenserne af det her. Det er det, hr. Mikkel Dencker siger at han ikke ønsker.

Kl. 11.20

Hvis det her forslag bliver vedtaget, vil de rammer, som kommuner og amter får for at kunne sørge for sygehuse, ældre, folkeskole, børn, blive en spændetroje, der de kommende år kommer til at underminere det velfærdssamfund, som hr. Mikkel Dencker siger, Dansk Folkeparti

siger, når de holder deres taler, at de gerne vil være med til at sikre og forsvare og udbygge og modernisere sammen med os andre.

Jeg skal kun konstatere efter nu at have forsøgt to gange, at Dansk Folkeparti ikke ønsker at indgå i en diskussion om konsekvenserne af at bevilge så store ufinansierede skattelettelser.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Til hr. Stavad: Det er jo fremgået meget klart af den debat, der har været siden kl. 9 i morges, at der er stor uenighed mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti på den ene side og Socialdemokratiet og venstrefløjen på den anden side om, hvorvidt de her skattelettelser er finansieret eller ej. Vi har altså den opfattelse, at de er finansieret, så derfor er der ikke noget farligt i det.

Jeg har intet imod at diskutere med hr. Stavad, og jeg fastholder, og det står jeg ved, at jeg mener, at det er en sund øvelse at lære at begrænse det offentlige vækst i forbrug. Det er sundt. Jeg ved godt, at det ikke er noget, der er god latin i Socialdemokratiet. Der skal man bare bruge løs af borgernes penge. Sådan er det jo.

Hr. Samuelsen mener, at Dansk Folkeparti har en direkte negativ indflydelse på beskæftigelsen her i landet, og det er da rigtigt, at i forhold til regeringens oprindelige udspil omkring skattelettelser, så er det antal kroner, der bliver brugt på skattelettelser, 1 mia. kr. mindre, efter at Dansk Folkeparti havde været inde og forhandle det med regeringen. Det er da rigtigt, at marginalt set er der en lille forringelse af beskæftigelseseffekten af den aftale, der er indgået. Det medgiver jeg gerne hr. Samuelsen, men til gengæld har vi fået pillet 1 mia. kr. ud af skattelettelserne, som bliver brugt på det sociale område og på sundhedsfremmende foranstaltninger. Det synes jeg faktisk er en ret god handel.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Charlotte Dyremose som ordfører.

Charlotte Dyremose (KF):

Der markeres nu et vendepunkt i dansk politik. Vedtagelsen af dette lovforslag vil vende op og ned på den forståelse, vi danskere alt for længe har haft af skattesystemet. Vi har set skattereformer, vi har set skatteomlægninger, vi har set skatteoplæg og -udspil, men vi har ikke set reelle gennemførte lettelse af skatten på arbejde siden 1974.

Hver eneste gang, der er blevet rørt ved skatten, har det betydet, at der var skatter og afgifter, der steg, og jeg fornemmer, at der i befolkningen har bredt sig en stemning af, at skatter – de stiger altid.

Men dette lovforslag markerer på to måder et vendepunkt. Før den borgerlige regering kom til, gik skatter og afgifter op. Så kom skattestoppet, og nu vender kurven. Nu kommer der reelle skattelettelse, som ikke følges af en hale af nye skatter og afgifter.

En lettelse af skatten på arbejde har været konservativt hjerteblod længe, og særlig de sidste 2-3 år har det været vores mål. Nu bliver det gennemført. Her kommer jeg så til det andet vendepunkt, som dette lovforslag markerer. For da vi Konservative dengang for en 2-3 år siden præsenterede vores oplæg til skattelettelse, var vi de eneste, der tog disse ord i vores mund. Der var tilmed et massivt flertal mod skattelettelse.

I dag bakker et flertal af Folketingets medlemmer op om denne konservative mærkesag. Det er vi naturligvis virkelig glade for. Og hvorfor så det? Jo, vi Konservative har et brændende ønske om at sikre væksten og dermed velfærden i det danske samfund også i fremtiden. Derfor skal det være attraktivt for dem, der kan, at yde den størst mulige indsats på arbejdsmarkedet.

Vi Konservative ønsker naturligvis ikke at bestemme, hvordan den enkelte dansker skal tilrettelægge sit liv, men vi ønsker at sikre, at det i hvert fald ikke er skattesystemet, der hæmmer arbejdslysten.

Kl. 11.24

Samtidig ønsker vi at vise, at vi værdsætter den enkeltes arbejdsindsats. Vi værdsætter denne indsats, fordi den er med til at sikre gratis lægehjælp, gratis uddannelse, et veludbygget socialt sikkerhedsnet og meget andet.

Derfor mener vi Konservative, at det er på høje tid, at den almindelige hårdtarbejdende dansker får en større andel i den vækst, den øgede værdiskabelse, som hun eller han er med til at skabe hver dag, hver uge, hver måned, hvert år. Det sker nu.

Med dette lovforslag lader vi den enkelte skatteyder beholde en lidt større del af den vækst, som han eller hun selv har skabt, det er kun ret og rimeligt.

Hvad betyder så det? Jo, for nogle familier vil det betyde en lille lettelse om året, for andre vil det betyde en noget større lettelse. Det er dejligt for den enkelte familie, og det er så sandelig velfortjent.

Men det er faktisk slet ikke det vigtigste, altså det her med, hvor meget den enkelte nu får. Det vigtigste for os Konservative er, at den skattelettelse skal være med til at drive lysten til at arbejde for dem, der kan arbejde. Det skal den til glæde for både dem, der kan, og også for dem, der af den ene eller den anden grund ikke kan arbejde selv, og som derfor er afhængige af, at samfundet kan træde til og hjælpe.

Skattelettelse skal drive lysten til, at man tager et job eller det overarbejde, man får tilbudt, eller at man siger ja til forfremmelsen, fordi det rent faktisk også kan betale sig økonomisk. Sådan sikrer vi væksten i fremtiden.

I Det Konservative Folkeparti støtter vi varmt op om denne lettelse af skatten på arbejde.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er foreløbig tre, nej, fire faktisk. Hr. Jacob Buksti er den første, efter ham hr. Jens Peter Verner og derefter er det hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Man kan jo altid bliver imponeret over den konservative ordførers smittende begejstring i næsten en hvilken som helst sag, det er sådan, at man næsten får tics.

Men jeg bliver nødt til at anholde den konservative ordførers bemærkninger om, at før da steg skatterne bare, skatter og afgifter de steg og steg. Jeg vil bede den konservative ordfører om at gå hjem og læse i Finansredøgørelsen for 2002, slå op på side 25, hvor det kan konstateres, at den eneste regering i efterkrigstiden, som det er lykkedes at holde skatter og afgifter i ro, er den tidligere SR-regering. Det står der faktisk.

Fra 1992 til 2002 steg skattetrykket med knap 1 pct., mens det op gennem den tidligere borgerlige regering er steget med op til 9 pct. Det står der, det er en skam, det ikke passer med det, man står og siger.

Vi er jo nogle, der er meget optaget af De Konservatives situation i regeringen, så derfor – og også fordi jeg nu har hørt Venstres ordfører stå her og rose sig af, hvordan Venstre holder løfter, han sagde ikke regeringen holder løfter – vil jeg for nu at stimulere den konservative ordførers begejstring spørge om noget. Jeg vil gerne høre, hvordan den konservative ordfører har det med De Konservatives løfter, med hensyn til om de er opfyldt, og om det, at Dansk Folkeparti har

været inde over, har gjort forslaget bedre set med konservative øjne.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det skader ikke her fra Folketingets talerstol i hvert fald nogenlunde at holde sig til fakta. Det er ikke ulovligt at sige hvad som helst, bare det ikke er i strid med forretningsordenen, men at sige, at skatterne steg og steg, er håbløst, det er et håbløst synspunkt.

Skattetrykket var intakt, og som det netop præcist fremgår af Finansredegørelsen, som den nuværende regering udgav i november, altså for et halvt år siden, var det noget forfærdeligt sludder, fru Charlotte Dyremose tilkendegav herfra.

Så sagde fru Charlotte Dyremose også, at det vigtigste var, at man fik en lettelse, det driver lysten til arbejdet. Den lettelse giver 6 kr. om dagen! 6 kr. om dagen for lavindkomstområdet, for kassedamen, lægesekretæren, sygehjælperen og alle, der ligger i bundskatteområdet. Det er der temmelig mange, der gør. 6 kr. om dagen, det skal nok drive lysten. Det kunne måske også give lyst til en forfremmelse, for så kunne man få 18 kr. om dagen.

Man må sige, at man nøjes med lidt hos De Konservative. Det er meget mindre end det, man var ude med, da man sagde, at mellemskatten skulle væk. Man er blevet snydt hos De Konservative.

Kl. 11.30

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil godt rose fru Charlotte Dyremose, for på en eller anden måde var den konservative ordførertale langt mere ærlig end f.eks. regeringspartneren Venstres. Her prøver man ikke at foregøgle, at det her er et spørgsmål om, at man vil tage de små i samfundets parti.

De Konservative er sådan set ærlige, og det har jeg respekt for. Man vedgår, hvor man står. Vi kan være dybt uenige om, hvem det er, der skal have skattelettelserne, men jeg synes, det er en fordel, at man kan diskutere ud fra de faktiske forhold.

Nu noterede jeg mig, at fru Charlotte Dyremose i sin ordførertale hæftede sig ved, at det her var noget, som skulle give folk lyst til at komme i arbejde. Og nu vil jeg godt spørge sådan konkret i forhold til den del af lovforslaget, som drejer sig om beskæftigelsesfradraget: Hvor stor effekt regner De Konservative med, at det

har på beskæftigelsen, at man indfører det her beskæftigelsesfradrag på 125 kr. om måneden?

Så vil jeg stille et andet spørgsmål om noget, som hr. Peter Christensen også berørte, nemlig hvordan fru Charlotte Dyremose har det med Einstein. Hvordan har fru Charlotte Dyremose det med, at man tager et i forvejen kompliceret skattesystem og så vil indføre sådan noget som et beskæftigelsesfradrag? Det gør det endnu mere kompliceret og gør det for de fleste skatteydere umuligt at sidde og beregne deres egen skat. Hvordan passer det ind i det konservative verdensbillede?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til de to socialdemokrater kan jeg sige: Jamen det er fint nok med alle de her tal, hvor vi flytter nogle skatter fra tælleren og ned til nogle afgifter, der ligger nede i nævneren, og så regner vi lidt, og så ser brøken lidt anderledes ud. Det der regnestykke har vi snakket om rigtig mange gange, og så har vi lettet lidt i nogle skatter, og så har vi til gengæld indført nogle grønne afgifter, som vistnok i øvrigt har social slagside, hvilket jeg troede, Socialdemokraterne var imod.

Så bliver jeg spurgt af hr. Jacob Buksti, om jeg er glad for, at de konservative mærkesager i dag bliver gennemført. Ja, det er jeg jo naturligvis, og derfor også den smittende glæde, som blev omtalt heroppefra.

Så bliver jeg så spurgt noget om, hvor mange penge det er, og hvad det betyder. Jeg sagde jo netop i mit oplæg, at det vigtigste faktisk sådan set ikke er, hvor mange penge man får. Det vigtigste er, hvor mange penge man får ud af at foretage sig en ekstra indsats, f.eks. gå i arbejde eller tage imod overarbejde, og så i øvrigt det, at man nu føler, at man får andel i den vækst, man er med til at skabe. Det er faktisk rimeligt.

Nu har vi været så vant til, at skatterne bare går op og op og op med en 6-7-8 kr., herregud, det er jo sådan set ligegyldigt. Men nu begynder de faktisk at gå nedad, så oven i skattestoppet, som faktisk også betyder en væsentlig skatteletelse på mange områder, er der nu en reel lettelse af skatten på arbejde. Det kommer til at kunne mærkes i hvert eneste hjem, og det kan jeg kun se, at vi kan glæde os over.

Til hr. Morten Homann: Jamen tak da for respekten. Jeg skal også sige til hr. Morten Homann, at jeg synes, der er indgået et rigtig, rigtig godt forlig. Jeg kan kun være begejstret for, at vi nu giver skattelettelser for 6,9 mia. kr. Og jeg har

det rigtig godt med, at vi nu også siger til de lavtlønnede: Der skal altså være en forskel på, om du går på arbejde, eller du ikke går på arbejde. Det synes jeg, at de, der går på arbejde, har fortjent.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Via citater kan man jo lade andre komme til orde. Det vil jeg så benytte mig af her ved at komme med følgende citat, som jeg gerne vil bede fru Charlotte Dyremose forholde sig til:

»Det er et skuffende oplæg og desværre et skridt i den forkerte retning. Det er ikke hensigtsmæssigt at satse på en skattemodel, der i realiteten ikke sætter marginalskatten i spil.

Regeringens skattemodel er stik mod de europæiske skattesystemer, vi sammenligner os med. Det er at gå i den forkerte retning, når man ikke fokuserer på marginalskatten hos langt den største del af den danske befolkning. Den del som gennem viden, innovation og ekstra indsats skaber den overvejende del af samfundets merværdi. Grundideen bag oplægget betyder, at Danmark mister sin internationale konkurrenceevne ...«. Citat fra Poul Erik Pedersen, formand for Dansk Handel & Service.

Kan vi få et godt svar til den gode mand, som jeg mener har fat i den lange ende her?

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg kan kun være helt enig med hr. Homann i, at fru Charlotte Dyremose er utrolig ærlig. Man vil lade folk beholde en lidt større del, og det er så beskrevet som 6 kr. om dagen. Det er meget generøst, vil jeg sige.

Kl. 11.35

Jeg har et billede på nethinden. Det er et billede, der viser, at man hurtigt bliver førertrøjen på. Når man så har været til kammeratlig samtale, bliver man den lige så hurtigt af igen, og derfor er spørgsmålet: Kan fru Charlotte Dyremose huske, hvad De Konservatives oprindelige udspil var med hensyn til skattelettelse? Det tror jeg da nok. Og så er jeg selvfølgelig lidt forvirret over 6,9 mia. kr. Det tal har jeg aldrig hørt før, så jeg skal da lige have bekræftet, om det nu er blevet lidt mindre, end det var tidligere. Vi mente, det var 9,6, men det kan godt være, det kun er 6,9.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører, om den konservative ordfører nu også er helt tryk ved det, som den konservative ordfører er så begejstret over. Jeg står her med Børsen, som jo ikke kan beskyldes for at være noget socialdemokratisk kampskrift, lederen fra den 25. marts 2003, hvor der står:

»I forhold til planen fra januar 2001 koster skattestoppet alene 10,1 mia. kr. i 2010 i tabt skatteprovenu. Oveni skal lægges de bebudede skattelettelse, som i disse uger forhandles på plads mellem regeringen og Dansk Folkeparti, og desuden kommer den nødvendige ophævelse af 24-timers-reglen for grænsehandel med vin og spiritus. Den samlede pris er ifølge Finansministeriet 24,5 mia. kr. i 2010 i manglende skatteindtægter.

Regeringen fastholder, at regnskabet alligevel holder. Hvis beskæftigelsen stiger med 87.000 frem til 2010, og hvis den offentlige sektor begrænser sin vækst til 0,5 pct. af BNP fra 2005, så hænger »Danmark 2010« fortsat sammen.«

Så kommer der, at alle økonomer advarer mod det her, og så står der:

»Nu kan ingen se ind i fremtiden og fælde dom over, hvorvidt VK-regeringen kan levere de gratis skattelettelse. Men faktum er, at arbejdsløsheden stiger, og historien fortæller, at det er vanskeligt at holde den offentlige sektor nede. Derfor er VK-regeringens skattepolitik et vovet projekt, og statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) kan snart stå over for valget mellem skattelettelse og den økonomiske disciplin i 2010-planen.«

Hvad siger fru Charlotte Dyremose til det?

Første næstformand (Svend Auken):

Det får vi at høre nu. Fru Charlotte Dyremose for at svare. Efter hende hr. Jens Peter Verner sen og hr. Morten Homann.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg skal selvfølgelig straks starte med at takke hr. Erik Mortensen for at korrigere tallet. Det er naturligvis 9,6 mia. kr., der nu bliver lavet skattelettelse for. Og så skal jeg sige til hr. Erik Mortensen, at jeg godt kan huske det oprindelige konservative oplæg. Det ligger stadig på vores hjemmeside, hvis nogen skulle være interesseret i at se det. Det er der sådan set ikke ændret på, men det ændrer altså stadig væk ikke på min be-

gejstring for, at vi nu gennemfører reelle skattelettelser til alle danskere i arbejde for 9,6 mia. kr.

Jeg kan faktisk også sige det samme til hr. Anders Samuelsen. Hr. Anders Samuelsen kender også det konservative oplæg, og jeg kan stadig væk ikke undgå at være temmelig fornøjet over, at der nu bliver gennemført skattelettelser for 9,6 mia. kr.

Til hr. Jacob Bukstis bekymringer: Det er jo sådan, at denne her regering har vist, at den har kunnet holde fast i den økonomiske målsætning, som blev sat op af den tidligere regering, men som ikke blev overholdt af den tidligere regering. Det bliver den så nu. Vi holder fast i de målsætninger, vi gennemfører de målsætninger, der er.

Og så kan jeg altså heller ikke synes andet, end at det er ret rimeligt, at når vi nu har en arbejdende befolkning, som er dem, der skaber væksten i vores samfund, den vækst, der gør, at der hvert år er flere penge i kommuner og amter bl.a. til det sociale område, så skal de også have en større del af den vækst, som de selv har været med til at skabe.

Det er det, der sker med det her forslag, og det mener jeg de mennesker har fortjent.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det var et fantastisk og også rigtig godt konservativt udtryk, fru Charlotte Dyremose kom med heroppefra. Citat: Det betyder ikke så meget, hvad man får, bare man får noget. Det er sådan rigtig gammeldags konservativt, rigtig gammeldags konservativt. Man kan se for sig, at man ude på godset siger til tjenestepigen: Vær glad for, at du er her. Et lille klap på skulderen, og senere kunne det måske blive til, at hun får en forfremmelse af en eller anden konservativ ledelse. Det betyder ikke så meget, hvad du får. Et rigtig godt konservativt synspunkt, som jeg synes, det er befriende kommer frem her.

At det her så skal betales af halvanden million pensionister, førtidspensionister, SU-studerende, alle, der ikke får, synes jeg er beskæmmende, men det betyder jo ikke så meget i fru Charlotte Dyremoses univers, helt åbenbart. Lad dem bare betale. De har jo rigeligt. Pengene skal komme et sted fra. Kommunerne siger, at det bliver dem, der kommer til at betale.

Kl. 11.40

Jeg kan se, fru Charlotte Dyremose ryster på hovedet. Jeg må sige, at det måske er sådan, at

den viden, der er til rådighed, i hvert fald ikke har belastet fru Charlotte Dyremose.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det kan være, at de 6,9 mia., som optrådte i debatten på et eller andet tidspunkt, skyldes, at man har en mere forsigtig og måske mere realistisk vurdering af det tilstedeværende råderum, end regeringen har. Det kunne være en del af forklaringen.

Jeg stillede to spørgsmål før til fru Charlotte Dyremose, som jeg selvfølgelig gerne vil have svar på. For det første: Fru Charlotte Dyremose siger, at det her skal give folk lyst til at gøre en ekstra indsats, lyst til at gå i arbejde. Hvis vi så ser på den gruppe af mennesker, som i dag er på overførselsindkomst – lad os bare antage, at der er nogle af dem, som ikke gider at arbejde, fordi det ikke kan betale sig for dem, det er en anden situation, men lad os nu antage, det er det, der er fru Charlotte Dyremoses forudsætning – hvor mange af dem tror fru Charlotte Dyremose så, der får lyst til at gå i arbejde ved, at de får 6 kr. mere om dagen? Sådan i grove tal. Hvor mange vil fru Charlotte Dyremose forvente kommer i arbejde? Og vil fru Charlotte Dyremose selv få mere lyst til at gå i arbejde for 6 kr. mere om dagen?

Så vil jeg også stille et andet spørgsmål: Hvis vi er enige om, at vi har et skattesystem, som er vel kompliceret i forvejen, hvordan i alverden hænger det så sammen, at man gør det skattesystem endnu mere kompliceret ved at indføre et beskæftigelsesfradrag, som gør det fuldstændig umuligt at beregne sin egen skat?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Fru Charlotte Dyremose valgte fuldstændig at ignorere indsparket fra Poul Erik Pedersen, formanden for Dansk Handel & Service. Det er åbenbart den måde, man behandler erhvervslivet på fra konservativ side.

Men det kunne jo være, det så kunne hjælpe, hvis man kunne komme med yderligere et par citater. Hvad med formanden for Danmarks Handelsstandsforening, Bent Arrebo Pedersen, som siger, at de lettelse ikke batter noget. Det er at stikke forbrugerne blå i øjnene. Hvad er kommentaren til ham?

Eller hvad med hr. Asger Aamund – en velkendt borgerlig skikkelse i den offentlige debat – som siger, at der mere er tale om optik end reali-

teter. Det batter ikke noget, der er brug for en gennemgribende skattereform, som skal bringe personskatten helt ned på et maksimalt niveau på omkring 40-45 pct.

Hvad med kommentarerne til de to så? Kunne vi ikke få udvist en lille smule respekt for de her erhvervsledere, som siger, at det er noget makværk, som De Konservative har lagt stemmer til?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg sagde til hr. Jens Peter Vernersen slet ikke noget om, at det ikke betyder noget for den enkelte, hvor mange penge man får. Men jeg sagde, at det er vigtigt for os, fordi det, der er vigtigt for samfundsökonomien, det, der er vigtigt for væksten, er, at det driver lysten til at tage et arbejde eller lysten til at arbejde noget mere.

Så til den der vildfarelse med, at det her skal betales af nogle andre: Nej. De mennesker, der går på arbejde hver dag, er dem, der skaber væksten i vores samfund. En del af den vækst, de så skaber, får de nu lov til selv at beholde. Det er altså ikke at lade andre betale. Det er at sørge for, at de mennesker, der skaber væksten, også får lov til at beholde nogle af de penge, de har arbejdet for.

Så spørger hr. Morten Homann, hvor mange der får lyst til at arbejde mere med det her skatteoplæg. Ja, regeringens tal siger ca. 10.000 helårspersoner. Der er ikke nogen tvivl om, at det her er et rigtig flot skridt, der viser, at vi nu altså værdsætter de mennesker, der ønsker at yde en indsats på arbejdsmarkedet, og det gør vi til gavn både for dem, for samfundet og sandelig også for de mennesker, som ikke kan klare sig selv og derfor har brug for den vækst, som de mennesker skaber.

Til hr. Anders Samuelson: Jeg forstår sandelig godt udgangspunktet i de artikler. Jeg forstår så sandelig godt udgangspunktet hos dem, der siger, at det her ikke er nok. Men det ændrer jo ikke på, at der nu skabes plads til reelle skattelettelser for 9,6 mia. Det får man ingen Konservative til at være kedede af. Det er et rigtig flot skridt.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg kan jo forstå, at den konservative ordfører henviser befolkningen til at gå ind og læse det konservative oprindelige forslag på den konser-

vative hjemmeside. Der ligger det åbenbart som sådan en del af den konservative kulturarv, hvor man sådan ligesom kan gå ind og forholde sig til det, men at det i øvrigt kun bliver taget frem ved festlige lejligheder. Det er i hvert fald lettere at se de fingeraftryk, der er sat af Venstre og af Dansk Folkeparti, i aftalen, men lad det nu være. Vi kan jo nyde kulturarven.

Men jeg vil gerne bede fru Charlotte Dyremose forholde sig til, at der i lederen i dette kampskrift, der hedder Børsen, og som jeg tror står erhvervslivet nær, står, at det er et vovet projekt. Og hvad siger fru Charlotte Dyremose til, at en lang række økonomer med overvismanden, professor Torben M. Andersen, i spidsen advarer imod det? Skatteplanen har ikke noget tøj på, siger overvismanden. Professor Niels Thygesen er citeret for at sige, at det er et farligt projekt, professor Peter Birch Sørensen advarer også imod det, OECD's økonomer og EU's eksperter i Ecofin advarer imod det. Gør det slet ikke indtryk, at de alle sammen siger, at det er ren voodoo, at der ingen som helst realitet er i det, at det er ren tro i den konservative kulturopfattelse?

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg har læst både lovforslaget og dets bemærkninger, så jeg har også hæftet mig ved, at regeringen vurderer, at der vil komme ca. 10.000 flere i beskæftigelse. Skønnet er dog behæftet med en væsentlig usikkerhed, sådan tror jeg ordene er, men det er sådan set ikke det, mit spørgsmål går på.

Mit spørgsmål går på beskæftigelsesfradraget. Hvor mange mennesker tror fru Charlotte Dyremose, det får i arbejde, at man indfører et beskæftigelsesfradrag, som rundt regnet giver 6 kr. mere om dagen for at gå i arbejde? Hvor meget forventer fru Charlotte Dyremose, det giver?

Så kunne fru Charlotte Dyremose ikke svare på det spørgsmål, som Einstein heller ikke kunne svare på, nemlig hvordan man hiter hoved og hale på skattesystemet. Men jeg synes, at når man nu fremsætter et sådant forslag, har folk krav på et svar på: Hvis vi har et skattesystem, som i forvejen er lige kompliceret nok, hvordan kan det så være, at man vil indføre et beskæftigelsesfradrag, som vil gøre det fuldstændig umuligt for folk at beregne deres egen skat? Hvordan det kan hænge sammen med konservativ skattepolitik? Vil fru Charlotte Dyremose ikke forklare det?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Da den massive kritik fra det borgerlige bagland, som peger på, at det her næsten er værre end ingenting, tilsyneladende ikke gør indtryk på fru Charlotte Dyremose, kunne det jo være, det gjorde indtryk, når borgerlige aviser skriver ledere. Vi har hørt om Børsen, men hvad med Berlingske Tidende, som den 28. februar 2003 skrev i sin leder:

»Regeringen omtaler meget pompøst sit skatteudspil som en skattereform. Det er falsk varebetegnelse. Med maksimal velvilje kan der tales om en mikroreform ...

Det er beskæmmende, at en borgerlig regering med et solidt flertal bag sig ikke er i stand til at præstere en mere ambitiøs indsats på skatteområdet ...«.

Eller for at fortsætte til en anden borgerlig avis, Jyllands-Posten, som konkluderer, at resultatet er blevet »et stykke politisk makværk, som desuden virker som en lappeløsning på uenigheden mellem regeringspartierne om den økonomiske politik.« Gør dét indtryk på fru Charlotte Dyremose?

Man leverer en skattereform, som man påstår er finansieret. Men den er ikke mere finansieret, end hvis jeg siger til min kone, at i morgen skal vi købe en Ferrari, og måden, vi skal finansiere den på, er, at hun skal arbejde noget mere, hvis hun kan finde noget mere arbejde. Det er den måde, man finansierer skattepolitik på fra De Konservatives side. Der er jo ingen reelle besparelser nogen steder, og derfor er den ikke finansieret.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Jacob Buksti, som åbenbart gerne vil læse det konservative udspil, og som spørger lidt til vores fingeraftryk: Jamen hvis hr. Jacob Buksti læser det konservative udspil, står der noget om at hæve grænsen for, hvornår der skal betales mellemskat, og i øvrigt gøre en indsats for de lavtlønnede, der ikke når op på mellemskatteniveau. Hvordan er det nu, hvad er det så, vi gør? Ja, jeg spørger bare. Det er vist svar nok til hr. Jacob Buksti.

Med hensyn til troen på, at vi får vækst i fremtiden, fik vi bekræftet lige før, at hr. Jacob Buksti også tror på 2010-planen. Den regner, så vidt jeg husker, også med, at der kommer vækst i samfundet, og den vækst lader vi nu dem, der arbejder, få en del af.

Så spørger hr. Morten Homann om, hvor mange arbejdspladser fradraget måtte skabe. Der står i vores papir, at det er ca. 4.000., og det er i hvert fald flere end i dag.

Det er, som om lettelsen er lige meget for hr. Morten Homann; det er, som om de penge ingenting betyder. Det tror jeg altså ikke på. Jeg tror sådan set, det betyder noget, at man nu får at vide, at den indsats, man gør, altså også betyder noget for samfundet, og den værdsætter vi.

Kl. 11.50

Til hr. Anders Samuelsen: Jamen kritik gør da selvfølgelig indtryk. Sådan er det, og hvad gør vi nu? Vi gennemfører reelle skattelettelser, som også vil have en effekt på f.eks. arbejdsudbudet. Hvad var det, hr. Anders Samuelsen gjorde?

Til spørgsmålet, om det er en reform, vil jeg sige: Næh, det rigtig fine er jo, at det er ganske enkelt, ikke så meget fikumdik, men helt klart en skattelettelser. Der er ikke noget med op og ned og det ene og det andet og noget nyt og en ny afgift, som ingen havde opdaget de alligevel skulle betale. Det er en skattelettelser på 9,6 mia. kr., et rykklap til dem, der yder en indsats i det danske samfund.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det er jo ikke ét, men mange fantastiske udsagn, der kommer herfra fra fru Charlotte Dyremose: 9,6 mia. kr. i skattelettelser, og ingen skal betale – ingen skal betale! Den pengemaskine vil jeg altså gerne have del i, for det må være rigtig dejligt at leve der, hvor den eksisterer: 9,6 mia. kr. ud af den blå luft!

Så vil jeg sige, at kassedamen oppe i Hørsholm var alligevel klogere. Hun står deroppe og får pengene i kassen og siger helt snusfornuftigt: Når jeg nu får de 6 kr. om dagen til en halv pose peanuts, mon der så ikke sker det, at prisen for min daginstitution stiger? Jeg kan sådan set fortælle TV-avisens seere, at på grund af den borgerlige regering steg den faktisk mere sidste år, end jeg nu får i skattelettelser.

Det var også den samme kassedame, som helt klart sagde: Det her har jeg ikke brug for. Jeg har ikke brug for den slags skattelettelser, der betyder, at jeg på andre områder kommer til at betale endnu mere. Hun ved nemlig godt, hvad det går ud på, og det er heldigvis godt, at vi har mange borgere af hendes karat, for det er nemlig ikke nemt at stikke sådan noget blår som det, vi ser her, i øjnene på dem.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil nu godt benytte lejligheden til at sige tillykke til Det Konservative Folkeparti, for det er jo rigtigt, at det parti, der vedholdende har kæmpet for skattelettelse, er Det Konservative Folkeparti. Det siger jeg, selv om vi må konstatere, når vi ser det konservative udspil, at det ikke er lykkedes De Konservative at reservere hele lettelsen til de rigeste.

Jeg sagde tidligere, at jeg synes, det er en stor kvalitet ved De Konservative, at de ofte er ærligere, for hverken i sit udspil eller i den debat, vi har ført, har Det Konservative Folkeparti – i hvert fald ikke indtil i dag – foregøglet, at skattelettelse er gratis. Derfor synes jeg, det er beskæmmende, at det ikke er lykkedes Det Konservative Folkeparti at komme igennem med en finansiering, som er åben og ærlig.

Jeg er dybt uenig med Det Konservative Folkeparti om, hvor pengene skal findes. Hvis vi tager de beregninger af det konservative skatteudspil, vi har fået lavet i Skatteudvalget, konstaterer vi, at man helt åbenbart tager fra dem, der har mindst, og giver til dem, der har mest. Det er en politisk uenighed, som man kan forholde sig til, og en diskussion, man kan tage, og her er vi uenige. Men jeg respekterer, at Det Konservative Folkeparti også har sagt i den seneste debat, at man ikke kan gennemføre store skattelettelse uden at skære i velfærdssamfundet, og derfor skal jeg kun beklage, at Det Konservative Folkeparti ikke har fået en finansiering, som i hvert fald var holdbar.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Det er åbenbart meget svært at forstå dette her, selv om vi egentlig var nået til enighed om, at der er vækst i samfundet hvert år, at vi producerer mere, at der er flere penge hvert eneste år, og at nogle af de penge nu skal tilbage som skattelettelse til dem, der har skabt dem.

Hvis vi skal lave eksempler, ville det svare lidt til, at man sagde: Jeg får en lønforhøjelse næste år, og jeg reserverer noget af den lønforhøjelse til at tage på ferie for. Men hvis jeg kun reserverer noget af lønforhøjelsen til at holde ferie for, betyder det jo samtidig, at jeg kan sætte mit daglige private forbrug op. Det er nogenlunde det samme her. Der er en vækst, og noget af den vækst reserverer vi nu til de borgere, der arbejder. De får lov til at beholde en del af væksten, og resten af væksten bruger vi i det offentlige,

bl.a. på det sociale område, som har haft en stigning på 6 pct. i år i kommuner og amter.

Kl. 11.55

Så til hr. Ole Stavad, som jeg måske synes skulle gå ind på vores hjemmeside og læse lidt grundigere på udspillet. Jeg er lidt ked af at få den boble, hr. Ole Stavad befinder sig i, til at brieste, men det er faktisk sådan, at i det finanslovudspil, vi lavede i forbindelse med vores skatteoplæg, afsatte vi også en pulje til dem, der ikke tjener så meget, at de betaler mellemskat. Hr. Ole Stavad kan opfordres til at læse det ganske udmærkede oplæg på vores hjemmeside.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hvis jeg må blive i fru Charlotte Dyremoses bilde, er problemet jo, at vi ikke har fået lønforhøjelsen. Det er alle vel enige om. Man siger, at hvis det er sådan, at der nu sker de og de og de ting, osv., men det går den anden vej i øjeblikket. For at blive i billedet: Lønnen falder i øjeblikket, og derfor er billedet ikke rigtigt.

Jeg synes egentlig, det er unfair, at det er Det Konservative Folkeparti, der skal forsvare, at man har lavet noget ufinansieret, for det var jo ikke med i Det Konservative Folkepartis eget udspil. Jeg synes, Det Konservative Folkeparti skulle holde fast ved det, der adskiller Det Konservative Folkeparti fra dets regeringspartner, Venstre: man er ærlig, når man siger til befolkningen, at man vil have skattelettelse, og at man godt ved, det vil koste nogle noget.

Så kan vi jo tage en diskussion om det, vi er uenige om. Hvorfor vil fru Charlotte Dyremose ikke vedstå det, som Det Konservative Folkeparti selv har sagt, også i den seneste debat, at skattelettelse betyder, at vi skal skære i velfærdssamfundet? Det Konservative Folkeparti er det eneste regeringsparti, der har turdet sige ærligt, at det er konsekvensen af det her.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Til hr. Ole Stavad: Det gode ved skattelettelse her er jo netop, at de ligger inden for rammerne af det økonomiske råderum og derfor kan gennemføres uden at skære. Det er jo det, der er hele tanken bag skattelettelse.

Til det med, at man ikke har fået lønforhøjelsen endnu: Nej, éns løn bliver udbetalt hver måned, men når man har fået at vide og kan regne med, at man får en lønforhøjelse, og man ved,

den kommer, disponerer man selvfølgelig efter det. Hvis man ikke gør det, må jeg bare undres.

Socialdemokratiet udformede selv 2010-planen med alle de vækstrammer, der er i den. Man gjorde det på et tidspunkt, hvor der var 9 år til 2010, nu er der 7 år til 2010, og vi tillader os at have en formodning om, at vi kan overholde den vækstramme, som er sat op, men altså med en kortere tidshorisont, end Socialdemokratiet åbenbart turde regne med.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg forstår, at nu er Det Konservative Folkeparti også blevet grebet af påstanden om, at man kan give lettelser, uden at det koster noget.

Fru Charlotte Dyremose siger, at det ligger inden for råderummet. Jeg synes altså, at der er mange forskellige ordførere, der under debatten med fru Charlotte Dyremose har citeret den ene nationale og internationale økonom efter den anden, og uden for regeringskredsen kan man faktisk ikke finde nogen med økonomisk indsigt, der vil bakke op eller skrive under på, at det, fru Charlotte Dyremose og regeringen påstår, er rigtigt. Alt, hvad der kan kravle og gå af uvildige økonomer, nationale som internationale, der har udtalt sig, har udtalt sig imod og advaret imod det her.

Derfor er det egentlig underligt, at det er mig, der skal stå og forsvare, at Det Konservative Folkeparti hidtil selv har været ærligt og har sagt, at det koster at give skattelettelser. Derfor må jeg også sige, at lige i øjeblikket går det økonomiske råderum den forkerte vej, fordi de forudsætninger, der skal være til stede, nemlig at beskæftigelsen stiger, og at der kommer flere til rådighed for arbejdsmarkedet, ikke er til stede.

Kl. 12.00

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Forudsætningerne er jo netop dem, regeringen løbende arbejder på, bl.a. at få flere i arbejde, få flere integreret, osv. osv.

Jeg er nødt til at sige, at der er tale om, at vi hvert eneste år skaber mere vækst og skaber flere penge i samfundet, end der var året før, og at årsagen til, at de penge bliver skabt, og årsagen til, at vi kan have stadig større velfærd i det danske samfund, er, at nogle mennesker står op og går på arbejde og knokler hver eneste dag. Det skaber vækst i samfundet til glæde for os alle sammen, selvfølgelig især for dem, der er af-

hængige af vores velfærdsstat, men for os alle sammen – til glæde for uddannelse, for sygehuse osv. De mennesker belønner vi nu med en skattelettelse for 9,6 mia. kr. De mennesker giver vi nu et skulderklap og siger: Vi er glade for jeres indsats, tak skal I have. Det mener jeg de mennesker har fortjent, og jeg er glad for, at vi med de skattelettelser kan øge lysten til at arbejde.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Det er blevet populært at slå på De Konservative, og det synes jeg egentlig er synd og skam, for når det drejer sig om sådan noget som skattepolitikken, har De Konservative, som jeg allerede har sagt én gang, fordelen af at være et meget ærligt parti, som siger tingene ligeud: det drejer sig om at lave skattelettelser og først og fremmest i toppen.

Men jeg synes sådan set også, man er kommet til at undervurdere den konservative indflydelse i regeringen, for der er ikke nogen tvivl om, at det først og fremmest er De Konservatives fortjeneste, at der er kommet et forslag om skattelettelser. At skattelettelserne så ville have set noget anderledes ud, hvis det var De Konservative selv, som havde udformet dem, er så en anden snak, men i bund og grund er det De Konservatives fortjeneste, at der er kommet skattelettelser, og det er også dem, der har mest gavn af de skattelettelser.

Det oplæg, der ligger, kan vi så diskutere indholdet af, og det er vel næppe nogen overraskelse, at SF er fundamentalt uenig i det sigte, der ligger i oplægget. For det første er det et ekstremt skævt oplæg: Direktøren får over 5.000 kr. i skattelettelser, kassedamen får 1.500 kr. i skattelettelser, og den studerende eller pensionisten får ikke en rød reje. Det er en soleklar fordelingsprofil, og jeg forstår sådan set godt, at De Konservative tør stå ved den og lægge navn til den. Jeg synes også, det meget godt afslører, at de øvrige partier bag forliget, Venstres og Dansk Folkepartis, snak om at ville tage hånd om de dårligst stillede klinger temmelig hult.

Den hulhed bliver så meget desto større, hvis man kigger på, hvor pengene skal komme fra, for der er ikke nogen tvivl om, at denne reform er groft underfinansieret. Den skal finansieres med offentlige besparelser og med de glansbilleder og gode, luftige drømme, man har om, at

der kan skabes de forudsætninger, der skal skabes for 2010-planen. Men der kommer en velfærdsregning ud af det. Der kommer en velfærdsregning på rundt regnet 2.000 kr. pr. dansker, så en familie med forældre og to børn kan altså se frem til at skulle betale 8.000 kr. betale på velfærdskontoen for at finansiere skattelettelserne.

Hvis man holder det op mod billedet fra før, er der jo ikke nogen tvivl om, at de, som kommer ud af det med et nettooverskud, helt klart er direktørfamilierne, der i forvejen har to biler, som de ikke skal betale til, bare fordi priserne i den kollektive trafik stiger. De, der kommer til at betale regningen, er kassedamen, pensionisten og studerende, som er afhængige af, at der er rimelige priser på daginstitutionerne, og som er afhængige af, at priserne på den kollektive trafik bliver holdt i ro. Velfærdsregningen bliver altså sendt det stik modsatte sted hen end skattelettelserne. Det er dem i bunden, der betaler, og det er den i toppen, som får. Det er en omvendt Robin Hood-politik.

Så er der et alvorligt problem, som vi også har vendt i debatten. Selv hvis man sagde, at det kunne holde – at hvis 2010-planen holdt, ville tingene hænge sammen – mangler man stadig at svare på det vigtige spørgsmål: Hvad nu, hvis det ikke lykkes at føre 2010-planens intentioner ud i livet?

Til det vil jeg godt sige, at lige i øjeblikket er der altså ikke noget som helst, der tyder på det. Der er ikke noget som helst, som tyder på, at man kan holde de offentlige udgifter til f.eks. overførselsindkomster i ro i en tid, hvor arbejdsløsheden stiger, og der er ikke noget, der tyder på, at man kan leve op til beskæftigelsesmålene i en tid, hvor beskæftigelsen falder.

Vi mangler et svar på, hvad der skal ske, hvis det går galt. Man kan sige, at skatten skal hæves – men jeg tvivler på, at det er det middel, regeringen vil gribe til, og så er der kun ét middel tilbage, nemlig at skære i de offentlige udgifter, sørge for at huspriserne ikke stiger endnu mere, sørge for at overførselsindkomsterne bliver beskåret, og sørge for, at uddannelserne bliver forringet. Det er den plan B, der må tages i brug, hvis man forholder sig realistisk til tingene.

Kl. 12.05

Sagen er jo, at solen ikke altid skinner, som hr. Peter Christensen siger. Faktisk er det sådan, at på bare de 2 timer, der er gået, siden hr. Peter Christensen holdt sin ordførertale, er der gået en sky for solen, så denne jubeloptimisme kan me-

get vel vise sig at blive en meget, meget dyr regning at sende videre til danskerne.

Endelig vil jeg godt rose hr. Peter Christensen for at have rejst et meget væsentligt problem ved denne, om man så må sige, skattereform light, nemlig det problem, som også Einstein pegede på: om man kan finde ud af sin skat. Skatten er svær at finde ud af i forvejen. Det er svært at beregne sin egen skat, og det er jo selvfølgelig en af grundene til, at skatterevisorerne i Danmark har så kronede dage, som de har.

Men det bliver jo ikke bedre af, at man indfører et helt nyt begreb i skattepolitikken og lader det være op til folk at forholde sig til ikke alene den almindelige indkomstskat med alle de problemer, der er i den, men også til beskæftigelsesfradraget. Man får et mere udviklet skattesystem, og man får et mere skævt skattesystem, der sender en velfærdsregning på 2.000 kr. pr. dansker videre. Det vil vi godt sige nej tak til i SF.

Anders Samuelson (RV):

Det Radikale Venstre har i lang tid og med speciel vægt fra foråret 2001, hvor vi fremlagde vores eget skatteudspil, efterlyst, at det danske skattesystem blev reformeret, gjort enklere og langt mere gennemskueligt, og at skatten på marginalindkomsterne blev sænket markant.

Vi har siden arbejdet videre med vores skatteudspil og er nået frem til en model, hvor man – hvis man går med på de lidt luftige forudsætninger, regeringen arbejder med – kunne nå frem til en marginalskat for stort set alle, dvs. for alle indkomster op til 550.000 kr., på kun 42 pct. Det kan man gøre, hvis man bruger regeringens forudsætninger, og hvis man har modet til at lægge systemet om.

Men her i dag står vi over for at behandle et forslag, som stort set intet gør; som er blevet gennemheglet med kritik fra borgerlige erhvervskredse og borgerlige medier for at være uambitiøst, for ikke at gøre noget markant ved marginalskatte og for ikke at give noget bidrag til beskæftigelsen. Det er det, vi står her og skal tage stilling til, og for en halvborgerlig politiker som den Radikale, jeg er, er det dybt skuffende.

Når der er et borgerligt flertal i Folketinget, er det ufatteligt, at det ikke kan lade sig gøre at komme med noget mere markant – noget, vi andre kunne slå på, noget, vi andre kunne tage afstand fra, fordi det havde en elendig social profil, som man kunne forvente fra en borgerlig re-

gering; noget, man decideret kunne tage en grundlæggende ideologisk diskussion om. Men i stedet har vi fået præsenteret et intetsigende forslag, som komplicerer vores skattesystem yderligere, som næsten intet gør ved marginal-skatte, og som stort set ingen beskæftigelses-effekt har. Vi andre skal forholde os til det, som om det er en kæmpemæssig sejr for det danske samfund, men det kan simpelt hen ikke være rigtigt, at man tror, at man kan bilde nogen dét ind.

Det Radikale Venstre støtter ideen om at gøre noget ved at få sænket skatten på arbejde, men vi er meget, meget, meget bekymrede over den måde, man har valgt at finansiere det på. Vi vedkender os 2010-rapporten, og vi vedkender os oven i købet også, at man højst sandsynligt kunne stramme en smule yderligere op i forhold til forudsætningerne i 2010-rapporten. Men i Det Radikale Venstre har vi altid lagt vægt på, at tingene skal være finansierede, og det er de ikke her.

Man håber, at tingene er finansierede. Man laver økonomistyring, som det blev gjort på dagbladet Dagen, man bruger penge, man lader pengene fosse ud af statskassen, og så håber man, at de vil løbe ind senere. Man håber, at éns tro på, at man kan skaffe 85.000 ekstra i arbejde, holder, og man håber, at éns tro på, at man skal styre økonomien ude i kommuner og amter, holder. Men hvis alt det ikke holder, har man et kæmpemæssigt problem.

Den revisor, som gennemgik Dagens regnskaber, konkluderede, at det var den farligste måde overhovedet at drive virksomhed på. Men det er præcis den måde, regeringen har valgt at drive dansk økonomi på, samtidig med at vi ser, at ledigheden stiger fra dag til dag. Det er, som om visionerne allerede totalt har forladt den nuværende regering, hvis de da nogen sinde har haft dem. Det er, hvad man har at byde sine vælgere.

Kl. 12.10

Det er min klare konklusion efter at have læst dette skatteudspil igennem, at fra at have været i en situation, hvor regeringen har haft lidt medvind, alene på grund af nyhedens interesse, er den ved at bringe sig i en situation, hvor den får kraftigere og kraftigere modvind. For det første fordi man ikke længere har nyhedens interesse, og for det andet fordi de resultater, man vælger at præsentere Folketinget for, ikke giver svar på de udfordringer, vi står med.

Det er dybt skuffende for Det Radikale Venstre, og vi mener ikke, vi har fået svar på de tre

spørgsmål, som vi stillede i vores pressemeddelelse i forlængelse af udspillet fra regeringen: hvornår kommer der markante lettelse af skatten på arbejde? Hvornår kommer der forenklinger? Hvornår kommer der en skattereform? De svar har vi ikke fået. Vi har tilbudt at være med til at forbedre det udspil, der er kommet fra regeringen, men vi er blevet afvist fra den kant. Hvordan skal man så egentlig forholde sig?

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (V):

De Radikale afviser de foreslåede skattelettelse. Det skal være meget mere, det skal være på en helt anden måde, det skal være gennemgribende, det skal være stort.

Jeg vil ikke skælde De Radikale ud for pludselig at have fået et andet syn på det skattepolitiske område, men jeg kunne nu alligevel godt tænke mig at få svar på: Når Det Radikale Venstre har denne enten-eller-opfattelse, gælder det så også for fremtiden? Jeg har jo bemærket, at for Det Radikale Venstre er svaret på fremtiden hr. Mogens Lykketoft som statsminister. Fornyelsen i fremtiden skal efter Det Radikale Venstres mening være hr. Mogens Lykketoft.

Det er klart, at der er to forskellige skattepolitiske opfattelser i Socialdemokratiet og i Det Radikale Venstre. Der er to vidt forskellige opfattelser, og derfor er jeg nødt til at kende den indgangsvinkel, Det Radikale Venstre har til det skattepolitiske område. Er dette enten-eller en afgørende forudsætning for overhovedet at kunne deltage i en SR-regering?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg føler mig fuldstændig i overensstemmelse med det, hr. Anders Samuelsen sagde, så det har jeg ingen problemer med, tværtimod. Når Socialdemokratiet og De Radikale engang skal diskutere, har vi jo gjort det før.

Men det, jeg gerne vil spørge hr. Anders Samuelsen om, er: Det Radikale Venstre var jo med i arbejdsmarkedsreformen, hvor der blev afsat ca. 300 mio. kr., som blev reserveret til skattelettelse. Det var endda sådan, at statsministeren f.eks. udtalte til ErhvervsBladet den 10. oktober 2002:

»Det er rigtigt, at de besparelser, der er aftalt i arbejdsmarkedsforliget, er sat ind på en konto til fremtidige skattelettelse.«

Jeg vil gerne spørge De Radikales ordfører, om det er sådan, at De Radikale er blevet snydt,

eller er det sådan, at De Radikale har siddet og forhandlet særskilt om de 300 mio. kr.? Eller hvordan er det foregået?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Socialdemokratisk fornyelse tror jeg ikke det er min opgave at forholde mig til. Men jeg er sådan set overhovedet ikke utryg ved et Socialdemokrati under ledelse af hr. Lykketoft.

Da hr. Lykketoft var finansminister, var der et godt samarbejde mellem fru Marianne Jelved og Lykketoft, og der blev skabt enorme resultater op gennem 1990'erne – fantastiske resultater, vil jeg sige. Ledigheden tordnede nedad, og vi fik endelig styr på et skattetryk, som den borgerlige regering, vi havde før, overhovedet ikke havde haft kontrol over. Så der er sådan set ikke de store bekymringer fra Det Radikale Venstres side.

Vi er ambitiøse, det vil vi vedstå. Vi er meget ambitiøse på det skattepolitiske område, og der er en række elementer, som man simpelt hen ikke er kommet bare i nærheden af med dette udspil, f.eks. forenklingselementet. Hvorfor skal man ikke kunne gennemskue, hvor meget man skal betale i skat? Hvorfor betyder det ikke noget for borgerlige politikere, at man kan gennemskue, hvor meget man skal betale i skat? Det synes jeg er skuffende.

Hvorvidt vi ender med at stemme imod forslaget eller undlade at stemme, har vi ikke fuldstændig afklaret fra Det Radikale Venstres side. Den eneste grund, der kunne være til at undlade at stemme, er netop, at man gør lidt med hensyn til at sænke skatten på arbejde. Man tager en lillebittebitte delmængde af den radikale ambition, og hvordan skal vi forholde os til det? Det må vi tage stilling til, men der er én ting, der er helt sikker: støtte det kan vi ikke, for finansieringen er simpelt hen så useriøs, at det næsten ikke er til at holde ud.

Kl. 12.15

Med hensyn til den aftale om arbejdsmarkedsreformen, som vi lavede, er jeg fuldstændig enig med hr. Jacob Buksti i, at der blev givet klokkeklart udtryk fra regeringens side for, at her var nogle penge, der var sat ind på en konto.

Det er også min klokkeklare opfattelse, at regeringen er løbet fra det løfte. Den har fundet andre penge, men den har ikke valgt at bruge de penge, som vi fandt. Det var specifikt, og vi sagde: Det er de første penge, der er fundet. Hvis

regeringen så mener, at den kan finde andre penge, så lægges de oveni, men det har man ikke valgt at gøre.

Ikke nok med, at regeringen ikke har en ordentlig finansiering på nuværende tidspunkt; men den løber også fra løftet om at bruge de reserverede penge til at sætte skatten på arbejde ned. Så der har vi også en høne at plukke med regeringen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg forstår på det, hr. Anders Samuelsen siger, at Det Radikale Venstre føler, at måden, det her er foregået på, er udtryk for et klokkeklart aftalebrud fra regeringens side med hensyn til det beløb, som Det Radikale Venstre – i øvrigt ikke med vores tilslutning – reserverede i forbindelse med arbejdsmarkedsaftalen.

Eller betyder det, at Det Radikale Venstre faktisk stadig væk har en konto, og at regeringen derfor er forpligtet over for Det Radikale Venstre til sammen med Det Radikale Venstre at finde anvendelse for det beløb?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg kan bekræfte, at det er Det Radikale Venstres opfattelse, at der er begået et løftebrud. Vi har klart givet udtryk for over for finansministeren, vi har også fortalt skatteministeren, og vi har fortalt økonomi- og erhvervsministeren, at vi betragter det som et klokkeklart løftebrud. Ingen tvivl om det.

Derfor mener vi selvfølgelig også, at vi har en konto, som der står penge på, men vi må også bare konstatere, at det kan godt være, at man har ret, men hvis ikke man har et flertal, så kan man ikke få ret. Vi har sådan et folketingsflertal i øjeblikket, som ikke vil anerkende en politisk aftale, man har indgået, og som dermed selvfølgelig klart bringer f.eks. et fantastisk godt og tillidsfuldt samarbejde, som vi har haft med beskæftigelsesministeren – og det vil jeg anerkende og rose beskæftigelsesministeren for – i fare, for hvordan i alverden skal man kunne indgå troværdige aftaler fremover, når regeringen ikke vil leve op til den ånd, der har ligget i de aftaler, man har indgået?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det vigtigste formål med regeringens og Dansk Folkepartis forslag til skattelettelse er at øge forskellen mellem arbejdsindkomster på den ene side og pensionisternes, de arbejdsløses og de syges indkomster på den anden.

Det sker i en situation, hvor vi kan konstatere, at forskellen på løn og dagpenge er vokset dramatisk i løbet af de sidste 20 år, og at dagpengemodtagerne i dag kan købe betydelig mindre for deres dagpenge, end de kunne i 1982.

Hertil kommer, at timelønnen ifølge Dansk Arbejdsgiverforenings årlige strukturstatistik er steget i gennemsnit 3,8 pct. i årene 1992-2001. I samme periode er overførselsindkomsterne steget med 1,6 pct. i gennemsnit pr. år. Med andre ord vil det sige, at lønningerne er steget mere end dobbelt så meget som overførselsindkomsterne, og derfor afviser vi enhver tanke om, at der skal gennemføres skattelettelse, som de fattigste, nemlig dem på overførselsindkomst, ikke får nogen som helst glæde af.

Konsekvenserne af den øgede forskel mellem løn og dagpenge vil jo også føre til et pres på mindstelønnen og de lavtlønnedes lønninger, og det er sådan, at jo dårligere vilkår, de arbejdsløse får, jo dårligere vilkår er de villige til at acceptere at arbejde under. Så man kan altså ikke entydigt se det her som til gavn for de lavtlønnede, selv om de får del i skattelettelserne.

Forslaget overholder heller ikke Venstres og Dansk Folkepartis løfter om, at det skal være dem, som har de laveste lønindkomster, som skal have størst glæde af skattelettelserne. Realiteten er, at man skal tjene 250.000 kr. om året for at få det maksimale udbytte af de her skattelettelser. Alle de, der tjener mindre end 250.000 kr. om året, herunder de meget omtalte kassedamer, får betydelig mindre ud af det her forslag end millionæren.

Kl. 12.20

De 10 mia. kr., som det her forslag kommer til at koste, kan heller ikke undgå at føre til forringelser i velfærden. Ganske vist hævder regeringen og har gjort det hele dagen i dag, at pengene stammer fra det såkaldte råderum og derfor ikke vil føre til sociale nedskæringer. Den hævder også, at kommuner og amter vil blive holdt skadesløse. Men det holder jo ikke.

Regeringen baserer sin økonomi på en forventning om, at beskæftigelsen øges med 85.000 mennesker. Ifølge regeringens bemærkninger til lovforslaget vil det føre til en øget beskæftigelse på ca. 4.000, og så vil de, der allerede er i beskæf-

tigelse, arbejde noget mere, end de gør i dag. Jeg tror ikke meget på den effekt, men der er i hvert fald langt op til de 85.000, som er forudsætningen for, at regeringens økonomiske politik overhovedet hænger sammen.

Derfor vil det her forslag medvirke til, at der i de kommende år bliver skåret endnu mere ned på den offentlige service og på velfærden. Øget brugerbetaling, dårligere kvalitet i skolerne, på daginstitutionerne og i ældreplejen er konsekvensen af regeringens politik og også af det her forslag.

Alternativet til den uansvarlige økonomiske politik er at gennemføre en radikal omlægning af skatten i Danmark, sådan at de multinationale selskaber, Nordsøenergien og de rige, der i dag unddrager sig at betale deres bidrag til fællesskabet, tvinges til at gøre det i fremtiden.

Det forudsætter altså en ophævelse af skattestopet på de arbejdsfri indkomster, som stammer fra værdistigninger på jord og fast ejendom, og en tilbagerulning af en lang række af skattelettelserne for erhvervslivet og indførelsen af de nye skattefiduser, som regeringen har gennemført, siden den trådte til.

Summa summarum er, at pensionisten og dagpengemodtageren får 0 kr. ud af de 10 mia. kr., der er afsat. Kassedamen får 1.500 kr., mens direktøren får 5.145 kr., altså godt tre gange så meget som kassedamen.

Statsministeren erklærede klassekampen for død umiddelbart efter valget, og man kan jo så kun slå fast, at én ting er ord, en ganske anden ting er handling. Med den reform, vi har behandlet her i dag, med skattelettelserne på aktieoptioner, som alene kommer de rigeste i Danmark til gode, og med skattestopet, der indtil nu har forgyldt de rigeste boligejere, med alle de tiltag har regeringen slået fast, at den prioriterer direktøren højere, end den prioriterer den almindelige lønmodtager, kassedamen og dem på overførselsindkomster.

Så klassekampen er vist kun død i ord, men langt fra i handling fra den her regerings side.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Med skatteaftalen fra sidste måned har regeringen forpasset en historisk chance for at lave en skattereform, der virkelig batter noget.

Det økonomiske råderum for sådan en reform var i forvejen stærkt begrænset på grund af re-

geringens destruktive skattestop. Nu klatter de tre partier tilmed de milliarder af kroner væk, der trods alt kunne være brugt på at øge beskæftigelsen.

I stedet for først og fremmest at bruge alle pengene på jobfradrag, der skal få flere i arbejde, nøjes regeringen med at bruge halvdelen. Til gengæld bruges den anden halvdel på at lette mellemskatten, hvilket bestemt ikke får flere ind på arbejdsmarkedet. Det får blot folk, der allerede er i arbejde, til at knokle endnu mere. I stedet for at give familien Danmark mere tid, forsøger man altså nu at lokke den til mere slid.

Med skattelettelserne begrænser V, K og O det økonomiske råderum, men hvad værre er, så skubber de blot regningen foran sig. Resultatet er, at kommuner og amter får sværere ved at forbedre den offentlige service, fordi de offentlige udgifter skal begrænses i forhold til 2010-planen om den fremtidige økonomiske udvikling.

Effekten på beskæftigelsen bliver efter Kristeligt Folkepartis mening alt for lille, samtidig med at V, K og O æder det økonomiske råderum på bekostning af de serviceforbedringer, der er så hårdt brug for i amter og kommuner, et usædvanlig dårligt bytte.

Vi er ikke enige i forslagets formulering om, at man nu opfylder den aftale, som Kristeligt Folkeparti også er med i, nemlig »Flere i arbejde«. Man tager måske et halvt skridt på vejen, men hvis Kristeligt Folkeparti skulle gå med, skulle man have taget skridtet fuldt ud, det vil sige, at jobfradraget skulle have haft endnu et hak opad.

En skattereform skal have det klare sigte at få flere i arbejde ikke at få flere til at arbejde mere, og derfor skulle jobfradrag frem for mellemskat prioriteres.

Kl. 12.25

Selv om vi i Kristeligt Folkeparti under borgerne at få skattelettelser, så får det os altså ikke til at lette hverken helt eller halvt på hatten, bare fordi man letter på skatten.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne ved afslutningen af denne debat sige tak for en meget engageret og – synes jeg – også ganske frugtbar meningsudveksling og ikke mindst selvfølgelig tak til repræsentanter for det flertal af Folketingets medlemmer, som giver tilslutning til dette lovforslag.

Dette er jo ikke en skattepakke. Det er ikke en skattereform. Det er heller ikke en skatteomlæg-

ning. Det er skattnedsættelser, vi taler om. Kort og godt.

For første gang i nyere tid kan den danske befolkning præsenteres for rene skattnedsættelser. Ingen bliver stillet ringere, 3 millioner danskere vil til gengæld få en skattnedsættelse. Alle i arbejde vil få en skattnedsættelse. Det skal kunne betale sig at arbejde og gøre en ekstra indsats, alle i beskæftigelse får derfor et beskæftigelsesfradrag på 2,5 pct.

Derudover hæver vi grænsen for, hvornår man skal betale mellemskat, med i alt 48.000 kr. Om 4 år vil ca. 750.000 færre skulle betale mellemskat. Det er næsten hver anden, som slipper for at betale mellemskat. Det er altså noget, der kan mærkes.

Jeg ved godt, at nogle siger, at det her er for lidt, nogle siger, det er for småt, det er for sent, eller også er det for tidligt. Der har været stort set alle indvendinger under dagens debat. Men det, man ikke kan bortforklare, er, at dette er den største reelle skattelettelser i mere end 20 år i Danmark. Så kan man sige, det er for lidt, o.k., men det var, hvad vi syntes, der var plads til inden for det råderum, som jeg i øvrigt skal vende tilbage til om et øjeblik.

Vi har koncentreret os om at lave en skattnedsættelse, som rammer bredt. Almindelige mennesker, almindelige indkomster vil blive belønnet for at gøre en indsats og gerne en ekstra indsats. Næsten 1 million familier vil, når nedsættelsen er fuldt gennemført, kunne spare mellem 5.000 kr. og 10.000 kr. om året i skat. Penge, som familierne beholder i deres egne lommer, ikke noget med, at så skal de betale noget mere på en anden måde, ikke noget med, at så laves der en omlægning, som lægger nye store byrder på erhvervslivet. Nej, der er her tale om reelle skattnedsættelser.

Derfor må jeg sige, at jeg alt i alt er utrolig tilfreds med den model, vi har fundet frem til. Den giver et vigtigt bidrag til at løse de kommende udfordringer for det danske samfund, nemlig at skaffe flere i arbejde, og samtidig har den en social profil.

Så skal man ikke glemme, at dette jo er andet led i regeringens skattepolitik. Det første var skattestoppet. Det er vigtigt at se dem i en sammenhæng. Skattestoppet, som jo nu har virket i halvandet år, har betydet, at vi ikke har fået en eneste skattestigning, hvilket mange – specielt lavtlønnede – har haft glæde af, har betydet, at vi ikke har fået flere grønne afgifter, hvilket også mange – især lavtlønnede – har haft glæde af, og

har betydet, at vi i det hele taget har haft stop for nye skatter og afgifter.

Kl. 12.30

Der er faldet en lang række bemærkninger under debatten. Jeg skal ikke og kan ikke kommentere dem alle. Jeg vil under næste punkt på dagsordenen sige noget mere omfattende om Socialdemokratiet og gøre bemærkninger til Socialdemokratiets ordfører på en række områder.

Jeg vil godt sige til hr. Mikkel Dencker, som jo fremhævede den sociale profil, at jeg er ganske enig i de betragtninger, som hr. Mikkel Dencker gjorde, og vi har faktisk, synes jeg, opnået et resultat, som også ud fra et socialt synspunkt er ganske godt.

Så spørger man: Jo, men er det ikke lidt lidt? Den opfattelse kan man godt have. Det er selvfølgelig ikke så meget, som man kunne have ønsket sig. Det tror jeg ikke nogen vil sige. Vi vil alle sammen have endnu større skattelettelser. Hvem vil ikke det? Jeg vil bare gøre opmærksom på, at for et ganske almindeligt ægtepar, et LO-ægtepar, som man plejer at sige, eller et ægtepar, hvor den ene er skolelærer og den anden er sygeplejerske, taler vi altså om det, der svarer til en lønforhøjelse på en snes tusind kroner om året, 20.000-25.000 kr. eller på det lag, og det må jeg sige efter min optik da ikke er helt ligegyldigt. Tværtimod er det vel ganske pænt, at man kan få det, der svarer til en lønforhøjelse på det niveau. Så vil man sige, jamen når skatten er trukket, er det mindre. Ja, det er det da, men sådan er det jo med alt.

Jeg er altså nødt til igen over for dem, der siger, at det her er for lidt, at understrege, at det er altså den største reelle skattelettelser i mere end 20 år i Danmark, og det er det, der har kunnet samle et flertal. Det kan jeg også vende tilbage til om lidt.

Hvis man sammen med denne her lettelse også ser skattestoppet og dets effekt, så må man jo sige, at der tilsammen er tale om en ganske pæn udvikling, hvor vi altså som borgere har haft glæde af, at skatterne ikke er steget, afgifterne ikke er steget som følge af skattestoppet, og så får vi altså her oveni en egentlig skattenedsættelse.

Man kan regne det ud på mange måder, og det vil jeg gerne vende tilbage til i udvalget, men hvis man prøver engang at se på, hvordan lønudviklingen er, f.eks. lønstigningen for en metalarbejder i Danmark qua overenskomstresultatet, og sammenholder med resultatet her, jamen så er det altså et bidrag til et bedre husholdnings-

budget for ganske mange almindelige mennesker.

Hr. Morten Homann var optaget af dette med 2010-perspektivet, hvis nu det ikke holder osv. Jeg tror, hr. Buksti og hr. Stavad var inde på den samme problemstilling. Jo jo, hvis og hvis, men altså vi har her i Danmark allerede under den tidligere regering etableret det såkaldte 2010-perspektiv. Det er faktisk, synes jeg, rosværdigt, at den tidligere regering tog det på sig at se en rum tid frem i tiden og lægge en strategi baseret på dette lidt langsigtede perspektiv. Det er der mange andre lande som ikke gør i samme omfang, så vi var sådan set glade for, at man i den tidligere regering tog initiativ til at lægge et sådant langsigtet perspektiv, og vi erklærede os oven i købet enige i det. Jeg forstår nu, at den socialdemokratiske ordfører, hr. Buksti, stadig væk er tilhænger af og står ved det perspektiv, som 2010-planen jo indebærer.

Kl. 12.35

Det er jeg også glad for. Medmindre jeg har misforstået noget, så går jeg ud fra, at sådan hænger det sammen. Det er jeg også glad for, fordi det er jo lige præcis det, vi bygger på, når vi taler om finansieringen af vores skattenedsættelser.

Det, vi bygger på, er jo at sige, at en del af den vækst, som vil komme ifølge 2010, reserverer vi til skattenedsættelser. Mere kompliceret er det i virkeligheden ikke.

Vi siger bare, at en del af den vækst, som vil komme, forbeholder vi skattenedsættelsen. Der vil stadig væk være en lille del tilbage, og der vil stadig væk være større budgetter i de offentlige kasser år for år for år for år, men ikke så stor vækst vil tilflyde det offentlige som ellers, vi vil nemlig reservere en del af den til skattenedsættelse.

Jeg håber, Socialdemokratiet fortsat står fast på 2010-perspektivet. Man kunne en gang imellem have sine tvivl, når man hører socialdemokrater af forskellig observans udtale sig, men jeg glæder mig over hr. Buksti som ordfører for sit parti, og han har jo også en baggrund. Jeg husker hans periode som formand for Europaudvalget, som jeg respekterede meget, fordi han der hele tiden havde for øje, hvordan Danmarks placering er, hvordan vores udvikling er. Vi kunne måske godt ønske i det, som siges nu, at man også var lidt mere optaget af den faglige udvikling og de faglige termer end af de mere demagogiske termer, som vi har hørt præsenteret i dag. Men lad det nu ligge.

Jeg er altså tryk ved, at Socialdemokratiet står fast på 2010-erklæringen, som altså er fundamentet for finansiering af denne skattnedsættelse.

Så skal jeg sige til hr. Anders Samuelsen, som hæfter sig ved kritik fra nogle eksperter: Ja, sådan er det jo. Der er jo mange forskellige eksperter, og der er mange forskellige meninger. Der er f.eks. dem, der mener, at en meget større del af vores beskatning skal hvile på fast ejendom. Det er sådan en økonomisk skole, som en del af de kloge folk, som hr. Samuelsen henviser til, jo peger på. Det synspunkt kan man selvfølgelig have. Det er klart.

Jeg deler ikke det synspunkt. Jeg mener, at det er kolossalt vigtigt, at vi har fået ro om vores boligsituation, at vi har fået et skattestop, som virkelig er effektivt over for ejendomsbeskatningen her i landet. Jeg respekterer, at nogle har den økonomiske teori, men der er altså også nogle, der ikke har den, og jeg hører til de sidste.

Så siger hr. Samuelsen, – og det siger Kristeligt Folkepartis ordfører også, at de penge burde have været brugt til at skabe nogle flere job. Det er jo altså en vægtning mellem på den ene side at bruge penge til alene at skabe job og på den anden side at tage de sociale hensyn, som vi også er nødsaget til at understrege behovet for.

Jeg er glad for, at hr. Samuelsen også vedkender sig 2010-perspektivet, det forstår jeg også at Kristeligt Folkeparti gør, men vi er altså lidt uenige om prioriteringen og vægtningen i forhold til det sociale og i det hele taget den vægtning, som det her forslag bygger på.

Det er jeg ked af, for netop de to partier synes jeg på en lang række områder deler fælles synspunkter med regeringen. Jeg er meget, meget lydhør over for de bemærkninger, som kom fra begge partier, og ser meget gerne, at vi fortsat holder en tæt kontakt, for jeg har en fornemmelse af, at vi holdningsmæssigt ikke ligger langt fra hinanden. Derfor har vi som sagt lyttet meget intenst til de bemærkninger, der er kommet fra netop disse to partier.

Kl. 12.40

Men endnu en gang tak for en interessant, konstruktiv debat og tak for tilslutning fra et flertal af partier her i Folketinget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er en lang række korte bemærkninger. Der er ni noteret op her. De tre første bliver hr. Anders Samuelsen, hr. Morten Homann og hr. Jacob Buksti.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil gerne bede skatteministeren om at forholde sig til det aftalebrud, som regeringen har begået over for Det Radikale Venstre i forhold til arbejdsmarkedsreformen, heriblandt altså den anholdelse, vi har haft af det undervejs på det møde, jeg vil ikke kalde det en forhandling, som vi havde med bl.a. finansministeren.

Til den polemik, som skatteministeren forsøgte at rejse om, hvorvidt man skal lægge skat på fast ejendom eller på arbejde, vil jeg godt anerkende, at her er der tilsyneladende en meget, meget klar forskel på regeringen og Det Radikale Venstre, for det er da fuldstændig absurd at gå rundt og forsvare, at man hellere skal beskatte folk, der går på arbejde, end at beskatte arbejdsfri indtægter. Det er da nærmest en decideret asocial tankegang at forsvare, at man først og fremmest skal beskatte folk, som går på arbejde, frem for dem, som ikke går på arbejde, men som har arbejdsfri indtægter. Det må da være logisk at få vendt det om, sådan at det f.eks. først og fremmest kunne komme lavtlønnede til gode. Det var jo egentlig også sådan, at vi fra starten af strikkede vores skattesystemer sammen, altså at man først havde en skattefri indtægt, som man kunne leve af, og hvis man så havde indtægter over, hvad man kunne leve af, så blev man beskattet.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg har på fornemmelsen, at det ikke tjener det store formål at gentage det, der er blevet gentaget ganske mange gange, nemlig at den sociale profil på det her er ganske skæv, når man tager højde for, at de lavtlønnede får langt mindre end de højtlønnede, og at folk på overførselsindkomster ingenting får. Til gengæld får de en velfærdsregning, som skal betales, sådan at de lavtlønnede og folk på overførselsindkomster kommer til at opleve et nettofald i deres rådighedsbeløb på grund af det her. Men lad det ligge. Det har jeg ikke nogen som helst ambitioner om eller tro på, at vi kunne få skatteministeren til at forstå eller for den sags skyld medgive.

Det, jeg godt vil anholde, er, at skatteministeren bygger et rosenrødt glansbillede af fremtiden – jeg tror måske også, at solen er kommet lidt frem igen – på den vækst, man mener, der vil komme. Det, man bruger, er altså, at man 7 år ud i fremtiden ved præcis, hvilken vækst der vil

være, og den bruger man så praktisk talt rub og stub af på at lave skattelettelser.

Så jeg vil godt spørge skatteministeren, selv om vi alle sammen håber og tror på, at solen vil skinne: Hvad gør man så, hvis der kommer en regnvejrsgodt? Hvad gør man, hvis ikke forud-sætningerne holder? Er plan B, at skatten skal stige igen? Eller er plan B, at der skal ske sociale nedskæringer?

Så vil jeg endelig spørge: Hvordan stemmer det her overens med ambitionen om forenkling? Vil skatteministeren ikke give mig ret i, at nu er der da slet ingen skatteydere, der kan beregne deres egen skat?

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Skatteministeren var inde på problemstillingen om 2010-perspektivet og mente sådan set, at det næsten var grænsen til en nyhed, at Socialdemokratiet stadig tilslutter sig det perspektiv. Til skatteministeren vil jeg sige: Lad nu det ligge. Nu skal vi ikke fortælle os i detaljer.

Derfor vil jeg i stedet for bede skatteministeren forholde sig til, om følgende problemstilling er korrekt, nemlig at situationen netop er, at regeringen i modsætning til den tidligere regering har valgt at bruge hele det beløb, som man har besluttet. I modsætning til, hvad statsministeren i sin tid sagde her i salen, har man besluttet under de og de forudsætninger, at råderummet er 10,6 mia. kr., ikke 10,5, ikke 10,7, nej, 10,6 mia. kr. Det har man besluttet at bruge til skattelettelser. O.k.

Er konsekvensen af det så ikke, at en hvilken som helst ændring, forøgelse af den ene eller anden årsag i de offentlige udgifter automatisk vil skulle modsvares af en tilsvarende besparelse? Er det ikke sådan, at fra 2004 og frem til 2010 vil det være sådan, at en hvilken som helst form for ny udvikling skal kompenseres af en modsvarende besparelse? Regeringen har jo selv skrevet i de papirer, vi har fået, at man ikke vil sætte skatten op, at skattestoppet består, og at man ikke vil slække på tilbagebetaling af gælden. Så er der kun, at det skal finansieres ved kompenserende offentlige besparelser. Er det ikke korrekt, må jeg spørge skatteministeren, at det er det, der ligger i aftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti?

Kl. 12.45

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu vil jeg ikke genoptage den store diskussion, der var tidligere i formiddag om 2010-målsætningen. Jeg synes, at der dér kom en fornuftig afklaring, og jeg skal slet ikke forvirre det billede, kun sige, at jeg opfattede hr. Bukstis bemærkninger sådan, at hr. Buksti – selv om han siger, at han vil lade det ligge – stadig væk er tilhænger af 2010-målsætningen.

Om den kan man selvfølgelig have den opfattelse, at vi har brugt den til det yderste. Jo, det kan man da godt sige; den er i hvert fald beslægtet i et stort omfang: 9,6 mia. kr. til skattelettelser og 1 mia. kr. til sociale forbedringer for de dårligst stillede. Så man må sige, at der da i høj grad er beslægtet en betydelig del, og det er svært at se, at der er ret meget mere tilbage.

Hr. Homann siger så: Jamen hvad så, hvis solen holder op med at skinne, hvis det pludselig går anderledes, hvis 2010-redegørelsen ikke holder? Ja, nu er det jo sådan, at SF jo ikke har samme tro på 2010-redegørelsen, som vi andre har, og det står jo SF frit for. Men jeg glæder mig over, at Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og regeringspartierne alle sammen har den indgang til 2010-målsætningen, som jeg synes er rimelig positiv, og som er stort set enslydende.

Så er der det med fast ejendom. Jo, men nu er det jo ikke et enten-eller. Det, jeg forsøgte at sige, var, at jeg er glad for, at vi har fået et skattestop, som har lagt låg på udgiftsstigningerne for folk, der har en ejendom, ud fra de konditioner, som ejendomsværdibeskatningen nu er bygget op på. Men det er jo ikke et enten-eller.

Nu bruger vi så det største beløb i 20 år til en direkte nedsættelse af skat på arbejdsindkomsterne, og det er vi faktisk meget store tilhængere af, ingen diskussion om det. Men derfra og så til at sige, at man i stedet for skulle have skaffet en hel del penge ved at forhøje beskatningen af fast ejendom her i landet, der er nu også et langt stykke vej, og det var det, jeg advarede imod.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Ministeren sagde i sin svartale, at man jo ikke kunne bortforklare de ovenud gunstige virkninger, skattestoppet og skattelettelserne måtte have for den typiske danske familie. Omvendt kunne jeg godt tænke mig at spørge, om ministeren kan bortforklare, at disse markante skattelettelser ikke allerede på forhånd er spist op af

diverse takststigninger. Det har været berørt indtil flere gange, og mange områder er blevet nævnt som værende områder, hvor det helt klart er steget.

Da jeg nu har fået ordet, vil jeg også gerne spørge, om ministeren kan forklare sin partifælle, formanden for Kommunernes Landsforening, at skattestoppet jo er en stor lykke for kommunerne, for selvfølgelig må man gå ud fra, at hvis det her er så positivt, som det bliver udlagt, så har borgerne selvfølgelig også en klar forståelse for, at de ikke kan stille så store krav til kommunerne.

Det vil selvfølgelig sige, at serviceniveauet daler, og det må der da være stor forståelse for hos borgerne. Og skulle det endelig knibe, jamen så har de altså flere penge til at betale med til de ydelser, som de måtte forvente og forlange.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

I de sidste 10 år er der gennemført meget massive lettelser i indkomstskatten, men da de har været finansierede, henregner ministeren dem ikke under reelle. Derfor sagde ministeren, at det er den største reelle skattelettelse i mere end 20 år.

Her tænker ministeren selvfølgelig tilbage på den foregående Venstreregning, vi havde under ledelse af hr. Poul Hartling, hvor man vedtog massive skattelettelser uden at finansiere én eneste krone, hvilket var starten til, at Danmark blev et gældstynget land, fordi man efterlod en ubetalt regning til nuværende generationer.

Kl. 12.50

Jeg kan ikke forstå, og jeg vil godt spørge, hvorfor det er sådan hos Venstre, at hvis man skal kalde det reelle skattelettelser, så skal de enten være fuldt lånefinansierede, eller også skal de betales af de svageste i det her samfund?

Hvis det er sådan, at de finansieres på anden vis, og hvis også rimelig velstillede folk er med til at finansiere dem, så er de ikke reelle. Hvorfor er det sådan? Det vil jeg gerne spørge skatteministeren om.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kan ikke lade være med at more mig over, at skatteministeren heroppefra siger, at der er ro på boligsituationen. Det er jeg ikke overbevist om, at de 6.000-8.000 københavnske studerende, der

p.t. står uden tag over hovedet, er enige med skatteministeren i. Men lad det nu være.

Jeg skal spørge, om skatteministeren mener, at der skal gives flest penge til dem, der har nok, eller om skatteministeren mener, at der skal gives til dem, der knap kan få det til at hænge samme. For mig er der nemlig ikke nogen tvivl, og der kommer lidt tvetydige signaler heroppefra. På den ene side har vi et lovforslag, som ikke giver en krone til dem, der har mindst i det her samfund, på den anden side har vi en skatteminister, som står og siger heroppefra, at det især er de lavtlønnede, der får gavn af det.

Det, de så får gavn af, er et skattestop. Et skattestop, som jeg gerne vil bede skatteministeren bekræfte p.t. har givet 2 mia. kr., som primært er gået til dem, der har de største boliger og de største biler. Det vil jeg gerne bede skatteministeren bekræfte.

Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om det forslag, vi behandler her i dag, giver mest til direktøren eller giver mest til kassedamen. Så kan det være, vi kan få afklaring af, om skatteministeren mener, der skal gives mest til dem, der knap kan få det til at løbe rundt, eller om der skal gives flest penge til dem, der har rigeligt.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg sige til det sidste, at alle, der har et job, uanset om de er direktører eller kassedamer, får et jobfradrag. Men ikke alle får et nedslag i mellemskatten. De, der ikke betaler mellemskat i dag, får selvfølgelig ikke et nedslag i mellemskatten. Derfor får de ikke glæde af den nedsættelse, der sker på det område.

Men jeg tror, at både fru Pernille Rosenkrantz-Theil, hr. Ole Stavad og hr. Erik Mortensen, som var inde på det sociale aspekt, vil medgive mig, at en skattelettelse, der følges op af grønne afgifter, af afgiftsstigninger på så det ene og så det andet område i høj grad vender den tunge ende nedad. I høj grad rammer dem, som har brug for mange af de ydelser, som de grønne afgifter ramte: vandforbrug, kloakering, de helt basale ting. Den form for finansiering vender efter min opfattelse den tunge ende nedad.

Derfor er det jeg understreger, at med dette forslag er der tale om reelle skattelettelser, reelle skattelettelser, som ikke indebærer, at der så skal betales mere i afgifter, at der så skal betales mere fra erhvervslivet eller i boligskat, eller hvad det nu kan være. Det er det, jeg synes er vigtigt at fastslå.

Så skal jeg i øvrigt igen understrege, at ved næste punkt på dagsordenen vil jeg tillade mig at gå dybere ind i den socialdemokratiske tankegang kontra den tankegang, som regeringen har.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Skattepolitik handler jo om fordeling af regningen til de fælles velfærdsydelser, som vi gerne vil have, og som vi særlig gerne vil kunne give de borgere, som har behov for det. Derfor undrer det mig meget, at skatteministeren gang på gang står heroppe og taler om en social profil.

Jeg må sige til skatteministeren, at i så fald vender den fuldstændig den forkerte vej. For det første er det en skattereform, som fuldstændig udhuler grundlaget for finansieringen af vores velfærdsstat. Det kommer ikke dem, der har behov, til gode – tværtimod.

Kl. 12.55

Som vi også har diskuteret tidligere, især med Venstres ordfører, så er der ikke en krone til pensionisten i det her. Tværtimod kan pensionisten få lov til at betale højere priser på busbilletter og andre stigninger i brugerbetaling. Den finansiering, der er lagt frem her, er beskæringer, besparelser i offentlige ydelser og forøget brugerbetaling, og det vender virkelig den tunge ende nedad.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Det, som var udgangspunktet for hele den debat, vi nu afslutter – i hvert fald i første omgang her i dag – var jo lavere skat på arbejde. Det var løsningen på det problem, vi diskuterede med befolkningen. Vi var kommet et stykke vej, havde sænket marginalsatserne fra 72 pct. til 59 pct. Det her bidrag ændrer jo overhovedet ikke ved, at det skulle kunne betale sig at arbejde. Og da slet ikke for folk, der måske ikke har et job, når det er så sølle et beløb som 6 kr. om dagen.

Det er jo derfor, hvis man skal gøre noget, så er man nødt til at sætte langt større perspektiv ind, men det er jo det, der er fuldstændig umuligt for regeringen, fordi man har låst sig fuldstændig fast, er helt konserveret i skattepolitikken. Ja, jeg kunne næsten gå så vidt som til at sige, at man har overtaget den socialdemokratiske skattepolitik, fordi man ingenting vil forandre, ingenting.

Det kan vi så måske være en smule tilfredse med, men vi mener altså forsat, også uanset den indflydelse vi har haft, at det er muligt at lave

forbedringer og forandringer, men det har skatteministeren jo helt åbenlyst opgivet.

Lad mig så også minde skatteministeren om, når man siger, at det her er de første reelle skattelettelser, at rådighedsbeløbet for ganske almindelige familier er steget og steget under den socialdemokratiske ledede regering. Det burde skatteministeren vide. Skatteministeren burde være for klog til at stå heroppe og sige, at det her er første gang, der er lettelser i rådighedsbeløbet.

(Kort bemærkning).

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Jeg er naturligvis beæret over, at skatteministeren lyttede til Kristeligt Folkeparti. Det var måske ikke lige det, der prægede forhandlingerne omkring skattereformen, men jeg har selvfølgelig forståelse for, at ministeren i den givne situation lytter mere til De Konservative end til Kristeligt Folkeparti. Det er fair nok.

Når det er sagt, så er der det sociale aspekt, og der er så forskellige opfattelser af, hvad det sociale aspekt er. Er det sociale aspekt det, at flere skal arbejde mere, eller at flere skal have mere fritid, mere familietid?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Der var en ordfører i formiddag, jeg husker ikke hvem, der sagde, at nu begynder det her vist at gå lidt i ring. Det synes jeg måske også, at de seneste spørgsmål kunne tyde på. Jeg vil da i hvert fald sige til fru Sandy Brinck, at den problemstilling, som hun rejste, jo har været behandlet nogle gange.

Så kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvad ville fru Sandy Brinck, hvis hun kommer ud i skurvognen og taler med et par bygningshåndværkere, give som forklaring på, at hun ikke synes, at de skulle have skattelettelser, der svarer til en lønforhøjelse på 25.000 kr. for deres familie?

Bliver det ikke lidt svært for et Socialdemokrati at sige, at ganske almindelige, jævne arbejdere i dette land, altså ikke skal have en lettelse, der for en LO-familie svarer til en lønforhøjelse på 20.000-25.000 kr.? Jeg spørger, fordi det er rigtigt, som fru Sandy Brinck siger, at det her jo handler om fordelingspolitik.

Der har ikke været talt meget om topskat under den her debat. Det skyldes bl.a. den omstændighed, at der ikke i dette Folketing er flertal for at fjerne topskatten. Men det er åbenbart

fuldstændig forbigået fru Sandy Brincks opmærksomhed, at hovedindsatsen for skattelettelserne ligger på jævne familier og jævne indkomster.

Kl. 13.00

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg fik stadig ikke noget svar på, hvad der skulle ske, hvis nu skatteministerens sikre viden om, hvordan væksten vil forme sig de næste 7 år, hvis den skulle blive udsat for bare den mindste smule udsving. Hvad skal der ske, hvis regeringens beskæftigelsespolitik måske bare er en anelse mindre effektiv, end regeringen selv foregiver, eller, hvad der jo er alle tegn i sol og måne på lige nu, arbejdsløsheden bare stiger og stiger? Skal der ske sociale nedskæringer, eller skal skatten stige igen? Det synes jeg faktisk folk har et krav på at vide.

Jeg vil også godt høre: Hvordan stemmer det her overens med, at man i andre sammenhænge taler om, at forenkling er et vigtigt mål i skattepolitikken, og man så laver et tiltag, som nu gør det umuligt i et i forvejen kompliceret skattesystem for almindelige skatteydere at beregne deres egen skat?

Og så vil jeg sige, at man altså skal høre meget, før ørerne falder af, altså at det her skulle være en lettelse i bunden. Jeg gentager: Alle danskere, især dem, der bruger velfærdsydelse mest, men alle danskere får en velfærdsregning på 2.000 kr. for det her. Skattelettelserne er på 5.000 kr. til direktøren, 1.500 kr. til kassedamen og 0 kr. til kontanthjælpsmodtageren. Hvis det er at lette i bunden, så vil jeg meget, meget nødig se, når regeringen letter i toppen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Jeg bliver desværre nødt til at plage skatteministeren lidt mere med det såkaldte økonomiske råderum, som regeringen altså har besluttet er der, for skatteministeren siger i sit svar til mig: Ja, måske har regeringen nok brugt råderummet til det yderste, måske. Det er, som om det alligevel er sådan, at der er lidt elastisk.

Men er det ikke rigtigt, at det altså ikke er 10,6 mia. kr., som står henne i hjørnet i en kasse, som man bare kan gå hen og tage af? Det er jo det, man har gjort med Dansk Folkeparti. Men de står der ikke. De 10,6 mia. kr. er der kun under forudsætning af, at man som punkt 1 kan øge beskæftigelsen med 85.000 personer og som

punkt 2 kan holde den offentlige vækst på 0,5 pct.

Det er da ikke noget, der bare kommer automatisk. Det er jo noget, som er en konsekvens og må følge af, hvad regeringen i øvrigt foretager sig. De 85.000 personer mere i beskæftigelse skal være der, og det er derfor, at det er sådan lidt fatamorgana, at man siger, at 10,6 mia. kr. er en eller anden form for absolut størrelse, som står i en kasse ovre i hjørnet, som man så går rundt og tager af. Men nu har man taget dem alle sammen, og så er det bare, at jeg spørger: Hvis der kommer nogle og vil tage noget mere, hvor skal de så tage det?

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg efterlyste et svar fra skatteministeren på det forhold, at regeringen har valgt at bryde den aftale, som man indgik med Det Radikale Venstre, om, at de besparelser, som vi fandt fra arbejdsmarkedsreformen, skulle gå til at sætte skatten ned på arbejde.

Faktum er altså det, for lige at gentage situationen, at det, der overhovedet sikrede, at vi kan sidde i den situation i dag, at vi diskuterer en skattenedsættelse, var, at vi fik hul igennem, og at vi fik skaffet nogle penge, som gjorde, at regeringen selvfølgelig måtte gå ud og finde nogle flere penge, for at det kunne komme til at se ud af noget. Men vi fandt de første penge i arbejdsmarkedsreformen, som skulle bruges, uanset hvor lidt det var. Hvis regeringen så kunne finde flere penge at lægge oveni, og det mener regeringen så at den har kunnet, så kunne man også bruge dem, men man skulle bruge de penge fra arbejdsmarkedsreformen, og det har man valgt ikke at gøre.

Det er et klokkeklart aftalebrud, og det vil jeg gerne have at skatteministeren forholder sig til.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Til det sidste vil jeg blot henvise til side 3 i lovforslaget, og til det første omkring vækstproblematikken, som hr. Buksti peger på igen og igen, vil jeg bare lige sige: Hr. Buksti erkender, at 2010-målsætningen baseres på en vækst – 0,7 pct., 0,5 pct., o.k. – men på en vækst. Men hr. Bukstis partikollega, fru Sandy Brinck, siger: Der er slet ikke penge til noget som helst, vi skal have øget brugerbetalingen.

Jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at hvis man tilslutter sig 2010-erklæringen, så er der en

vækst, og dér siger vi: Vi reserverer denne vækst til skattenedsættelser, og vi tror på, at der bliver den vækst, og den tro deler vi med Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og en række andre partier. Vi tror på, at der er en vækst.

Så har vi øremærket pengene. Ikke bare til skattenedsættelser, men vi har sandelig også sagt, at den vækst i den offentlige sektor, som vi vil opleve, og som vi har oplevet i den tid, regeringen har siddet, fortrinsvis er gået til kommunerne, til lokalsamfund. Næste år er der minusvækst i staten, i dag er der nulvækst i staten sådan so oder so. Den vækst, vi oplever nu, går næsten udelukkende til amter og kommuner i lokalsamfundet. Jeg synes bare, man skal have det med i sine overvejelser.

Kl. 13.05

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Skatteministeren får det jo til at lyde, som om det her med øget brugerbetaling er en eller anden fremtidsvision, og at vi maler fanden på væggen ved at sige, at der er kommet øget brugerbetaling. Men jeg skal bare nævne nogle få områder, hvor der allerede er brugerbetaling, og hvor det allerede er vedtaget, at der skal komme øget brugerbetaling. Det er busserne, f.eks. busbilletter, og det er aftenskoler, hvor man har fordoblet for nogle og næsten tredoblet for andre at tage kurser. Det er på VUC-området, hvor man er gået op til en brugerbetaling på 900 kr., og det er på AMU-kurserne, hvor man har været inde og lave markante stigninger i brugerbetalingen.

Så det er altså ikke et eller andet med at male fanden på væggen eller en eller anden fremtidsvision. Det er virkeligheden, det er det, regeringen allerede har lavet.

Så vil jeg sige om svaret, som skatteministeren gav mig før, at nu blev det slået fast, at direktøren får mere ud af den her skattereform end kassedamen. Så mangler jeg sådan set bare, at skatteministeren reagerer på sit udsagn, som jeg har været heroppe og spørge til, om, at skattestoppet især kommer de laveste indkomster til gavn. Det var det, skatteministeren sagde.

Så vil jeg gerne bede skatteministeren svare på, om det er fru Jensen, der bor i lejebolig, eller om det er direktøren på Strandvejen, der bor i ejerbolig, som får mest ud af skattestoppet. Eller om det er fru Jensen, der bor i et lille parcelhus, der får mest ud af skattestoppet, eller direktøren på Strandvejen, der får mest ud af skattestoppet.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Efter nu at have lyttet til skatteministeren i meget lang tid, sådan føles det i hvert fald, så vil jeg godt sige, at uanset om skatteministeren ved, at det, han siger, i de fleste sammenhænge er lodret forkert, eller skatteministeren ikke ved, hvad han snakker om, så synes jeg, det er et megaproblem i forhold til en minister på et område som skatten.

Ministeren siger, at hvis man laver grønne afgifter som tidligere, så vender de den tunge ende nedad, men hvis ministeren ved, hvad han snakker om, vil han også vide, at der blev kompenseret præcis til arbejdsløse, til pensionister og til studerende, og at der faktisk var overskud.

Hvis vi tager det, man nu foreslår, så påstår ministeren, at det er reelle skattelettelser, når det er sådan, at pengene tages ved en højere betaling i daginstitutionerne, højere priser på kollektiv trafik, ved at sygehusene lukker, også selv om en meget, meget stor gruppe, nemlig alle dem, der har allerallermindst, ikke får noget som helst som kompensation.

Det er derfor, jeg spørger: Hvordan kan Venstre blive ved med at holde festtalerne om, at reelle skattelettelser er der, hvor pengene tages fra dem, der næsten ingenting har, eller man låner, som man gjorde i Hartlings tid, og så beskylder os andre for, at tingene ikke hænger sammen. Det er simpelt hen for dårligt; det er en skatteminister, der står her og siger lodret forkerte ting.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er taletiden udløbet til den gode side.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Skatteministeren var lidt bekymret for, hvad jeg nu skulle sige, hvis jeg kom ud i skurvognen. Det tror jeg i øvrigt jeg har været en del flere gange end skatteministeren, men det er så, hvad det være vil. I øjeblikket kan der vel være en risiko for, at der ikke er nogen i skurvognen, for det er jo lige nøjagtig i byggebranchen, at arbejdsløsheden stiger.

Men hvad ville jeg sige? Jo, jeg ville sige: I får større skattelettelser med det socialdemokratiske forslag, og I får dem, uden at det er jeres gamle mors hjemmehjælp, der skal blive ringere, uden at vi går ud og hæver brugerbetalingen på alle de steder, hvor det er sådan, at almindelige mennesker rent faktisk har et behov, nemlig transport og uddannelse.

Og skatteministeren må meget have mig undskyldt, men jeg er ret sikker på, at man ude i skurvognen vil holde med mig i, at det er en langt bedre måde at få sine penge på end den her, hvor det fifles ind under, at andre skal betale ved at få dårligere kvalitet i deres velfærd.

Kl. 13.10

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

De næste tre korte bemærkninger er til hr. Jens Peter Vernersen, hr. Morten Homann og hr. Anders Samuelsen, men først er det skatteministeren.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal da gerne medgive hr. Stavad, at der var kompensationer, ingen diskussion om det, men så vil jeg i øvrigt ikke gå dybere ind i den retorik, for jeg tror nok, at enhver, der har fulgt udviklingen, vil sige, at de der grønne afgifter jo oprindeligt var tænkt som en adfærdsændring, men de endte jo i hvert fald i et vist omfang som fiskale afgifter.

Så vil jeg vende mig til det der med direktøren. Jeg er nødt til at sige, at selvfølgelig er der jo forskel, når man betaler mellemskat, og når man ikke betaler mellemskat. Den, der ikke betaler mellemskat, får ingen glæde af lettelsen i mellemskatten, fordi man ikke betaler den. Så enkelt er det.

Så vil jeg i øvrigt sige om det der med ejendommene: Jo, jo, men det kan altså gå op og ned med ejendomspriserne. Der er nogle, der stiger, og der er nogle, der falder. Næste år er det måske den, der steg nu, der falder, og modsat, så jeg vil bare lige sige: Pas nu på ikke at komme for langt ud i den argumentation.

Og så vil jeg bare notere, at jeg faktisk har brugt mange, mange, mange, ja, rigtig mange timer i skurvogne i min tid. Jeg kommer der gerne igen og ofte, fordi jeg synes faktisk, at det er utroligt vigtigt at have føling med byggebranchen, og jeg oplever i øjeblikket, at der er mange, som er glade for, at regeringen tog nogle initiativer på byggeområdet med boligpakke og ungdomspakke osv.

Jeg er sikker på, at man så også vil glæde sig over, at den almindelige LO-familie oplever det, der svarer til en lønforhøjelse på 20.000-25.000 kr.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det er jo noget underligt noget. Hr. Ole Stavad påviser heroppefra, at det der med de grønne afgifter har den sammenhæng, det har. Skatteministeren har stået her og forklaret, at verden ser helt anderledes ud, men når skatteministeren så bliver foreholdt, hvordan det virkelig er, siger han: Nå ja, det er der nok heller ikke noget at gøre ved, det var nok heller ikke så slemt, og de fik jo nok også kompensation. Jamen hvad er det så for noget bragesnak, altså at stå heroppe og komme med den anden forklaring først? Det synes jeg simpelt hen ikke at en skatteminister kan tillade sig. Embedet må dog betyde, at man har bare et vist hold i sin argumentation og ikke den der tilbagevendende: At det vil jeg i øvrigt ikke gå dybere ind i. Det har vi hørt skatteministeren sige så mange gange. Jeg ved nok, hvad det betyder.

Lad mig så sige om det der med de jævne familier: De ved godt, hvad det går ud på. Kassedamen i Hørsholm vidste godt, at når hun fik 6 kr. om dagen, kunne hun få en halv pose peanuts, og hun skal betale endnu mere for at få passet sit barn. Eller LO-arbejderne, der får 18 kr. om dagen, for det er det højeste, man får efter de ændringer, der er lavet med Dansk Folkeparti. De ved godt, at de skal betale mere for at få passet deres børn. De ved godt, at der er en række udgifter, der stiger. Sådan hænger det sammen, vil jeg sige til skatteministeren.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Homann for sin tredje og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Som skatteministeren sagde, så er det rigtigt, at SF jo ikke har abonneret på den plan, som kaldes 2010-planen. Derfor synes jeg, at det måske er dobbelt beskæmmende, at det er mig, der skal stå heroppe og prøve at få bare en lille smule hold på, hvordan præmisserne er i den plan. Jeg vil så bare holde fast i et konkret eksempel.

Når denne i gåseøjne skattnedsættelse bliver vedtaget, så har man disponeret over 10,6 mia. kr. ud af budgettet i f.eks. 2008. Hvis nu der sker udviklinger i beskæftigelsen, som adskiller sig fra det, som regeringen har forudset, så risikerer man, at man ikke har de 10,6 mia. kr. i 2008, og så er mit spørgsmål: Er regeringens svar da, at skatten skal op i 2008, eller er regeringens svar

brugerbetaling på kollektiv trafik, og at prisen på uddannelse skal stige mere i 2008?

Så vil jeg gerne rose skatteministeren for det klare svar: Direktøren får noget ud af det her, fordi han betaler mellemskat. Det er jeg sådan set enig i, og det er en ganske god forklaring på, hvorfor direktøren får noget ud af det i sådan rent tekniske termer. Men det forklarer jo ikke noget som helst om, hvorfor man vælger, at det skal have den sociale profil, at det lige netop er direktøren, der får noget ud af det.

Kl. 13.15

Vi ved ikke noget om, hvorfor man vælger at kalde det, at man letter i bunden, når direktøren får en skattelettelse på 5.000 kr. om året, kassedamen får en på 1.500 om året, og folkepensionisten og den studerende får 0 kr. ud af det her. Det siger det jo ikke noget om.

Det siger heller ikke noget om, hvorfor man sender en velfærdsregning videre til hver dansker på 2.000 kr. i form af dyrere busbilletter, i form af højere brugerbetaling på uddannelserne osv.

Det her er ikke at lette i bunden, det er at holde folk for nar. Det her er nogle skattelettelser, som først og fremmest kommer de velstillede til gode.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Anders Samuelsen, kort bemærkning, også den sidste.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Når skatteministeren bliver mødt med en så alvorlig anklage som et aftalebrud, som kan sætte hele forholdet på beskæftigelsesministerens område på spil, så svarer han lakonisk ved at henvise til side 3. Ikke mere.

Så vil jeg gerne over for de fjernseere, der måtte være, læse op, hvad der står på side 3. Der står: »Med forslaget om lavere skat på arbejde i denne størrelsesorden opfyldes erklæringen fra regeringen, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Dansk Folkeparti i forbindelse med aftalen om »Flere i arbejde« fra oktober 2002.« Slut. Det er måden at argumentere på. Nu mener man, at man har opfyldt sine forpligtelser, ingen argumentation.

Det er fuldstændig ligesom finansieringen af hele skatteplanen her: Jamen vi har finansieret den, fordi vi har finansieret den. Det er simpelt hen ikke en værdig måde at føre politik på.

Jeg vil gerne have, at skatteministeren kommer op og forklarer, hvordan man har opfyldt aftalen »Flere i arbejde«, når den aftale gik ud på, at først fandt vi en pose penge, satte dem ind på kontoen, og hvis regeringen kunne komme med flere penge, så var det til yderligere skattnedsættelser. Regeringen kom så med flere penge, og så snuppede de lige de penge, der stod på kontoen.

Det var ikke det, der stod i aftalen, men det er det, regeringen har gjort, og det er derfor, det er løftebrud.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal ikke gå dybere ind i den sidste besvarelse. Jeg henviste til side 3, fordi emnet jo er der. Jeg kunne selvfølgelig også have henvist til den ordveksling og forklaring, som finansministeren, som dette jo hører under, har givet hr. Samuelsen. Og jeg synes da, at det ville være nyttigt, hvis der er udestående tvivlsspørgsmål i denne sag, så at fortsætte den dialog.

Så vil jeg sige til hr. Verner sen, at jo, man kan stille tingene op på mange måder. Det undrer mig i og for sig, at hr. Verner sen bliver ved med at gøre op, hvor stor lettelsen er pr. dag. Hvorfor ikke pr. time eller pr. minut, det kan man jo mere sige meget over.

Men det, jeg tror, mange mennesker synes, er, at hvis man i en ganske almindelig jævn arbejderfamilie får en lettelse, der svarer til en lønforhøjelse på 20.000-25.000 kr. om året, så er det nu også værd at regne med. Det er ikke så dårligt, som hr. Verner sen vil gøre det til, tværtimod. I min optik er det faktisk ganske godt.

Under alle omstændigheder må vi sige, at der faktisk ikke rigtig er nogen, der har oplevet en tilsvarende skattelettelse igennem mange år, uden at den blev ædt op af andre ting. Så lad nu være med at kaste vrang på det her. Det er måske ikke så meget, som hr. Verner sen kunne ønske sig, javel, men jeg tror, at der er ganske mange, som siger: O.k. nu er det altså begyndt at gå den rigtige vej, nu kan vi da se, at der er kommet et skifte, at der er flyttet nogle hegnspæle.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Jacob Buksti for den tredje og sidste korte bemærkning i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Skatteministeren giver nærmest indtryk af, at 2010-perspektivet og den deri indregnede vækst

er fuldstændig automatisk og derfor er sådan en vækst, vi kan gå og tage af.

Men vil skatteministeren ikke godt bekræfte heroppefra, at den vækst, som man regner med i 2010-perspektivet, og som regeringen har regnet sine 10,6 mia. kr. ud fra, forudsætter, at der sker en stigning i beskæftigelsen på 85.000. Uden den stigning er den vækst ikke til stede.

Kl. 13.20

Finansministeren skriver i et svar følgende til Socialdemokratiet i forbindelse med forhandlingerne, i tilfælde af, at den vækst i beskæftigelsen ikke kommer: »På baggrund af de beregnings-tekniske antagelser, der er opstillet i Finansrederegørelse 2002, kan det skønnes, at en uændret beskæftigelse fra 2002 til 2010 alt andet lige vil forringe de offentlige finanser med 1,1 pct. af bruttonationalproduktet frem til 2010, oversat til en negativ realvækst i det offentlige forbrug på knap 0,1 pct. årlig.«

Dette vil sige, at hvis der ikke kommer den vækst i beskæftigelsen, så afføder det – fordi man har brugt de 10,6 mia. kr. – en årlig offentlig besparelse i størrelsesordenen 2 mia. kr. i årene 2004-2010. Vil ministeren ikke godt bekræfte det?

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Stavad, en kort bemærkning – også den sidste.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Som det har været dokumenteret her i dag, er det et meget, meget stort antal, stort set alle uvildige økonomer nationalt og internationalt, der har udtalt sig om det her, der har advaret imod det og siger, at det er ufinansieret. Det er der, skatteministeren ikke vil erkende virkeligheden.

Jeg vil godt spørge, om ikke at ministeren mener, at det at have et ministeransvar betyder, at man ikke udtaler sig på en måde, der er vildledende hverken i forhold til Folketinget eller i forhold til offentligheden.

Forleden var der en stor artikel i Børsen om, at vi havde den dyreste lønbeskatning, hvor ministeren går ind og bekræfter, på trods af at der i Skatteministeriet ligger store, grundigt gennemarbejdede rapporter, der siger det modsatte.

Jeg synes, at det er fuldstændig uacceptabelt at have en skatteminister, der går rundt og vildleder og bevidst – håber jeg næsten – siger forkerte ting, fordi han ikke vil lade sig påvirke af

kendsgernerne, fordi det ikke passer til hans politiske dagsorden.

Det er simpelt hen uacceptabelt af en skatteminister. Og det er fuldstændig uacceptabelt, at en skatteminister på den måde forsøger at tegne et billede både i Folketinget og i offentligheden af en anden virkelighed, end den ministeren godt ved eksisterer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ønsker skatteministeren ordet?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Blot for at komme med én bemærkning, nemlig at jeg gerne vil bekræfte over for hr. Buksti, at 2010-perspektivet bygger på nogle forudsætninger. Det er klart. Det gør det nu, det gjorde det også under den tidligere regering.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 106:

Forslag til folketingsbeslutning om lavere skat på arbejde.

Af Jacob Buksti (S) m.fl.

(Fremsat 11/3 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Socialdemokratiets nye udspil indeholder én god nyhed. Jeg er ked af, at hr. Stavad nu forlader lokalet, men jeg synes næsten, han skal have den med. Socialdemokratiets udspil indeholder én god nyhed i forhold til det gamle. Man har nu